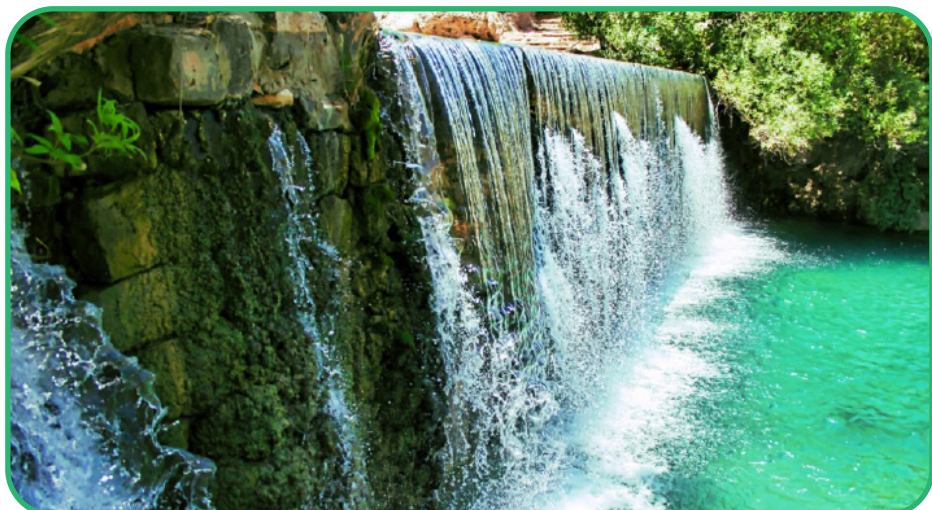

ספר תהלים

בתוספת "עצות בנפשי" וסגולות קדמוניות
בצבעים המכוונים את הלב

יודקה ~ הוצאה לאור

yodke.co.il 054-2576038

מותר להפיץ ולשלוח לכולם

הסבר קצר למהדורה זו:

מהדורת תהלים זו באה בעקבות קבלתם והצלחתם של סידורי שיר ציון על ידי המוני עם ישראל היקרים. בעקבות התגובות הטובות על הסידורים הצבעוניים החלטנו בהוצאה לאור להכין ולהדפיס מהדורת תהלים מיוחדת בצבעים ברורים ומאירי עיניים, כדי שכל עם ישראל יוכלו להתחבר לאור הנפלא ולתפילות של דוד מלכנו ושל כל משוררי הספר.

ספר התהלים המיוחד הזה מחולק לימות השבוע ובמיוחד הקפדנו על חלוקה בולטת לימות החודש, כך שכל המתפללים בספר תהלים מפואר זה יוכלו לקרוא את התהלים היומי ובכמה דקות של קריאה יומית יוכלו לסיים את התהלים בכל חודש!

וזו זכות גדולה לנו ושבח גדול לאלהינו.

יהי רצון שנשמיע ונשמע כל תהילותינו במהרה בימינו בבית מקדשנו ולכולנו יאמרו המלאכים: אשרינו!

סגולות ונוסחאות לפרקי תהלים:

1. תיקון הכללי:
ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.
2. לפרנסה: כ"ג, ק"ד, קכ"ח, קמ"ה.
3. למציאת הזיווג:
ל"ב, ל"ח, ע', ע"א, ע"ב, פ"ב, קכ"א, קכ"ד.
4. לשלום בית: מ"ה, מ"ו, קל"ט, קכ"ח.
5. לפיריון: ק"ב, ק"ג.
6. בזמן ההריון: קכ"ח.
7. בזמן הלידה:
א', ב', ג', ד', כ', כ"א, כ"ב, כ"ג, כ"ד, ל"ג, מ"ז, ע"ב, פ"ו, צ', צ"א, צ"ב, צ"ג, ק"ד, קי"ב - ועד סוף הספר.
8. לרפואה ולהצלחה לפני כל הליך רפואי:
א', ו', י"ג, כ', ק"ב, ק"ל.
9. להצלחה כללית: נ"ז.
10. סגולה לכל דבר ולכל ענין לקרוא כל פרק קי"ט.

יהי רצון שלפני אמירת תהלים:

יהי רצון מלפניך יהוה^{יחזקאל} אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בךוד עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא באלו אמר דוד המלך עליו השלום בעצמו, זכותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי-תבות ומסופי-תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחסאתינו, ולומר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הפוכבים <> את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהוד ורעות. ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלח חטאתינו ולכפר פשעינו - כמו שפליחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר: "גם יהוה^{יחזקאל} העביר חטאתך לא תמות". ואל תקחנו מהעולם הזה קדם זמננו עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באופן שנוכל לתפן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך עליו השלום, יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו בדכתיב: "והנתי את-אשר אחן ורחמתי את-אשר ארחם:" וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יהוה^{יחזקאל} אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא.

ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הקבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן סלה:

לכו גרננה ליהוה^{יחזקאל} נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה^{יחזקאל} ומלך גדול על-כל-אלהים: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

יום א' לחודש

ליום ראשון בשבוע

למפלת נפלים

אדם שמתפלל לה' שישלח לו עצה מדויקת ושמתאימה
במיוחד לו, ושלא מקשיב לדעות או לרעיונות חיצוניים -
יזכה לפירות ההצלחה המיוחדים שאין לשום אדם אחר.

ספר ראשון - פרק א

(א) אֲנִשְׁרִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים
וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לָצִים לֹא יָשָׁב:

(ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה^{יאהוהוה} חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם

וּלְיָלָה: (ג) וְהָיָה כָּעֵין שְׁתוּל עַל־פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר

פָּרִיו | יִתֵּן בָּעֵתוֹ וְעָלָהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה

יַצְלִיחַ: (ד) לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם־כְּפוֹץ אֲשֶׁר־

תִּדְבְּנוּ רוּחַ: (ה) עַל־כֵּן לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט

וְחַטָּאִים בַּעֲרַת צַדִּיקִים: (ו) כִּי־יִזְדַּע יְהוָה^{יאהוהוה} דָּרְךְ

צַדִּיקִים וְדָרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

פרק ב

טוב לאדם לראות את עצמו כאילו שהוא נולד בכל יום מחדש, ויותר מכך להאמין ולהבין בלב שלם שבעצם בכל רגע ורגע הוא נולד מחדש. ובדיוק כמו התינוק שנולד ברגע הזה ממש ואז צועק ומיד מקבל את מבוקשו - כך גם הוא, כמו התינוק יתפלל אל ה' ויקבל את מבוקשו.

(א) לָמָּה רָגַשְׁנוּ גוֹיִם וְלֹא־אֲפִים יִהְיוּ־רִיק: (ב) יִתְיַצְּבוּ

מִלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יִחַד עַל־יְהוָה^{יאהרונתי} וְעַל־

מְשִׁיחוֹ: (ג) נִנְתְּקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִפְּנֵנוּ

עַבְתֵּימוֹ: (ד) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֲדָנִי יִלְעַג־לָמוֹ:

(ה) אִזּוֹ יִדְבֹּר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלָמוֹ: (ו) וְאֲנִי

נִסְכָּתִי מִלְכֵי עַל־צִיּוֹן הֶרֶקְדָּשִׁי: (ז) אֲסַפְּרָה אֶל־

חֹק יְהוָה^{יאהרונתי} אֲמַר אֱלֹהֵי בְנֵי אֱלֹהִים אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ:

(ח) שְׂאֵל מִפְּנֵי וְאַתָּנָה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ אֲפִסִּי־

אֶרֶץ: (ט) תִּרְעַם בְּשֹׁבֵט בְּרוֹזָל כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפַּצָּם:

(י) וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׁכִּילוּ הוֹסְרוּ שְׁפָטֵי אֶרֶץ:

(יא) עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה^{יאהרונתי} בִּירְאָה וְגִילּוֹ בְּרַעְדָּה:

(יב) נִשְׁקוּ־בָר פֶּן־יֵאָנֶה | וְתֹאבְדוּ דָּרֶךְ כִּי־יִבְעַר

בְּמַעַט אָפוֹ אֲשִׁרִי כָל־תּוֹסִי בּוֹ:

פרק ג

אם יש לאדם בעיות עם ילדיו - אז שיאמין בה', אם רודפים אחריו אויביו - שיאמין בה', אם יש לו צוררים ושונאים רבים - שיאמין בה', כשהוא הולך לישון - שיאמין בה', סובבים אותו גוים - שיאמין בה'!!! וזו העצה היחידה שיש לאדם על כל מאורעות החיים - אך ורק להאמין בה'.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי | אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ:

(ב) יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} מִהֲרַפּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלָי: (ג) רַבִּים

אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לִּי בִּאלֹהִים סֵלָה:

(ד) וְאַתָּה יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} מִגֵּן בַּעֲדִי כְבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי:

(ה) קוֹלִי אֶל־יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהֵר קִדְשׁוֹ

סֵלָה: (ו) אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוֹנָדָה^{יאהונגה}

יִסְמְכֵנִי: (ז) לֹא־אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב

שְׁתוּ עָלַי: (ח) קוֹמָה יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} | הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־

הַפִּית אֶת־כָּל־אֵיבִי לָחִי שֹׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁפְרָת:

(ט) לִי־יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} הִי־שׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה:

פרק ד

התפילה מרחיבה את מקומו הצר של האדם ומרגיעה את הלחצים שבנפשו. והתפילה גם "מפְלֵה" את האדם לטובה אצל ה' ומתגברת על כל המקטרגים והופכת את הדין לרחמים. נוסף שְׁפָלַהּ השמחה הפנימית שבלב האדם מקורה בתפילה לה' - וככל שיוסיף להתפלל כך יוסיפו לו שמחה פנימית בלב.

(א) לְמַנְצָחַ בְּגִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) בְּקִרְאִי

עֲנֵנִי | אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲזָנִי וְשִׁמְעַ

תְּפִלָּתִי: (ג) בְּנִי אִישׁ עַד-מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה

תִּצְאֶהבֹן רִיק תִּבְקָשׁוּ כֹזֵב סֵלָה: (ד) וְדַעוּ כִּי-

הַפֶּלֶה יְהוָה^{יאהרונת} חֲסִיד לֹו יְהוָה^{יאהרונת} יִשְׁמַע בְּקִרְאִי אֱלֹיוֹ:

(ה) רְגִזוּ וְאַל-תִּחַטְּאוּ אֱמָרוּ בְּלִבְכֶּם עַד-מִשְׁכַּבְכֶּם

וְדַמּוּ סֵלָה: (ו) זָבָחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל-יְהוָה^{יאהרונת}:

(ז) רַבִּים אֱמָרִים מִי־יִרְאֶנּוּ טוֹב נִסָּה-עָלֵינוּ אֹזֶר

פִּלְיָהּ יְהוָה^{יאהרונת}: (ח) נְתַתָּה שְׂמִיחָה בְּלִפְי מַעַת דְּגָנָם

וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ: (ט) בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן

כִּי-אַתָּה יְהוָה^{יאהרונת} לְבָדָד לְבָטַח תוֹשִׁיבֵנִי:

פרק ה

אדם שרוצה לבוא אל ביתו של ה' יתברך צריך לְדַבֵּר דברי אמת. גם חובה עליו להתרחק מניאוף ולהתרחק מלשון הרע ולהתרחק מרמאות, ולהתפלל שה' יציל אותו מלומר דבר שקר אפילו בטעות. וכשאדם הולך בדרך זו ולעמים קורה שהוא טועה - הרי שה' יְיָשֶׁר דרכו והוא יהיה נעים הליכות.

(א) לַמִּנְצָח אֶל־הַנְּחִילֹת מִזְמֹר לְדָוִד: (ב) אֲמַר־י

הַאֲזִינָה | יְהוָה^{יאהדגה} בִּינָה הַגִּיגִי: (ג) הִקְשִׁיבָה | לְקוֹל־

שׁוֹנֵי מִלְכֵי וְאֵלֶּהי כִּי־אֶלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: (ד) יְהוָה^{יאהדגה} וְאֵלֶּהי

בִּקְרַתְּ תִשְׁמַע קוֹלִי בִּקְרַתְּ אֶעֱרֹךְ־לָךְ וְאֶצַּפָּה: (ה) כִּי

לֹא אֶל־חֶפֶץ רָשָׁע <> אֶתָּה לֹא יִגְרֹךְ רַע: (ו) לֹא־

יִתִּיצְבוּ הוֹלְלִים לְנֶגְדְּ עֵינֶיךָ שְׁנֵאת כָּל־פְּעֻלֵי אוֹן:

(ז) תִּאֲבֹד דְּבָרֵי כָזָב אִישׁ־דָּמִים וּמִרְמָה יִתְעַבֵּל

יְהוָה^{יאהדגה} וְאֵלֶּהי: (ח) וְאֵנִי בָּרֵב חֶסֶדְךָ אֲבוֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֹה

אֶל־הֵיכַל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: (ט) יְהוָה^{יאהדגה} | נִחֲנִי

בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוּרְרִי (הוֹשֶׁה) הַיָּשָׁר לְפָנַי וְרִכְךָ:

(י) כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַיּוֹת קִבְּר־פְּתוּחַ

גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוֹן: (יא) הָאֲשִׁימָם | אֶל־הֵם

יִפְלֹוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בָּרֵב פִּשְׁעֵיהֶם הִדִּיחָמוּ כִּי־

מָרוּ בָךְ: (יב) וַיִּשְׁמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ

וְתִסַּךְ עָלֵימוּ וַיַּעֲלֶצוּ בָךְ אֲהַבִּי שְׁמֶךָ: (יג) כִּי־אֶתָּה

תִּבְרַךְ צִדִּיק יְהוָה^{יאהדגה} כְּצִנְהָ רָצוֹן תַּעֲטֶרְנוּ:

פרק ו

הכעס מזיק מאוד לְרִאִיָּה וגורם לשיבושים בדעת ובתבונה. לכן יש להתחנן אל ה' שיציל אותנו מכעסים, ולפני התפילות והתחנונים הללו, על האדם להרגיש ואמלל וחסר ישע וחסר כוחות, ומתוך כך הוא בוכה אל ה' וצועק אליו בתפילות להשגת דבר נשגב זה: שלא לכעוס עוד לעולם.

(א) לְמַנְצָח בְּנִינֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מְזֻמֹּר לְדָוִד:

(ב) יְהוָה^{יאהוהוה} אֱלֹהֵי^{ואדני} אֲלֶ־בָּאִפֶּךָ תִּכְיֶחֱנִי וְאֶל־בִּחְמָתְךָ

תִּסְפְּרֵנִי: (ג) חַנּוּנִי יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי אִמְלֹל אֲנִי רַפְּאֵנִי

יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי נִבְהָלֹו עֲצָמַי: (ד) וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד

(וּאֵת) וְאַתָּה יְהוָה^{יאהוהוה} עַד־מָתַי: (ה) שׁוּבָה יְהוָה^{יאהוהוה} חֲלָצָה

נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדְךָ: (ו) כִּי אֵין בַּמָּוֶת

זִכְרְךָ בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ: (ז) יַגִּיעֲתִי | בְּאַנְחָתִי

אֲשַׁחָה בְּכָל־לֵילָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׁי אֲמַסָּה:

(ח) עֲשֻׁשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָי:

(ט) סוּרוּ מִפָּנַי כָּל־פֹּעֲלֵי אֹן כִּי־שָׁמַע יְהוָה^{יאהוהוה} קוֹל

בְּכִי: (י) שָׁמַע יְהוָה^{יאהוהוה} תַּחֲנֻנֹתִי יְהוָה^{יאהוהוה} תַּפְלִיתִי יִקַּח:

(יא) יִבְשׁוּן וַיִּבְהָלֹו מְאֹד כָּל־אִיכֵי יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעַ:

טוב לאדם להכיר את המקומות שבהם הוא צדיק לגמרי ושבהם אין לו קשיים ונסיונות, ולשמוח מאוד במתנה הטובה הזו שה' נתן לו. וממקומות אלו של שמחה בצדקותו - להודות מיד לה' על כך שיש בו את הנקודות והמידות הטובות האלו ולאחר מכן לשאול ולהתפלל לה' את בקשתו.

(א) שְׁגִיזוֹן קָדוֹד אֲשֶׁר-אֶשֶׁר לַיהוָה^{יאהוה} עַל-דְּבַר־כּוֹשׁ
בֶּן-יִמִּינִי: (ב) יְהוָה^{יאהוה} אֱלֹהֵי בְּךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֲנִי
מִכָּל-רִדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: (ג) פֶּן-יִטְרַף כְּאַרְיֵה נִפְשִׁי
פֶּלֶק וְאֵין מַצִּיל: (ד) יְהוָה^{יאהוה} אֱלֹהֵי אִם-עֲשִׂיתִי זֹאת
אִם-יִשְׁעוֹל בְּכַפִּי: (ה) אִם-גִּמְלָתִי שׁוֹלְמִי רַע
וְאַחֲלָצָה צוּרֵי רִיקָם: (ו) יִרְדֹּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשָּׁג
וַיִּרְמֹם לָאָרֶץ חַי וְכַבֹּדִי | לָעֶפֶר יִשְׁכֵּן סָלָה:
(ז) קוֹיָמָה יְהוָה^{יאהוה} | בְּאַפֶּךָ הִנָּשָׂא בְּעִבְרוֹת צוּרֵי
וְעוֹרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צוֹיֶת: (ח) וַעֲדַת לְאֻמִּים
תִּסּוּבְּכָךְ וְעָלֶיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה: (ט) יְהוָה^{יאהוה} יִדִּין
עַמִּים שְׁכִטְנִי יְהוָה^{יאהוה} כְּצִדְקִי וּכְתַמִּי עָלַי: (י) יִגְמַר-
נָא רַעַן רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צִדִּיק וּבְחֵן לָבוֹת וּכְלִיֹּת
אֱלֹהִים צִדִּיק: (יא) מִגִּנִּי עַל-אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל
לָב: (יב) אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק וְאֵל זֶעֶם בְּכָל-יּוֹם:
(יג) אִם-לֹא יֵשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיְכוֹנְנֶה:
(יד) וְלֹא יִכִּין כְּלִי-מָוֶת חֲצִיו לְדִלְקִים יִפְעֹל:
(טו) הִנֵּה יַחְפֹּל-אֹן וְהָרָה עָמָל וַיִּלֵּד שָׂקָר:
(טז) בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעֹל: (יז) יֵשׁוּב
עָמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קַדְקָדוֹ חֲמָסוֹ יִרֶד: (יח) אֹדָה
יְהוָה^{יאהוה} כְּצִדְקוֹ וְאִזְמָרָה שֵׁם-יְהוָה^{יאהוה} עֲלִיּוֹן:

פרק ח

הוד ה' נגלה לאדם כשהוא מביט אל השמים באמונה. והנה זה דבר מפליא להבין שכל המערכות העליונות שה' ברא פועלים וזוים באופן מדויק בשביל האדם על הארץ. וזו מתנת ה' לבני האדם בכך שמעטר אותנו בכבוד והדר ומראה לנו שאת כל הוד השמים הוא ברא למעננו.

^{יאהרונח}
(א) לְמַנְצֶנֶךָ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲדֹנָינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם: (ג) מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִי־ם יִסְדֹּת

עַז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמַתְנַקֵּם: (ד) כִּי־

אֶרְאֶה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֶיךָ יָרַח וְכוּכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנֵנָתָה: (ה) מִה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי

תִּפְקֹדֵנוּ: (ו) וַתַּחֲסִרְהוּ מַעַט מַאֲלֵהִים וְכָבוֹד וְהָדָר

תַּעֲפֹרְהוּ: (ז) תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה תַּחַת־

רַגְלָיו: (ח) צִנָּה וְאַלְפִים כָּלָם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי:

צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֶזְרָ אֲרָחוֹת יַמִּים:

^{יאהרונח}
(י) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

בפרק מרטיט זה דוד המלך משבח את ה' ומזמר וְשִׁמְחָה באמונה על שה' שפט אותו בעולם העובר והחולף הזה, וכל שבחו של דוד המלך לה' הוא על כך שה' לקח לו את בנו. וכאן ימצאו אבליים שאיבדו את יקיריהם חיוק והוא: לדעת שגם במקרה כזה אפשר להודות לה' שהוא ממית וגם מחיה.

(א) לַמִּנְצָח עֲלָמוֹת לַפֶּן מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אֹדָה יְהוָה יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה}

בְּכָל־לֵבִי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) אֲשַׁמְחָה

וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: (ד) בְּשׁוּב־אוֹיְבִי

אֲחֹר יִפְשְׁלוּ וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: (ה) כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי

וְדִינִי יִשְׁבֹּת לְכַפֹּא שׁוֹפֵט צָדֵק: (ו) גָּעַרְתָּ גּוֹיִם

אֲפֹדֶת רָשָׁע שָׁמָּה מַחִית לְעוֹלָם וְעַד: (ז) הָאֹיִבִּן

תָּמּוּ חֲרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נִתְּשֹׁת אֲבָד זָכָרָם הִמָּה:

(ח) וַיְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} לְעוֹלָם יֵשֶׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כְּסֵאוֹ: (ט) וְהוּא

יִשְׁפֹּט־תֵּבֶל בְּצֶדֶק יִדִּין לְאַפִּים בְּמִישָׁרִים: (י) וַיְהִי

יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} מִשְׁגֹּב לְדָךְ מִשְׁגֹּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה: (יא) וַיִּבְטְחוּ

בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה}:

(יב) זָמְרוּ לַיהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} יֵשֶׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בְּעַפִּים עֲלִילוֹתֵינוּ:

(יג) כִּי־דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת (עֲנִיִּים)

עֲנִיִּים: (יד) חֲנֻנִי יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} רֵאֵה עֲנִי מִשְׁנָאִי מְרוֹמְמִי

מִשְׁעָרֵי מוֹת: (טו) לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ

בְּשַׁעֲרֵי בֵּת־צִיּוֹן אֲגִידָה בִּישׁוּעָתֶךָ: (טז) טַבְּעוּ

גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרִשְׁתָּ־זוּ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם:

(יז) גִּזְדַּע | יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּכַעַר בְּפִיו נֹקֵשׁ

רָשָׁע הַגִּזּוֹן סָלָה: (יח) יִשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה כָּל־

גּוֹיִם שְׂכַחִי אֱלֹהִים: (יט) כִּי לֹא לָנֶצַח יִשְׁכַּח אֲבִיּוֹן

תִּקְוַת (עֲנִיִּים) עֲנִיִּים תֵּאבֹד לְעַד: (כ) קוֹמָה יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה}

אֶל־יַעַז אֲנוֹשׁ יִשְׁכָּטוּ גּוֹיִם עַל־פְּנֶיךָ: (כא) נְשִׂיתָה

יְהוָה ^{יאהדונה} ^{ואדנה} | מוֹרָה לָהֶם יִדְעוּ גּוֹיִם אֲנוֹשׁ הִמָּה סָלָה:

יום ב' לחודש

למי שיש לו
שונאים

פרק י

דרכיו של אדם רשע מיוסדות על גאווה והוא זומם מזימות ומרמה ומהלל את עצמו ומספר לכולם על תאוותיו, אוהב את ממונו ושונא את החסדים, נדמה לו שיחיה לנצח, מאיים, מקלל וכו'. לעומת אותו כסיל שהולך בחושך, לאנשים ענווים יש רק רצון אחד והוא: שה' ישמע את תפילתם.

(א) לָמָּה יְהוָה^{יאהרונם} תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה: (ב) בְּגִאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֲנִי יִתְפָּשׂוּן בְּמִזְמוֹת זֹי חֲשָׁבוּ: (ג) כִּי־הִלָּל רָשָׁע עַל־תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצָּע בִּרְךְ נָאִץ | יְהוָה^{יאהרונם}: (ד) רָשָׁע כְּגִבָּה אָפוּ בַל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כַּל־מִזְמוֹתָיו: (ה) יִחִלּוּ (וּדְבוּ) דַּרְכָּיו בְּכַל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כַּל־צוּרָרְיוֹ יִפֹּחַ בָּהֶם: (ו) אָמַר בְּלָבוּ בַל־אֶמוּט לָדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא־בָרַע: (ז) אֱלֹה פִּיהוּ מִלֵּא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָוֶן: (ח) יֵשֵׁב | בְּמֵאֲרָב חֲצָרִים בַּמִּסְתָּרִים יִהְרֹג נָקִי עֵינָיו לַחֲלָכָה יִצְפְּנוּ: (ט) יֵאָרֵב בַּמִּסְתָּר | כְּאֲרִיָּה בְּסִפָּה יֵאָרֵב לַחֲטוֹף עָנִי יַחֲטֹף עָנִי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ: (י) יִדְכָּה יִשָּׁח וְנִפְלַ בַּעֲצוּמָיו (חֲלָאִים) חֵל כָּאִים: (יא) אָמַר בְּלָבוּ שָׁכַח אֵל הַסִּתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לְנִצָּח: (יב) קוֹמָה יְהוָה^{יאהרונם} אֵל נָשֹׂא יָדָךְ אֶל־תִּשָּׁפַח (עֲנִיִּים) עֲנִיִּים: (יג) עַל־מָה נָאִץ רָשָׁע <> אֱלֹהִים אָמַר בְּלָבוּ לֹא תִדְרֹשׁ: (יד) רָאֲתָה כִּי־אַתָּה עָמַל וְכַעַם תַּבִּיט לְתֶת בִּיָּדְךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָכָה יָתוֹם אֶתָּה הִיִּית עוֹזָר: (טו) שָׁבַר זְרוּעַ רָשָׁע וְרַע תִּדְרוֹשׁ־רָשָׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא: (טז) יְהוָה^{יאהרונם} מִלֶּךְ עוֹלָם וְעַד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: (יז) תֵּאוֹת עֲנִיִּים שָׁמַעַתָּה יְהוָה^{יאהרונם} תִּכְיִן לָפָם תִּקְשִׁיב אֲזִנָּה: (יח) לְשֹׁפֵט יָתוֹם וְדָךְ בַּל־יִוָּסֵף עוֹד לַעֲרִץ אָנוּשׁ מִן־הָאָרֶץ:

פרק יא

ה' משקיף על כל העולם ובודק אותנו בני האדם מבפנים. לכן אדם יכול לדעת ולהבין שאם הקב"ה בודק אותו ומוכיח אותו ושולח לו ייסורים - הרי שהוא צדיק כי ה' בוחן ובודק רק את הצדיקים, ולמרות כל מה שה' שולח לאדם לבדיקה ולניסיון יש להתמיד בזיכרון להישאר צדיק ולהאמין.

(א) לַמַּנְצֶה לְדָוִד בִּיהוָה^{יאהוהי} | חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ

לְנַפְשִׁי (נדוד) נֹדֵי הַרְכָּם צָפוֹר: (ב) כִּי הִנֵּה הָרָשָׁעִים

יִדְרָכּוּן קִנְשֵׁת כּוֹנְנֵי חֲצֵם עַל־יָתֵר לִירוֹת בְּמוֹ-אֶפֶר

לְיִשְׂרָאֵל: (ג) כִּי הַנְּשָׁתוֹת יִהְיֶה־סוֹן צִדִּיק מִה־פָּעַל:

(ד) יְהוָה^{יאהוהי} בְּהִיכֹל קִדְשׁוֹ יְהוָה^{יאהוהי} בַּנְּשָׁמִים כָּסֹאוֹ עֵינָיו

יַחֲזוּ עַפְעָפִיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: (ה) יְהוָה^{יאהוהי} צִדִּיק יִבְחֵן

וְרָשָׁע וְאַהֲבַחֲמָם שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ: (ו) יִמְטֵר עַל־רָשָׁעִים

פִּתִּים אֵשׁ וְגַפְרִית וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת מִנֵּת כּוֹסָם:

(ז) כִּי־צִדִּיק יְהוָה^{יאהוהי} צַדִּיקוֹת אֶהֱבֶה יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְנֵימוֹ:

יש המון דיבורים מיותרים בעולם כדוגמת חדשות לסוגיהן, פרשנויות למיניהן וכל אמצעי התקשורת שכולם דיבורים על דיבורים על דיבורים מיותרים. בפרק זה אנו למדים שרק אמרות ה' הן טהורות ומדויקות ואין שום פרשנות או דעה ששונה לזיכור ולטוהר של דבר ה' לאדם בעולמו.

(א) לִמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמֹר לְדָוִד: (ב) הוֹשִׁיעָה

יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי־גַמַר חֲסִיד כִּי־כָפוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם:

(ג) שׁוּא | יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי חֲלָקוֹת בָּלָב

וְלֵב יִדְבְּרוּ: (ד) יִכְרַת יְהוָה^{יאהוהוה} כָּל־שִׁפְתַי חֲלָקוֹת

לְשׁוֹן מִדְבַּר גִּדְלוֹת: (ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ | לְשִׁנָּנוּ

נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתֵּנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: (ו) מִשֹּׁד עֲנִיִּים

מֵאֲנָקַת אֲבִיזִינִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמַר יְהוָה^{יאהוהוה} אִשִּׁית

בִּישֵׁעַ יִפְתָּ לֹו: (ז) אֲמָרוֹת יְהוָה^{יאהוהוה} אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת

כֶּסֶף צְרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעֵתִים: (ח) אֶתֵּה־

יְהוָה^{יאהוהוה} תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ | מִן־הַדּוֹר זֶו לְעוֹלָם:

(ט) סָבִיב רְשָׁעִים יִתְּהַלְכוּן כָּרֵם זֵלוֹת לְבָנֵי אָדָם:

פרק יג

מפרק זה נולדה מהדורה זו. הנה זה פלא עצום וכאן נלמד את דרך ה' האמיתית וְהַפְנָה ביותר:
 דוד המלך שָׁר ומשבח את ה' אף על פי שנראה לו שכביכול ה' זנח אותו ועזב אותו... והנה הוא
 מלמד אותנו את העצה העמוקה והיא: למצוא עוד ועוד עצות על מנת להתקרב ולהתחזק בה'!

(א) לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) עַד-אֵנָה יְהוָה^{יאהדונהי} תִּשְׁכַּחֲנִי

נִצַּח עַד-אֵנָה תִּסְתִּיר אֶת-פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי: (ג) עַד-אֵנָה

אִשִּׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יִגֹּן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד-אֵנָה

יְרוֹם אִיבִי עָלַי: (ד) הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵי הָאִירָה

עֵינַי פֶּן-אִישָׁן הַמּוֹת: (ה) פֶּן-יֹאמַר אִיבִי יִכְלֹתִיו

צָרִי יִגְיְלוּ כִּי אֶמוּט: (ו) וְאֲנִי | בַּחֲסִדְךָ בִּטְחֹתִי

יִגְלֶה לִּפְנֵי בִישׁוּעָתְךָ אִשְׁיָרָה לִיהוָה^{יאהדונהי} כִּי גָמַל עָלַי:

עלינו להאמין בכל כוחנו שה' משקיף על העולם ומחפש את בני האדם המשכילים והדורשים אותו בכל לבם ובכל מחשבתם, אף על פי שיגידו כל מה שיגידו הכופרים והרשעים והכסילים. לכן דעו שאת העצות הטובות ביותר נמצא אצל "העניים והענווים" שלא יביישו שום מתייעץ.

(א) לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נִבְלָ בָּלְבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ
הַתַּעֲיִבוּ עֲלֵיָהָ אֵין עֲשֵׂה-טוֹב: (ב) יְהוָה^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} מְשַׁמֵּם
הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי-אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דָּוֶשׁ
אֶת-אֱלֹהִים: (ג) הַפֶּלַס רַי יַחֲדוּ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה-
טוֹב אֵין גַּם-אַחַד: (ד) הֲלֹא יִדְעוּ כָל-פֹּעֲלֵי אוֹן אֲכָלִי
עֲמִי אֲכָלוּ לָחֶם יְהוָה^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} לֹא קִרְאוּ: (ה) נֶשֶׁם | פָּחַדוּ
פָּחַד כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק: (ו) עֲצַת-עֲנִי תִבְיֹשׁוּ
כִי יְהוָה^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} מַחֲסֶהוּ: (ז) מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל
בָּשׁוּב יְהוָה^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגְלֵ יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

פרק טו

האדם התמים והשלם עם ה', עושה צדקות ומשתדל שיהיה טוב לאחרים ומדבר עם כולם אמת ועושה ככל שביכולתו לחיות על פי האמת - הוא האדם שזוכה ללכת בדרך המובילה אל בית ה', כלומר אל חיי הנצח. ובדרך זו הוא לא מתעניין לשמוע על אחרים, אלא עוסק בתיקון דרכו בלבד.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֵחֵם מִי־יְגִיור בְּאֶהֱלֶךְ מִי־יִשְׁכֹּן

בְּתֵר קִדְשֶׁךָ: (ב) הוֹלֶךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת

בְּלִבּוֹ: (ג) לֹא-רָגַל | עַל-לִשְׁנוֹ לֹא-עָשָׂה לְרַעְהוּ

רַעַה וְחִרְפָּה לֹא-נִשְׂא עַל-קִרְבּוֹ: (ד) נִבְזָה | בְּעֵינָיו

נִמְאָם וְאֶת-יְרֵאֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֵחֵם יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְעֹ וְלֹא

יֵמַר: (ה) כִּסְפוֹ | לֹא-נָתַן בְּנִשְׁךְ וְשִׁחַד עַל-נַפְקֵי לֹא

לָקַח עָשָׂה-אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

פרק טז

כשאדם רואה את ה' יתברך לנגד עיניו אז אין לו פחד ממתנגדיו והוא אפילו לא מזכיר את שמו, כי הוא כלל לא שומע אותם ואת מה שהם מדברים עליו. אותו אדם שרואה רק את ה' - הוא אדם שמח תמיד ובעל ביטחון וְשֹׁמֵר מְכַל צָרָה, כי הוא רואה מולו רק את טובות ה'.

(א) מִכַּתֶּם לְדָוִד שְׁמִרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ:

(ב) אִמַּרְתָּ לַיהוָה^{יאהרונם ואדני} <> אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבָתִי בִלְעָלֶיךָ:

(ג) לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָל־חֲפְצֵי־

בָּם: (ד) יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם אַחֲרֵי מָהָרוּ בִלְ־אִסִּיךְ:

נִסְכֵּיהֶם מִיָּדָם וּבִלְ־אֶשָׁא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתַי:

(ה) יְהוָה^{יאהרונם ואדני} מִנֶּת־חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:

(ו) חֲבָלִים נִפְלְאוּ־לִי בִנְעָמִים אֶף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי:

(ז) אֲבֹרֶךְ אֶת־יְהוָה^{יאהרונם ואדני} אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לִילּוֹת יִסְרוּנִי

בְּלִיּוֹתַי: (ח) שְׁוִיתִי יְהוָה^{יאהרונם ואדני} לְנִגְנְדִי תָמִיד כִּי מִיִּמִּינִי

בִלְ־אֶמוּט: (ט) לָכֵן | שָׁמַח לִפְנֵי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־

בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטַח: (י) כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל

לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת: (יא) תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח

חַיִּים שֹׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנִיךָ נְעֻמוֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח:

אדם אמיתי שמביט ומתבונן רק על דרך ה' וחכמיו, ומסתכל ומהרהר על הליכותיו, וחולם להשתפר ולקיים כל מצוותיו, אז במידה כנגד מידה: ה' שומר עליו כאילו היה אישון עינו. וכל זאת מכיוון שאותו אדם מכון את אישוני עינו להסתכל בדרך ה' ובמצוותיו ומתפלל לקיימם.

(א) תַּפְלָה לְדָוִד שְׁמֶעָה יְהוָה^{יאהוהי} צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי

הַאֲזִינָה תַּפְלָתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: (ב) מִלְּפָנֶיךָ

מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: (ג) בָּחַנְתָּ לְבָבִי

פְּקַדְתָּ לִּילָה צָרַפְתָּנִי בַל־תִּמְצָא זִמָּתִי בַל־יַעֲבֹר־

פִּי: (ד) לִפְעֻלֹת אָדָם בִּדְבַר שְׁפָתֶיךָ אָנִי שְׁמַרְתִּי

אֲרֻחֹת פְּרִיץ: (ה) תִּמְךָ אֲשָׁרִי בְּמַעֲגָלוֹתֶיךָ בַל־

נִמְוָטוּ פְּעָמַי: (ו) אֲנִי־קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־

אֲזִנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: (ז) הַפְּלָה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ

חוֹסִים מִמֶּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ: (ח) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן

בֵּת־עֵין בְּצֹל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי: (ט) מִפָּנֵי רָשָׁעִים זֶו

שְׁהוּנִי אִיבִי בְּנֶפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: (י) חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ

דִּבְרוּ בְּגִאוֹת: (יא) אֲשִׁירֵנוּ עֲתָה (סבבני) סָבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם

יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בָּאָרֶץ: (יב) דְּמִינוּ בְּאַרְיֵה יִכְסּוֹף לְטָרוֹף

וְכִכְפִּיר יִשָּׁב בְּמִסְתָּרִים: (יג) קוֹמָה יְהוָה^{יאהוהי} קִדְמָה פָּנָיו

הַכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָבָה: (יד) מִמֶּתִים

יִדְדֵן יְהוָה^{יאהוהי} מִמֶּתִים מִחֲלָד חֲלָקָם בְּחַיִּים (ועצמד) וְצַפּוֹנָה

תִּמְלֹא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהַפִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם:

(טו) אֲנִי בְּצֹדֵק אֶחֱזָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּחֻקֶּיךָ תִּמְוִנָתֶךָ:

יום ג' לחודש

להנצל ממלכים

פרק יח

יש עלינו אינספור אויבים הסובבים אותנו בכל רגע. ובכל רגע שבו לא פוגעים ביהודי חס ושלום זהו נס גלוי של ה' והוכחה לרחמי המרובים. ורק אדם שקל מהותו ועניינו בעולם זה להתפלל לה' ולעודר את רחמיו - הוא גם מבין בחושיו את הנס הגלוי שבזכותו הוא נשאר חי עד עכשיו.

(א) ^{יאהרונת}לְמַנְצַחַן לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דָּבַר לַיהוָה ^{יאהרונת}וְאָמַר

אֶת־דְּבַר הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּל־יְהוָה ^{יאהרונת}אוֹתוֹ

מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׂאוֹל: (ב) וַיֹּאמֶר אֶרְחַמְךָ

יְהוָה ^{יאהרונת}חֲזָקִי: (ג) יְהוָה ^{יאהרונת}סִלְּעִי וּמְצוּדָתִי וּמַפְלְטִי אֶלִי

צוּרִי אַחֲסֶה־בּוֹ מִגִּנִּי וְקֶרֶן־יְשׁוּעִי מִשְׁגָּבִי: (ד) מִהֲדָל

אֶקְרָא יְהוָה ^{יאהרונת}וּמִן־אֹיְבֵי אֲנִישָׁע: (ה) אֲכַפּוּנִי חֲבִלִי־

מוֹת וְנַחֲלִי בְלִיעַל יִבְעֶתוּנִי: (ו) חֲבִלִי שָׂאוֹל סִבְבוּנִי

קִדְמוּנִי מוֹקְשֵׁי מוֹת: (ז) בַּצֹּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה ^{יאהרונת}וְאֶל־

אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוּעָתִי לְפָנָיו

תָּבוֹא בְּאֲזִנָּיו: (ח) וּתְגַעֲשׁ וּתְרַעֲשׁ | הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי

הָרִים יִרְגְּזוּ וַיִּתְּגַעֲשׁוּ כִי־תָרָה לָזֶה: (ט) עָלָה עֲשָׂן

בְּאָפוֹ וְאֲש־מִפִּי תֹאכֵל גְּחָלִים בָּעֵרוּ מִפִּנּוֹ: (י) וַיֵּט

שָׁמַיִם וַיִּרֶד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו: (יא) וַיִּרְכַּב עַל־

כְּרוֹב וַיַּעַף וַיָּדָא עַל־כְּנַפֵּי־רוּחַ: (יב) יֵשֶׁת חֶשֶׁן

סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סִפְתּוֹ חֲשַׁכַּת־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים:

(יג) מִצָּה נָגְדוּ עָבָיו עָבְרוּ בָרָד וּגְחָלֵי־אֵשׁ: (יד) וַיִּרְעַם

בַּשָּׁמַיִם | יְהוָה ^{יאהרונת}וְעָלְיוֹן יִתֵּן קֶלֶוּ בָרָד וּגְחָלֵי־אֵשׁ:

(טו) וַיִּשְׁלַח חֲצָיו וַיִּפְיֹצֵם וּבָרָקִים רַב וַיַּהַמֵּם:

(טז) וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגִּעְרָתָךְ

יְהוָה ^{יאהרונת}מִנְשַׁמַּת רוּחַ אַפְּךָ: (יז) יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי

יְמִשְׁנִי מִמַּיִם רַבִּים: (יח) יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבֵי עֹז וּמִשְׁנָאִי

כִּי־אִמְצוּ מִפִּנִּי: (יט) יִקְדְּמוּנִי בַּיּוֹם־אִיִּדִי וַיְהִי־יְהוָה ^{יאהרונת}וְאָמַר

לְמַשְׁעַן לִי: (כ) וַיּוֹצִיאֵנִי לְמִרְחַב יְחֻלָּצִנִי כִּי תַפֵּץ

כִּי: (כא) יִגְמֹלֵנִי יְהוָה ^{יאהרונת}כְּצַדִּיקִי כְּכֹר יָדִי יָשִׁיב לִי:

(כב) כִּי־שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה ^{יאהרונת}וְלֹא־רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי:

(כג) כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לִנְגִּדִי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אֶסִּיר מִנִּי:

(כד) וְאֱלֹהֵי תַמִּים עִמּוֹ וְאַשְׁתַּמֶּר מִעוֹנָי: (כה) וַיָּשֶׁב־

יְהוָה ^{יאהרונת}לִי כְּצַדִּיקִי כְּכֹר יָדִי לִנְגִּד עֵינָיו: (כו) עִם־

חֶסֶד תִּתְּחַסֵּד עִם־גִּבֹּר תַמִּים תִּתַּמֵּם: (כז) עִם־נֹכַח

תִּתְּבַרַר וְעִם־עֲלֹנָשׁ תִּתְּפַתֵּל: (כח) כִּי־אַתָּה עִם־עָנִי

תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַחוּם תִּשְׁפִּיל: (כט) כִּי־אַתָּה תֹאמִר

גִּבֹּר יְהוָה ^{יאהרונת}אֱלֹהֵי יִגִּיהַ חֲשָׁכִי: (ל) כִּי־בָךְ אָרֶץ גְּדוּד

וּבֵאלֹהֵי אֲדָלָג־שׁוֹר: (לא) הֵאֵל תַמִּים וָרָכּוֹ אִמְרַת־

יְהוָה ^{יאהרונת}צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל | הַחֲסִים בּוֹ: (לב) כִּי

מִי אֵלֹהִים מִבְּלָעַדִּי יְהוָה ^{יאהרונת}וּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

(לג) הֵאֵל הַמֵּאֲזִנֵּי חֵיל וַיִּתֵּן תַמִּים וָרָכּוֹ: (לד) מְשֻׁנָּה

רַגְלִי כְּאֵילָנוֹת וְעַל בְּמֹתִי יַעֲמִידֵנִי: (לה) מִלֶּמֶד יָדִי

לְפִלְחָמָה וְנִחַתָּה קִשְׁת־נְחוּשָׁה זְרוּעָתִי: (לו) וּתִתֵּן־

לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיְמִינֶךָ תִּסְעֲדֵנִי וְעֲנוּתֶךָ תִּרְבֵּנִי:

(לז) תִּרְחִיב צַעְדִּי תַחְתִּי וְלֹא מָעוֹד קִרְסִלִּי:

(לח) אֶרְדּוּף אֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא־אָשׁוּב עַד־כְּלוֹתָם:

(לט) אֶמְחָצֵם וְלֹא־יִכָּלוּ קוֹם יִפְּלוּ תַחַת רַגְלִי:

(מ) וּתֵאֲזַנֵּנִי חֵיל לְפִלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתִּי:

(מא) וְאֹיְבֵי נִתְּתָה לִי עֶרְף וּמִשְׁנָאִי אַעֲמִיתָם:

(מב) יִשׁוּעוּ וַאֲיֵן־מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה ^{יאהרונת}וְלֹא עֲנָם:

(מג) וְאַשְׁחָקֵם כְּעַפְר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת

אֲרִיקָם: (מד) תִּפְלִטֵּנִי מִרִּיבֵי עַם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ

גוֹיִם עִם לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבֹדוּנִי: (מה) לְשִׁמְעָא אֲזֵן יִשְׁמָעוּ

לִי בְּגִי־נֹכַח יִכְחָשׁוּ־לִי: (מו) בְּגִי־נֹכַח יִפְּלוּ וַיִּחַרְגּוּ

מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: (מז) חִי־יְהוָה ^{יאהרונת}וּבָרוּךְ צוּרִי וַיְרוֹם

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (מח) הֵאֵל הַנּוֹתֵן נִקְמוֹת לִי וַיְדַבֵּר עַמִּים

תַּחְתִּי: (מט) מִכְּלָטִי מֵאֹיְבֵי אֵף מִן־קַמִּי תִרּוּמֵמִנִי

מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי: (נ) עַל־כֵּן אֹדֶךָ בְּגוֹיִם | יְהוָה ^{יאהרונת}

וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמְּרָה: (נא) (מגדל) מִגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ

וְעֹשֶׂה חֶסֶד | לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרַעוֹ עַד־עוֹלָם:

בוודאי שאנחנו שמחים במעשי ידיי של ה' בְּשָׂמִים ועל כך שזכינו לחיות עוד יום על הארץ. ואנו עוד יותר שמחים ומאושרים לקיים את מצוותיו ולשמוע לקול רבותינו שמלמדים אותנו את התורה, ובזכותם להיטהר וליראה את ה'. וזה שווה לנו יותר מכל העושר שיש לעולם הזה להציע.

(א) לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) הַשָּׂמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד־
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ: (ג) יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע
אֱמֹר וְלֵילָה קְלִילָה יִתְהַדְּעֶת: (ד) אֵין-אֱמֹר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: (ה) בְּכָל-הָאָרֶץ | יֵצֵא
קוֹם וּבִקְצֶה תִבֹּל מֵעֵיָהֶם לְשִׁמְשׁ שֶׁם-אֱהֵל בָּהֶם:
(ו) וְהוּא בָּחַתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּיָן
אֶרֶח: (ז) מִקְצֶה הַשָּׂמִים | מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ: (ח) תִּזְכֹּרַת יְהוָה^{יאהרונת}
תְּמַיִמָּה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה^{יאהרונת} נֶאֱמָנָה מִחֻפִּימַת
פֶּתִי: (ט) פִּקּוּדֵי יְהוָה^{יאהרונת} יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת
יְהוָה^{יאהרונת} בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: (י) יִרְאֶת יְהוָה^{יאהרונת} | טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לָעַד מְשַׁפְּטֵי־יְהוָה^{יאהרונת} אֱמֶת צִדְקוֹ יַחֲדוֹ:
(יא) הַנְּחֻמִּים מִזֶּהב וּמַפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
וְנִפְתַּת צוּפִים: (יב) גַּם־עֲבֹדָךְ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרוֹם
עֵקֶב רַב: (יג) שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי:
(יד) גַּם מִזִּדִּים | חֲשֹׁךְ עֲבֹדָךְ אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזִ
אִיתָם וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב: (טו) יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֱמֹר־י
כִּי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהרונת} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

פרק כ

רק הקב"ה עונה לאדם ביום צרה, ועונה לאדם בכל ענין וענין. לכן כדאי לאדם לפנות לה' בתפילה ולהרוויח ישועה וְהַתְּעִלוֹת בַּעֲבוּדַת ה', וזה שווה לאין ערוך משיהיה לאדם רכב יוקרה או כל מיני שעשועים שהעולם רוצה למכור לו. ועל כך צריך לקרוא ולהתפלל לה' שיציל אותנו בכל יום.

(א) לְמַנְצֶחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יִעֲנֶךָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} בְּיוֹם צָרָה
 יִשְׁמָעְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ג) יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ
 וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: (ד) יִזְכָּר כָּל-מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ
 יִדְשָׁנָה סֶלָה: (ה) יִתֵּן-לְךָ כָּל־כֶּבֶד וְכָל-עֲצָתְךָ
 יִמְלֵא: (ו) נִרְנְנָה | בִּישׁוּעֹתֶיךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגֵּל
 יִמְלֵא יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: (ז) עֲתָה יִדְעָתִי
 כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} מִנְּשִׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִנְּשִׁמִּי קִדְשׁוֹ
 בַּגְּבוּרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ: (ח) אֵלֶּה בָּרָכַב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים
 וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם-יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֵלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: (ט) הִפָּה כָּרְעוּ
 וְנִכְלָו וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: (י) יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הוֹשִׁיעָה
 הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאֵנוּ:

פרק כא

הזמנים הטובים ביותר בחיי היו כשקיבלתי את ישועת ה'. ושמחתי יותר שה' שמע את תפילתי והוא זה שהושיע אותי, מאשר ששמחתי בישועה עצמה. וזה הוא כתרי וזה הוא כבודי - כשראיתי בצורה ברורה שה' בעצמו הושיע אותי ושידעתי ושזכרתי שהישועה נמצאת רק במקום השני.

(א) לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) יְהוָה^{יאהרונג'י} בְּעֶזְרִי יִשְׁמַח-
מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתִי מִה־יָגֵל מֵאֵד: (ג) תֵּאֲנוֹת לָבוֹ
נִתְּנָה לִּי וְאֶרְשֶׁת עֲשָׂתִי בְּלִי-מִנְעָת סָלָה: (ד) כִּי-
תִקְדַּמְנִי בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשְׂרֹת לִּירְאָשׁוֹ עֲטֹרַת פָּז:
(ה) חַיִּים | שְׁאֵל מִמֶּךָ נִתְּנָה לִּי אֶרֶךְ יָמִים עוֹלָם
וְעַד: (ו) גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתִי הוֹד וְהִדָּר תִּשְׁוֶה
עָלָיו: (ז) כִּי-תִשְׁיִתְּהוּ בְּרִכּוֹת לָעַד תִּחַדְּהוּ בְּשִׂמְחָה
אֶת-פָּנֶיךָ: (ח) כִּי-הֶמְלַךְ בִּטָּח בִּיהוָה^{יאהרונג'י} וּבִתְהוֹד
עָלְיוֹן בְּלִי-יָמוּט: (ט) תִּמְצֹא יָדְךָ לְכָל-אִיבִיךָ יְמִינְךָ
תִּמְצֹא שְׂנְאִיךָ: (י) תִּשְׁיִתְמוֹן כְּתִנּוֹר אִשׁ לָעֵת פָּנֶיךָ
יְהוָה^{יאהרונג'י} בָּאֵפוֹ יִבְלָעֵם וְתֹאכְלֵם אִשׁ: (יא) פָּרִימוֹ
מֵאֶרֶץ תֵּאֱבֹד וְזֶרַע מִבְּנֵי אָדָם: (יב) כִּי-נָטוּ עָלֶיךָ
רָעָה חֲשָׁבוּ מְזֻמָּה בְּלִי-יִוָּכָרוּ: (יג) כִּי תִשְׁיִתְמוֹ
שָׁכֶם בְּמִיתָרֶיךָ תִּכְוֶנֶן עַל-פְּנֵיהֶם: (יד) רִוְמָה יְהוָה^{יאהרונג'י}
בְּעֶזְרִי נִשְׁרָה וּנְזַמְרָה גְּבוּרָתִי:

התפרקתי וקרסתי ונשברתי והרסתי ונהרסתי והתמוטטתי והושפלתי והתעקם לי הגוף והשתבשה עלי דעתי וקיבלתי כאב לב וסחרחרות וקוללתי ולקחתי לי את רכושי ואין לי בכלל על מה לעמוד... ועם כל אלו שמחתי מאוד כששמעתי שמהללים את ה' בבתי המדרש ובבתי הכנסת.

(א) לִמְנַצֵּחַ עַל־אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אֲלֵי אֲלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק מִיִּשְׁוּעָתִי דְּבָרִי שְׁאַגְתִּי: (ג) אֲדֹהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלָא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא־דוֹמֶיָה לִי: (ד) וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: (ה) בָּךְ בָּטַחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטַחוּ וַתִּפְלָטֵמוּ: (ו) אֲלֵיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בָּךְ בָּטַחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ: (ז) וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרִפַּת אָדָם וּבְזוֹי עָם: (ח) כָּל־רֹאִי יִלְעָגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשָׁפָה יִגִּיעוּ רֹאשׁ: (ט) גֹּל אֶל־יְהוָה^{יאהוהוה} וְאֶת־יְהוָה^{יאהוהוה} יִפְלָטֶהוּ יַצִּילֶהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ: (י) כִּי־אַתָּה גִּחִי מִבֶּטֶן מִבְּטִיחִי עַל־שָׁרֵי אֲמִי: (יא) עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם מִבֶּטֶן אֲמִי אֲלֵי אַתָּה: (יב) אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוּבָה כִּי־אֵין עֲזָרָה: (יג) סָבְבוּנִי פָּרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֵרוּנִי: (יד) פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיָּה מִרְרָף וְשֹׂאֵג: (טו) כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָל־עַצְמוֹתַי הִיָּה לִּפִּי כַּדּוֹנָג נָמָם בְּתוֹךְ מַעֵי: (טז) יָבֵשׁ כַּחֲרָשׁ כַּחֲי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלִּקּוֹחִי וְלַעֲפַר־מּוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי: (יז) כִּי סָבְבוּנִי כָלָבִים עֶדְת מִרְעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי: (יח) אֲסַפֵּר כָּל־עַצְמוֹתַי הֵמָּה יִבִּיטוּ יִרְאוּ־בִי: (יט) יִחַלְקוּ בִגְדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גּוֹרֵל: (כ) וְאַתָּה יְהוָה^{יאהוהוה} אֶל־תִּרְחַק אֵילּוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה: (כא) הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כָּלָב יַחֲדָתִי: (כב) הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי: (כג) אֲסַפְרָה שִׁמְךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ קָהֵל אֲהַלֶּלְךָ: (כד) יִרְאֵי יְהוָה^{יאהוהוה} | הִלְלוּהוּ כָל־זֶרַע יַעֲקֹב כִּכְרוּהוּ וְגִדְּרוּ מִמֶּנּוּ כָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל: (כה) כִּי לֹא־בֹזָה וְלֹא שִׁקָּץ עֲלֹת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֲלִיו שָׁמַע: (כו) מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי בְּקָהֵל רַב גִּדְּרֵי אֲשֻׁלָּם נִגְד יִרְאִיו: (כז) יֹאכְלוּ עֲנָוִים | וַיִּשְׁבְּעוּ יְהִלְלוּ יְהוָה^{יאהוהוה} וַיִּרְשִׁיו יַחֲי לְבַבְכֶּם לַעֲד: (כח) יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבּוּ אֶל־יְהוָה^{יאהוהוה} כָּל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: (כט) כִּי לִיהוָה^{יאהוהוה} הַפְּלוּכָה וּמִשְׁלַר בְּגוֹיִם: (ל) אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ | כָּל־דְּשֵׁנ־אָרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָל־יִזְרְדֵי עַפְר וְנִפְשׁוּ לֹא חִיָּה: (לא) זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר: (לב) יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צַדִּיקָתוֹ לָעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

יום ד' לחודש

לשאלת חלום

פרק כג

אדם שְׁשָׁר לה' בכל רגע אז יש לו הכל בחיים. כי בכל המצבים והקשיים הוא תמיד יכול להתחיל לשיר לה', ואפילו אם חלילה יגיע לסף מוות - הוא יודע שגם ברגעיו האחרונים הוא ישבח וישיר לה'. ועל פי ידיעה ברורה זו טוב לו בכל חייו שבעולם הזה והוא יזכה לחסד עצום בעולם הבא.

- (א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה^{יאהרנח} רָעִי לֹא אֶחָסֵד: (ב) בְּנֵאוֹת
דְּשֵׁא יִרְבִּיצָנִי עַל־מִי מְנַחֹת יִנְהַלָּנִי: (ג) נַפְשִׁי
יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: (ד) גַּם כִּי־
אֵלֶךְ בְּגִיָּא צִלְמֹת לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי
שְׁבִטָךְ וּמִשְׁעֲנִיתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: (ה) תַּעֲרֹךְ לְפָנַי
שִׁלְחֹן נֶגֶד צָרָרִי דִשְׁנֶתָ בַּשָּׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה:
(ו) אֵךְ | טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי
בְּבֵית־יְהוָה^{יאהרנח} לְאָרֶךְ יָמִים:

פרק כד

כדי לעלות בהר ה' יש לַנֶּצֶחַ את היצר הרע, כי "הר" הוא משל ליצר הרע. ואדם שזכה להתגבר על יצרו, צריך לעבוד גם על המידות שבין אדם לחברו. ואותו אדם שמתפלל ומשתדל לתקן כדי להיות טוב יותר כלפי כולם - זוכה להיות המגן של דורו ומִהַפֵּךְ את כל העולם לכף זכות.

(א) לְדֹד מְזֻמּוֹר לַיהוָה^{יאהוהוה ואדני} וּמְלוֹאָה תִּבְלֶה וַיֵּשְׁבִי

בה: (ב) כִּי־הוּא עַל־יָמִים יְסֻדָּה וְעַל־נְהִירוֹת יְכוֹנְנָה:

(ג) מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה^{יאהוהוה ואדני} וּמִי־יָקִיִּם בְּמָקוֹם קִדְּשׁוֹ:

(ד) נָקִי כַפַּיִם וְבֶרֶךְ לֵב אִישׁ | לֹא־נִשְׂא לְנִשָּׂא

נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: (ה) יֵשֵׁא בָּרָכָה מֵאֵת

יְהוָה^{יאהוהוה ואדני} וְצִדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂעוֹ: (ו) זֶה דֹּד (ורשו) דִּרְשִׁי

מִבִּקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: (ז) שָׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם

וְהַנִּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיִּבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: (ח) מִי זֶה

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה^{יאהוהוה ואדני} עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה^{יאהוהוה ואדני} גִּבּוֹר מֶלֶךְ מַלְחָמָה:

(ט) שָׂאוּ שְׁעָרִים | רֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיִּבֹּא

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: (י) מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה^{יאהוהוה ואדני}

עֹבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

פרק כה

אדם חייב להכיר את ערכו הרב - שהרי כל העולם כולו עומד רק עליו. וכך כל אחד צריך לדעת ולהכיר בעצמו שהעולם קיים בזכותו. על כן תדע שעניי כל סובביך ועיני העולם כולו מופנות אליך על מנת שהכריע את עולמנו לכף זכות על ידי שְׁתַּשָּׂא עֵינֶיךָ אֶל ה' ותתפלל שכולנו נצליח.

(א) לְדָוִד אֱלֹהֵי יְהוָה^{יאהוהוה} נִפְשִׁי אֶשָּׂא: (ב) אֱלֹהֵי בְךָ
בִּטְחֹתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֶצֻ אוֹיְבֵי לִי: (ג) גַּם כָּל־
קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיָּקָם: (ד) דְּרָכֶיךָ
יְהוָה^{יאהוהוה} הוֹדִיעֵנִי אֲרָחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: (ה) הִדְרִיבֵנִי
בְּאִמְתְּךָ | וְלִמְדֵנִי כִי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ
קָוִיתִי כָל־הַיּוֹם: (ו) זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה^{יאהוהוה} וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מַעֲלָם הֵמָּה: (ז) חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי | וּפִשְׁעֵי אֶל־
תִּזְכֹּר כְּחַסְדֶּךָ זְכַר־לִי־אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה^{יאהוהוה}:
(ח) טוֹב־וַיֵּשֶׁר יְהוָה^{יאהוהוה} עַל־כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ:
(ט) יִדְרֶךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנָוִים דְּרָכָו: (י) כָּל־
אֲרָחוֹת יְהוָה^{יאהוהוה} חֶסֶד וָאֱמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּיּוֹ:
(יא) לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה^{יאהוהוה} וּסְלַחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא:
(יב) מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה^{יאהוהוה} יוֹרְנוֹ בְּדַרְךָ יִבְחָר:
(יג) גַּבְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזָרְעוֹ יִירַשׁ אֲרָץ: (יד) סוֹד
יְהוָה^{יאהוהוה} לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהֲדִיעֵם: (טו) עֵינֵי תָמִיד אֶל־
יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי הוּא־יּוֹצֵא מִרְשֶׁת רַגְלֵי: (טז) פָּנֶה־אֵלַי
וַחֲנִנִי כִי־יִחִיד וְעָנִי אָנִי: (יז) צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ
מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: (יח) רָאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא
לְכָל־חַטָּאוֹתַי: (יט) רָאֵה־אוֹיְבֵי כִי־רַבּוֹ וְשִׁנְאָת
חֲמָם שִׁנְאוֹנֵי: (כ) שְׁמְרָה גַּבְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ
כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: (כא) תִּם־וַיֵּשֶׁר יַצְרוּנִי כִּי קָוִיתֶיךָ:
(כב) פָּדָה אֱלֹהִים <> אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

פרק כו

ההתבודדות שאדם עושה שעה בכל יום מובילה אותו להליכה בדרך אמת שהיא כולה לרצון ה'.
 כי בזמן התבודדות ותפילה לה' שיעזור לו להתרחק מאנשים לא טובים, אז הקב"ה ישלח לו את
 העצות הנכונות והמדויקות וישמור עליו בהשגחה פרטית על מנת להביא אותו אל קהל הצדיקים.

(א) לְדָוִד | שִׁפְטֵנִי יְהוָה^{יאהרונה} כִּי־אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי^{ואדני}

וּבִיהוָה^{יאהרונה} בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעַד: (ב) בְּחַנְנִי יְהוָה^{יאהרונה} וְנִסִּנִּי

צָרָפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי: (ג) כִּי־חֲסִדְךָ לִנְגִד עֵינַי^{צרופה}

וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאַמְתֶּךָ: (ד) לֹא־יִשְׁבַּתִּי עִם־מְתֵי־שׁוֹא

וְעִם נְעֹלָמִים לֹא אָבוֹא: (ה) שָׁנֵאתִי קַחַל מְרֵעִים וְעִם־

רָשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב: (ו) אֶרְחֹץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאִסְבֵּכָה

אֶת־מִזְבִּיחֶךָ יְהוָה^{יאהרונה}: (ז) לְשִׁמְעַ בְּקוֹל תוֹדָה וְלֹסֶפֶר

כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ח) יְהוָה^{יאהרונה} אֶהְבֵּתִי מִעוֹן בֵּיתְךָ

וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: (ט) אֶל־תֹּאסֹף עִם־חַטָּאִים

נַפְשִׁי וְעִם־אֲנָשֵׁי דְמִים חַיִּי: (י) אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זִמָּה

וַיְמִינֵם מִלֶּאֱהָ שִׁחַד: (יא) וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פִּדְנִי וְחַנּוּנִי:

(יב) רַגְלִי עִמָּדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלַיִם אֲבָרְךָ יְהוָה^{יאהרונה}:

דוד המלך היה מתבודד שעות וחודשים ושנים על דבר אחד בלבד: לְשַׁכַּת בבית ה'. ולמרות כל הקשיים וכל ההתרחקויות וכל מה שאמר לו היצר הרע שחלילה אין לו חלק בקהל ה' בשל סיבות שונות ומשונות, דוד מלכנו התחזק והתגבר עוד ועוד על מנת להמשיך ולהתבודד עם ה'.

(א) ^{יֵאֱחָזְכֶּה} לְדָוִד | ^{יֵאֱחָזְכֶּה} יְהוֹנָדָה | ^{יֵאֱחָזְכֶּה} אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוֹנָדָה
מַעֲזֹז־חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: (ב) בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים לְאַכֹּל
אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ: (ג) אִם־
תִּחְנֶה עָלַי | מִחְנָה לֹא־יִירָא לְבִי אִם־תִּקְוֶם עָלַי
מִלְחָמָה בָּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: (ד) אַחַת | שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־
יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} כָּל־יָמֵי חַיִּי
לְחֻזּוֹת בְּנַעַם־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} וּלְבִקֵּר בְּהִיכָלוֹ: (ה) כִּי יַעֲפִנֵנִי
בְּסִפָּה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתָּר אֶהְלֹו בְּצוּר
יְרוּמָמָנִי: (ו) וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתַי
וְאֶזְבַּחַהּ בְּאֶהְלֹו זִבְחִי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה
לִיהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה}: (ז) שְׁמַע־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וַעֲנֵנִי:
(ח) לָךְ | אֶמַר לְבִי בִקְשׁוּ כִנִּי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה}
אֲבַקֵּשׁ: (ט) אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִפָּנָי אֶל־תִּטְּבֵאֶף
עַבְדְּךָ עֲזַרְתִּי הִיִּית אֶל־תִּטְשֵׁנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (י) כִּי־אֲבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וִיהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה}
יֶאֱסֹפֵנִי: (יא) הוֹרֵנִי יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} וְרַכֶּךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְח
מִיִּשׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי: (יב) אֶל־תִּתַּנֵּנִי בְּנַפֶּשׁ צָרִי
כִּי קָמוּ־בִי עֲדִי־שָׁקֶר וַיִּפְּח חָמֶם: (יג) לֹלֵא
הֶאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} בְּאַרְץ חַיִּים: (יד) קִוָּה
אֶל־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה} תִּחַזַּק וַיֵּאֱמֵן לְפָנָי וְקִוָּה אֶל־יְהוֹנָדָה ^{יֵאֱחָזְכֶּה}:

פרק כח

טוב להתפלל לה' שיציל אותנו מאנשים שקרנים ורמאים שעושים את עצמם לאנשי אמת, ושא
להימשך אחרי הרווח וההצלחה שנראה אצלם כי זה רק כיסויי לכעסים ולכשלונות. אנשים אלו
גם קמצנים מאוד, אז בוודאי שלא נרוויח כלום מקרבתם ובוודאי שלא יתנו לאדם אחר משלהם.

(א) קְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה^{יאהוהוה} | אֶקְרָא צוּרִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ
מִמֶּנִּי פֶן־תַּחֲשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יֹדְרֵי בֹר:
(ב) שִׁמְעֵ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל־
דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: (ג) אֶל־תִּמְשַׁכְּנִי עִם־רָשָׁעִים וְעִם־
פְּעֻלֵּי אֱוֹן דְּבָרֵי שְׁלוֹם עִם־רַעֲיָהֶם וְרָעָה בְּלִבָּם:
(ד) תֵּן־לָהֶם כַּפְּעָלָם וּכְרַע מֵעַלְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֶׂה
יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הַשֵּׁב גְּמוּלָם לָהֶם: (ה) כִּי לֹא
יִבְּנוּ אֶל־כָּעֲלֹת יְהוָה^{יאהוהוה} וְאֶל־מַעֲשֶׂה יָדָיו יִהְרָם
וְלֹא יִבְנֶם: (ו) בָּרוּךְ יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי־שִׁמְעֵ קוֹל תַּחֲנוּנָי:
(ז) יְהוָה^{יאהוהוה} | עֲזִי וּמִגֹּפִי בּוֹ בִטָּח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֵז
לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: (ח) יְהוָה^{יאהוהוה} עֲזֹרָתוֹ וּמַעֲזוֹ
יִשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא: (ט) הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ
וּבָרֶךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:

יום ה' לחודש

לרוח רעה

פרק כט

הקב"ה יכול בקלות ובקלות לזעזע את כל העולם כולו ולעשות בטבע כרצונו, ויש לדעת שאין זה שבחו השלם ואין זו גבורתו האמיתית להיות שליט על הטבע ולעשות בו כרצונו. אלא שבחו השלם של ה' הוא: שנתן לנו את תורתיו ומשפטיו ואת רחמיו ומברך אותנו תמיד בברכת שלום.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבִי לַיהוָה^{יאהרונת} בְּנֵי אֱלֹהִים הָבִי לַיהוָה^{יאהרונת}

כְּבוֹד וְעֹז: (ב) הָבִי לַיהוָה^{יאהרונת} כְּבוֹד שֵׁמוֹ הַשְׁתַּחֲנוּ

לַיהוָה^{יאהרונת} בַּהֲדַר־תְּקֹדֶשׁ: (ג) קוֹל יְהוָה^{יאהרונת} עַל־הַמַּיִם אֶל־

הַכְּבוֹד הָרָעִים יְהוָה^{יאהרונת} עַל־מַיִם רַבִּים: (ד) קוֹל־יְהוָה^{יאהרונת}

בַּפֶּתַח קוֹל יְהוָה^{יאהרונת} בַּהֲדָר: (ה) קוֹל יְהוָה^{יאהרונת} שֹׁבֵר אַרְזִים

וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה^{יאהרונת} אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: (ו) וַיִּרְקִיעַם כָּמוֹ־

עֶגְלָ לְבָנוֹן וְשִׁרְיָן כָּמוֹ בֶּן־רֵאמִים: (ז) קוֹל־יְהוָה^{יאהרונת}

חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: (ח) קוֹל יְהוָה^{יאהרונת} יִתֵּיל מְדַבֵּר יִתֵּיל

יְהוָה^{יאהרונת} מְדַבֵּר קָדֶשׁ: (ט) קוֹל יְהוָה^{יאהרונת} | יְחֹלֵל אֵילֹת

וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיְבַהֲכֵם כָּלֹּא אָמַר כְּבוֹד: (י) יְהוָה^{יאהרונת}

לְמַבּוּל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה^{יאהרונת} מֶלֶךְ לְעוֹלָם: (יא) יְהוָה^{יאהרונת} עֹז

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה^{יאהרונת} | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ליום שני בשבוע

לכל דבר רע

פרק ל

דוד המלך זכה שבית המקדש נקרא על שמו אף על פי שלא הוא חנך אותו, והסיבה לכך היא שאדם שרוצה לעשות מצווה אך מסיבות שלא באחריותו לא מצליח, אז ה' מחשיב לו כאילו הוא כן עשה! וזו עצה לאדם שמנסה לחזור בתשובה ולמרות הנפילות ממשיך לנסות, אז ה' מחשיב לו שהצליח!

(א) מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: (ב) אֲרוֹמְמֶךָ

יְהוָה^{כתר} אֲדֹנָי^{יאהדונה} כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי:

(ג) יְהוָה^{חכמה} אֲדֹנָי^{יאהדונה} אֱלֹהֵי שְׁנַעַתִּי אֵלַיָּךְ וַתִּרְפְּאֵנִי:

(ד) יְהוָה^{בינה} אֲדֹנָי^{יאהדונה} הֶעֱלִית מִן־שָׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי

(ה) מִיָּרֵד־יָבוֹר: (ו) זָמְרוּ לַיהוָה^{חסד} אֲדֹנָי^{יאהדונה} חֲסִידָיו

וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ: (ז) כִּי רָגַעַן בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ

בְּעָרֵב יָלִין בָּכִי וְלִבִּקָּר רָנָה: (ח) וְאֲנִי אִמַּרְתִּי

בְּשָׁלוֹי בֶּל־אֲמוּט לְעוֹלָם: (ט) יְהוָה^{גבורה} אֲדֹנָי^{יאהדונה} בְּרָצוֹנְךָ

הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָת פְּנִיָּךְ הָיִיתִי נִבְהָל:

(י) אֵלַיָּךְ יְהוָה^{תפארת} אֲדֹנָי^{יאהדונה} אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן:

(יא) מִה־בָּצַע בְּדַמִּי בִּרְדָּתִי אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ

עָפַר הַיָּגִיד אֲמַתְּךָ: (יב) שָׁמַע יְהוָה^{נצח} אֲדֹנָי^{יאהדונה} וַחֲנֻנִי

יְהוָה^{חור} אֲדֹנָי^{יאהדונה} הָיָה־עֵזָר לִי: (יג) הִכַּכְתָּ מִסִּפְרִי

לְמַחֹל לִי פִתַּחְתָּ שִׁקִּי וַתִּאֲזָרֵנִי שִׁמַּחְתָּ: (יד) לְמַעַן

יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יָדָם <> יְהוָה^{יסוד} אֲדֹנָי^{יאהדונה} אֱלֹהֵי

לְעוֹלָם אֻדָּךְ:

אין לאדם לצפות שהעולם הזה יסתדר כולו על פי רצונותיו הרבים וְשָׁפֵל בני האדם יעמדו בְּשׁוּרָה על מנת למלאות רצונו. על כן טוב לכל אדם למקד ולדייק את ציפיותיו ולייחל לעשות את רצון ה' בלבד וללמוד את התורה כראוי, וכך ממילא הכל יסתדר על הצד הטוב ביותר.

(א) לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) בָּךְ יְהוָה^{יאהוהוה} חֲסִיתִי אֶל־
 אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתְּךָ פֶּלְטֵנִי: (ג) הִטָּה אֱלֹי אֲזִנִּי
 מִהֲרָה הֲצִילֵנִי הִנֵּה לִי לְצוֹר־מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת
 לְהוֹשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי־סִלְעִי וּמְצוּדָתִי אַתָּה וּלְמַעַן
 שְׁמִיךְ תִּנָּתֶנִּי וְתִנְהַלֵּנִי: (ה) תוֹצִיאֵנִי מִרְשֶׁת זֶז טָמְנוּ
 לִי כִי־אַתָּה מַעֲוִי: (ו) בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָרִיתָה
 אוֹתִי יְהוָה^{יאהוהוה} אֵל אֲמֶת: (ז) שָׁנֵאתִי הַשְׁמֵרִים הַבְּלִי־
 שׁוֹא וְאֲנִי אֶל־יְהוָה^{יאהוהוה} בִּטְחֹתִי: (ח) אֲגִילָה וְאֶשְׁמַחַה
 בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עַמִּי יְדַעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי:
 (ט) וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד־אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בַּמָּרְחָב רַגְלִי:
 (י) חָנְנִי יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי צָר־לִי עָשִׂשָׁה בְּכַעַם עֵינִי נַפְשִׁי
 וּבִטְנִי: (יא) כִּי כָלוּ בִיגֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל
 בַּעֲוֹנִי כַחִי וַעֲצָמִי עָשִׂשׁוּ: (יב) מִפֶּל־צָרָרִי הָיִיתִי
 חֶרֶף וְלִשְׁכֹּנִי | מָאֹד וּפְחַד לְמִידְעִי רָאִי בַּחוּץ
 נִדְרֹז מִפָּנַי: (יג) נִשְׁכַּחְתִּי כָּמֶת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכִלִּי
 אֲבָד: (יד) כִּי שָׁמַעְתִּי | דְּבַת רַבִּים מִגּוֹר מַפְּבִיב
 בַּהֲוֹסְדָם יַחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ: (טו) וְאֲנִי
 עָלִיךָ בִּטְחֹתִי יְהוָה^{יאהוהוה} אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אַתָּה: (טז) בְּיָדְךָ
 עֲתַתִּי הֲצִילֵנִי מִיד־אוֹיְבִי וּמִרֹדְפִי: (יז) הָאִירָה
 פָּנֶיךָ עַל־עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: (יח) יְהוָה^{יאהוהוה} אֶל־
 אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשָּׁעִים יִהְיוּ לְשָׂאוֹל:
 (יט) תִּתְּלַמֶּנָה שִׁפְתֵי שֹׁקֵר הוֹדְבוֹת עַל־צַדִּיק עָתֶק
 בְּגִאוֹה וּבִיז: (כ) מֶה רַב־טוֹבְךָ אֲשֶׁר־צַפְנָתָ לִירְאֶיךָ
 פֶּעֱלֹת לַחֲסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: (כא) תִּסְתִּירָם
 בְּסֶתֶר פָּנֶיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפֹּנָם בְּסֶפֶה מִרִּיב
 לְשָׁנוֹת: (כב) בָּרוּךְ יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי הִפְלִיא חֲסֶדּוֹ לִי
 בְּעִיר מְצוֹר: (כג) וְאֲנִי | אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי נִגְרָזְתִּי
 מִפֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲכֹן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוֹעֵי
 אֱלֹיךָ: (כד) אֶהְבּוּ אֶת־יְהוָה^{יאהוהוה} כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים
 נִצְר יְהוָה^{יאהוהוה} וּמִשְׁלָם עַל־יָתֵר עֲשָׂה גִאוֹה:
 (כה) חֲזָקוּ וַיֵּאמְרוּ לְבַבְכֶּם כָּל־הַמִּיחָלִים לִיהוָה^{יאהוהוה}:

פרק לב

הווידי שאדם עושה בכל יום על מנת להתנקות מחטאיו - מעיד עליו שהוא אכן נקי מכל חטא בהחלט. ויש לזכור שה' הוא זה שברא את היצר הרע וה' הוא זה ששולט ומטפל בו, ושהקב"ה שמח מאוד למחול לאדם ולמחחות את עוונותיו ולתלות זאת ביצר הרע שהוא עצמו ברא.

(א) לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי־פָּנָשׁ כְּסוּי חֲטָאָה:

(ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוֹנָדָה^{יאהונגה} לִּי עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ

רְמִיָּה: (ג) כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשֹׂאגָתִי כִל־

חַיִּים: (ד) כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּר עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ

לְשֹׁנִי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סָלָה: (ה) חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי

לֹא־כִפִּיתִי אֲמָרָתִי אוֹדָה עָלַי כְּשֶׁעִי לַיהוָה^{יאהונגה}

וְאַתָּה נָשָׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: (ו) עַל־זֹאת

יִתְפַּלֵּל כִל־חֲסִיד | אֵלֶיךָ לָעֵת מָצָא רֶק לְשֹׁטֶף

מֵיָם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: (ז) אַתָּה| סֵתֵר לִי <>

מִצָּר תִּצְרֶנִי רַבִּי כִלָּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: (ח) אֲשַׁכֵּילְךָ|

וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זֵי תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: (ט) אֶל־

תִּהְיוּ | כְּסוּם כְּפָרֹךְ אֵין הָבִין בְּמִתְגַּזְרֶסן עָדִיו

לְבָלוֹם בֹּל קָרַב אֵלֶיךָ: (י) רַבִּים מְכַאוֹזִים לָרָשָׁע

וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה^{יאהונגה} חֲסֵד יְסוּבְּנּוּ: (יא) שְׂמָחוּ בַּיהוָה^{יאהונגה}

וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כִל־יִשְׂרָאֵל:

פרק לג

המילה "שיר" בחילוף אותיות עולה "ישר", והנה המסר בפרק זה - שאדם ישר גם שר שירים לה' ומשבח אותו הרבה מרוב שמחתו. נרצנו הקדוש נחמן מברסלב מסביר שרק על ידי השמחה אדם יכול להנהיג את המוח לרצונו וליישר את דעתו, כי השמחה היא עולם החירות.

- (א) רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה^{יאהדגתי} לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּהּ:
- (ב) הוֹדוּ לַיהוָה^{יאהדגתי} בְּכִנּוֹר בְּנִבְלָ עֶשׂוֹר זָמְרוּ-לֹו:
- (ג) שִׁירוּ-לֹו שִׁיר תְּדַשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעָה:
- (ד) כִּי־יִשָּׂר דְּבַר־יְהוָה^{יאהדגתי} וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה:
- (ה) אֱהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה^{יאהדגתי} מִלֵּאָה הָאָרֶץ:
- (ו) בְּדַבֵּר יְהוָה^{יאהדגתי} שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
- צָבָאִם: (ז) כֹּנֶם כֶּנֶד מִי הַיָּם נָתַן בְּאֲצֻרוֹת תְּהוֹמוֹת:
- (ח) יִירָאוּ מִיְהוָה^{יאהדגתי} כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְזְרוּ כָל־
- יֹשְׁבֵי תֵבֶל: (ט) כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
- (י) יְהוָה^{יאהדגתי} הַפִּיר עֲצַת־גִּוִּים הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַפְמִים:
- (יא) עֲצַת יְהוָה^{יאהדגתי} לָעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לָבוֹ לְדֹר
- וְדֹר: (יב) אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־יְהוָה^{יאהדגתי} אֱלֹהֵיו הָעַם
- בָּחַר לְנַחֲלָה לֹו: (יג) מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה^{יאהדגתי} רָאָה
- אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: (יד) מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל־
- כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: (טו) הֵיטֵר יַחַד לָבָם הַמִּכִּין אֶל־
- כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: (טז) אֵין־הַפֶּלֶךְ נוֹשַׁע בָּרֵב־חֵיל
- גָּבוֹר לֹא־יִנָּצֵל בָּרֵב־כַּחַ: (יז) שֶׁקֶר הַפֹּם לְתִשׁוּעָה
- וּבָרֵב חֵילֹו לֹא יִמָּלֵט: (יח) הִנֵּה עֵין יְהוָה^{יאהדגתי} אֶל־
- יִרְאִיו לְמִי־חַלִּים לְחִסְדּוֹ: (יט) לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם
- וּלְחִיּוֹתָם בָּרַעַב: (כ) נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לַיהוָה^{יאהדגתי} עֲזָרְנוּ
- וּמִגִּנְנוּ הוּא: (כא) כִּי־בֹו יִשְׁמַח לָבְנוּ כִּי בָשָׂם
- קָדָשׁוּ בְטַחְנוּ: (כב) יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה^{יאהדגתי} עָלֵינוּ
- כְּאֲשֶׁר יִתְּלָנוּ לָךְ:

בפרק זה מתוארת בריאות הנפש על סוגיה ודקדוקיה הרבים. ואת הבריאות הנפשית הנעימה משיגים על ידי ענווה והבנה שהקב"ה מושיע מכל הצרות. ועל ידי דרישה של ה' בתפילה, ועל ידי דיבורים של אמונה, ועל ידי שמתנהגים בשלום עם כולם - אז זוכים "לטעום את ה'".

(א) קָדֹד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשֶׁהוּ
וַיֵּלֶךְ: (ב) אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה^{יאהרונת} בְּכָל־עַתָּה וְתָמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: (ג) בִּיהוָה^{יאהרונת} תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ: (ד) גִּדְּלוּ לַיהוָה^{יאהרונת} אֹתִי וַנְרוֹמְמָה
שְׁמוֹ יַחְדָּו: (ה) דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְהוָה^{יאהרונת} וְעַנְנִי וּמִפֶּלֶל־
מְגֻרֹתַי הֲצִילֵנִי: (ו) הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וּפְנִיָּהֶם
אֵל יַחְפְּרוּ: (ז) זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה^{יאהרונת} שָׁמַע וּמִפֶּלֶל־
צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֻ: (ח) חָנָה מִלֵּאד־יְהוָה^{יאהרונת} סָבִיב
לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם: (ט) טַעְמוּ וְרֹאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה^{יאהרונת}
אֲשֶׁר־יִחַסֵּד־בּוֹ: (י) יִרְאוּ אֶת־יְהוָה^{יאהרונת}
קִדְשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: (יא) בְּפִירִים
רָשׁוּ וָרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה^{יאהרונת} לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב:
(יב) לְכוּ־בָנִים שְׁמַעוּ־לִי יִרְאֵת יְהוָה^{יאהרונת} אֲלֹמֶדְכֶם:
(יג) מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:
(יד) נִצֹּר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדִּבֹּר מְרָמָה:
(טו) סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ:
(טז) עֲיִנֵּי יְהוָה^{יאהרונת} אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזִנּוֹ אֶל־שׁוֹעֲתִם:
(יז) פִּנֵּי יְהוָה^{יאהרונת} בְּעַשֵׂי רַע לְחִכִּית מֵאָרֶץ זָכָר:
(יח) צַעֲקוּ וַיהוָה^{יאהרונת} שָׁמַע וּמִפֶּלֶל־צָרוֹתֶם הֲצִילְכֶם:
(יט) קָרוֹב יְהוָה^{יאהרונת} לְנִשְׁפָּרִי־לֵב וְאֶת־דַּפְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
(כ) רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִפֶּלֶם יֲצִילֵנּוּ יְהוָה^{יאהרונת}: (כא) שִׁמְר
כָּל־עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה: (כב) תָּמוֹתֶת
רָשַׁע רַעָה וְשִׁנְאִי צַדִּיק יֶאֱשָׁמוּ: (כג) פֹּדָה יְהוָה^{יאהרונת}
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָל־הַחֹסִים בּוֹ:

יום ו' לחודש

אם קמו
עליך מריבים

פרק לה

צרות הנפש של האדם אלו הם אויביו העיקריים - ואלו הן המחשבות הרעות שהוא חושב בינו לבין עצמו שהן כולן שקר ודמיון כוזב. לעומתן האוהבים שיש לאדם נקראים "מחשבות טובות" שהן כולן אמת ואמונה ושמחה ומציאות. ועם כל מחשבה טובה מגיעה לאדם הצלחה.

(א) לָדוֹדְךָ רִיבָה יְהוָה^{יאהרונת} אֶת־יְרִיבֶיךָ לָחֶם אֶת־לֶחֶמֶיךָ:
(ב) הַחֲזֹק מִגֵּן וְצִנָּה וְקוֹמָה בְּעִזָּרְתִּי: (ג) וְהָרַק חֲנִית וּסְגֹר לְקִרְאֵת רֹדְפֵי אִמְרָ לְנַפְשִׁי יִשְׁעֶתְךָ אֲנִי:
(ד) יִבְשׁוּ וַיִּפְלְמוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי יִפְגּוּ אַחֲוָר וַיִּחַפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי: (ה) יִהְיוּ כְּמִין לְפָנֵי־רוּחַ וּמִלְאָךְ יְהוָה^{יאהרונת} דוּחָה: (ו) יִהְי־דִרְכָּם חֲשָׁךְ וַחֲלָקִלְקוֹת וּמִלְאָךְ יְהוָה^{יאהרונת} רֹדְפָם: (ז) כִּי־חָנָם טָמְנוּ־לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חָנָם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: (ח) תְּבוֹאֵהוּ שׂוֹאֵה לֹא־יִדַּע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמֵן תִּלְכְּדוּ בְּשׂוֹאֵה יִפְל־בָּהּ: (ט) וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה^{יאהרונת} תִּשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ:
(י) כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֱמָרְנָה יְהוָה^{יאהרונת} מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עֲנִי מִחֲזֹק מַמְנוֹ וְעַנִּי וְאֶבְיוֹן מִגִּזְלוֹ: (יא) יִקְוֹמוּן עֲדֵי חָמֶם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתִי יִשְׁאֲלוּנִי: (יב) יִשְׁלָמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה שָׂכוֹל לְנַפְשִׁי: (יג) וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם לְבוֹשֵׁי שֹׁק עֲנִיתִי בַּצּוּם נַפְשִׁי וְתַפְלָתִי עַל־חֵיקִי תִשׁוּב: (יד) כָּרַע־כָּאֶח לִי הִתְהַלַּכְתִּי כְּאֶבֶל־אֵם קִדָּר שִׁחוֹתִי: (טו) וּבְצִלְעִי שָׁמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא יִדְעָתִי קִרְעוּ וְלֹא־דָפוּ: (טז) בַּחֲנָפֵי לְעֵגְלִי מָעוֹג חָרַק עָלַי שְׁנִימוֹ: (יז) אֲדַנִּי כַּמָּה תִרְאֶה הַשִּׁיבָה גַּבְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם מִכְּפִירִים יַחֲדָתִי: (יח) אֲוֹדְךָ בִּקְהֵל רַב בָּעַם עָצוּם אֶהְלָלְךָ: (יט) אֶל־יִשְׁמַחוּ־לִי אֵיבֵי שֹׁקֶר שִׁנְאֵי חָנָם יִקְרְצוּ־עֵינַי: (כ) כִּי לֹא שָׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל רִגְעֵי־אָרֶץ דְּבָרֵי מְרֻמוֹת יַחֲשֹׁבוּן: (כא) וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיָּהֶם אָמְרוּ הָאֵח | הָאֵח רָאֵתָה עֵינֵינוּ: (כב) רָאִיתָה יְהוָה^{יאהרונת} אֶל־תַּחֲרֹשׁ אֲדָנִי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: (כג) הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהֵי וָאֲדָנִי לְרִיבִי: (כד) שִׁפְטָנִי בְּצִדְקָךְ יְהוָה^{יאהרונת} אֱלֹהֵי וָאֶל־יִשְׁמַחוּ־לִי: (כה) אֶל־יֹאמְרוּ בְּלָפֶם הָאֵח נַפְשָׁנוּ אֶל־יֹאמְרוּ בְּלָעֲנוּהוּ: (כו) יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּן יַחֲדוּ שְׁמִתִּי רַעְתִּי יִלְבָּשׁוּ־בִשְׂת וּכְלָמָה הַמַּגִּדִּילִים עָלָי: (כז) יִרְנּוּ וַיִּשְׁמְחוּ חֲפִצֵּי צִדְקִי וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יְהוָה^{יאהרונת} הַחֲפִץ שָׁלוֹם עַבְדּוֹ: (כח) וְלִשְׁוֹנִי תִהְיֶה צִדְקָךְ כָּל־הַיּוֹם תִּהְלָתְךָ:

פרק לו

מדרש תהלים (שומר טוב) כותב: שהקב"ה דן את הרשעים בזמן שאין פחדו עליהם, ואת העצב
הזו ידע דוד המלך כשבא להלחם נגד גלית וראה אותו מתנאה ולא ירא את ה', ואז ידע שיכול
לנצח אותו בקלות! ומכאן נלמד שאין מה לפחד מרשעים - כי ה' נמצא עם עמו ישראל הצדיקים.

- (א) לְמִנְצֶחַ | לְעֶבְד־יְהוָה^{יְהוָה} לְדָוִד: (ב) נֶאֱמַר-פָּשַׁע
לְרָשָׁע בְּקָרֵב לְפִי אֵין-פֶּחַד אֱלֹהִים לְנֹגֵד עֵינָיו:
(ג) כִּי-הֶחְלִיק אֱלֹוֵי בְּעֵינָיו לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשָׁנָא:
(ד) וּבְרִי-פִיו אֵוֶן וּמִרְמָה חֶדֶל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב:
(ה) אֵוֶן | יַחֲשֹׁב עַל-מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל-הָרֶךְ לֹא-
טוֹב וְעַל יָדָא יִמָּאס: (ו) יְהוָה^{יְהוָה} בְּהַשְׁמִים חֲסִדָּךְ
אֲמוֹנַתְךָ עַד-שִׁחָקִים: (ז) צִדְקַתְךָ | כְּהַרְרִי-אֵל
מִשְׁפָּטֶיךָ תִּתְּנוּם רַבָּה אֲדָם-וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה^{יְהוָה}:
(ח) מִה־יִּקָּר חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֹל כְּנָפֶיךָ
יַחֲסִיוּ: (ט) יִרְוֶיךָ מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחֲל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקָם:
(י) כִּי-עָמַד מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה-אוֹר: (יא) מִשְׁךְ
חֲסִדָּךְ לִידְעֶיךָ וְצִדְקַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל: (יב) אֶל-תְּבוֹאֵנִי
רָגֵל גְּאוּנָה וַיִּדְרֹשׁ שָׁעִים אֶל-תְּנַדְנִי: (יג) שָׁם נִפְלְוּ
פַעְלֵי אֵוֶן דָּחוּ וְלֹא-יָכְלוּ קוּם:

יש קנאה שהיא טובה מאוד, וזו הקנאה על יראת שמים טהורה ועל לימוד התורה ועל קיום המצוות. ועל כך נאמר: "קנאת סופרים תרבה חכמה" (בבלי, בבא בתרא, כ"א). ועל כן כשאדם מקנא בהולכים בדרך ה' ורוצה להיות כמותם ולהשתפר - מובטח לו שישגיח חכמה ויראה טהורה.

(א) **לָדֹד | אֶל־תִּתֵּחַר בַּמֵּרְעִים אֶל־תִּקְנֶא בְּעֵשִׂי**
עוֹלָה: (ב) **כִּי בַחֲצִיר מִהֲרָה יִמְלֹוּ וּכְיֶרֶק יִשָּׂא**
יבולֹיוֹן: (ג) **בְּטַח בִּיהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֵן־אָרֶץ**
וּרְעָה אֻמוֹנָה: (ד) **וְהִתְעַנֵּג עַל־יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} וַיִּתֵּן־לָךְ**
מִשְׂאֵלֶת לֶבֶךְ: (ה) **גֹּזֵל עַל־יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} וְרֶכֶךְ וּבְטַח**
עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: (ו) **וְהוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקָךְ**
וּמִשְׁפָּטְךָ כַּצְהָרִים: (ז) **דָּוָם <> לִיהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} וְהִתְחוֹלֵל**
לֹו אֶל־תִּתֵּחַר בַּמִּצְלִיחַ וְרָכּוּ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מְזֻמּוֹת:
(ח) הֶרֶף מֵאֶף וַעֲזֹב חֲמָה אֶל־תִּתֵּחַר אֶךְ־לְהִרְעִ:
(ט) כִּי־מֵרְעִים יִפְרֹתוֹן וְקוֹנֵי יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} תִּפְחֶה יִירָשׁוּ־
אֶרֶץ: (י) **וְעוֹד מַעֲט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבִּינְנָת עַל־מְקוֹמוֹ**
וְאֵינֶנּוּ: (יא) **וַעֲנָנִים יִירָשׁוּ־אֶרֶץ וְהִתְעַנְּנוּ עַל־**
רַב שָׁלוֹם: (יב) **זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו**
שָׁנָיו: (יג) **אֲדַנִּי יִשְׁחַק־לֹו כִּי־רָאָה כִּי־יִבֹּא יוֹמוֹ:**
(יד) חָרַב | פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדַרְכּוֹ קִשְׁתָּם לְהַפִּיל
עָנִי וְאֲבִיוֹן לְטָבוֹחַ יִשְׂרִי־דָרְךְ: (טו) **חֲרָבָם תָּבוֹא**
בְּלָבָם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבַּרְנָה: (טז) **טוֹב־מַעֲט לְצַדִּיק**
מִהֶמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: (יז) **כִּי זִרְעוֹת רְשָׁעִים**
תִּשְׁבַּרְנָה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי}: (יח) **יֹדַעַ יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי}**
יָמֵי תַמִּימָם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: (יט) **לֹא־יִבְשׁוּ**
בְּעֵת רָעָה וּבִיָּמֵי רַעֲבוֹן יִשְׁבַּעוּ: (כ) **כִּי רְשָׁעִים|**
יֵאֱבְדוּ וְאֵי־בֵי יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} כִּי־קָר כָּרִים כָּלֹו בַּעֲשֹׁן כָּלֹו:
(כא) לֹוָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: (כב) **כִּי**
מְבַרְכּוֹ יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמְקַלְלֹו יִפְרֹתוֹ: (כג) **מִיְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי}**
מַצְעִד־גִּבֹּר כּוֹנֵנוּ וְדַרְכּוֹ יַחֲפֹץ: (כד) **כִּי־יִפֹּל לֹא־**
יִוָּטֵל כִּי־יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} סוֹמֵךְ יָדוֹ: (כה) **נָעַר | הָיִיתִי גִם־**
זָקְנָתִי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ־לָחֵם:
(כו) כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוָה וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: (כז) **סוֹר**
מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם: (כח) **כִּי יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי}**
אֱהָב מִשְׁפָּט וְלֹא־יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם
נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רְשָׁעִים נִכְרַת: (כט) **צַדִּיקִים יִירָשׁוּ־**
אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: (ל) **כִּי־צַדִּיק יִהְיֶה**
חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֹּר מִשְׁפָּט: (לא) **תּוֹרַת אֱלֹהִיו**
בְּלָבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרִיו: (לב) **צוֹפֶה רָשָׁע לְצַדִּיק**
וּמִבֶּקֶשׁ לְהַמִּיתוֹ: (לג) **יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} לֹא־יַעֲזֹבּוּ בִידּוֹ וְלֹא**
יִרְשִׁיעֵנּוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: (לד) **קִנְיָה אֶל־יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} | וְשֹׁמֵר**
דַּרְכּוֹ וִירוֹמֶמְךָ לְרִשְׁת אֶרֶץ בְּהַפְרַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה: (לה) **רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעַזָּה כְּאִזְרַח**
רַעֲנָן: (לו) **וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וְאִבְקָשָׁהוּ וְלֹא**
נִמְצָא: (לז) **שִׁמְרָתָם וִירְאָה יִשְׂרָאֵל־אֲחֵרִית**
לְאִישׁ שָׁלוֹם: (לח) **וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אֲחֵרִית**
רְשָׁעִים נִכְרַתָּה: (לט) **וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי}**
מְעוֹזָם בְּעֵת צָרָה: (מ) **וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה^{יֵאֱחָזְנִי} וַיִּפְלְטֵם**
יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בּוֹ:

השלום הפנימי בין אדם לעצמו הוא זה שנותן לאדם עצמאות ושליטה מלאה על חייו ומעשיו, והשלום הפנימי הוא שורש כל הטוב שיש לאדם. ויש לדעת שאת השלום הפנימי משיגים על ידי מעשים טובים ודיבורים טובים שמובילים לישועת ה' שעושה שלום בין האדם לבין עצמו.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: (ב) יְהוָה^{יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ
 תוֹכִיחֵנִי וּבְחַמָּתְךָ תִּפְרֹנֵי: (ג) כִּי־חַצִּיךָ נָחַתוּ
 בִּי וַתִּנָּחַת עָלַי יְדֶךָ: (ד) אֵין־מָתָם בַּבְּשָׂרִי מִפְּנֵי
 זַעַמְךָ אֵין־שָׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי:
 (ה) כִּי עֲזַבְתִּי עֲבָרֹי רֹאשִׁי כַּמֶּשֶׁא כָבֹד יִכְבְּרוּ
 מִפְּנֵי: (ו) הִבֵּאתִישׁוּ נִמְקֹן חַבּוּרָתִי מִפְּנֵי אוֹלָתִי:
 (ז) נִעֲוִיתִי שִׁחָתִי עַד־מָאֹד כָּל־הַיּוֹם קָרַר הַקֶּבֶתִי:
 (ח) כִּי־כִסְּלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מָתָם בַּבְּשָׂרִי:
 (ט) נְפֹוגוֹתִי וְנִדְבִיתִי עַד־מָאֹד שְׁאַגְתִּי מִנֶּהֱמַת
 לִבִּי: (י) אֲדֹנָי נִגְדֶךָ כָּל־תַּאֲוֹתִי וְאַנְחָתִי מִמָּוֶה לֹא־
 נִסְתָּרָה: (יא) לִבִּי סָחַרְחָר עֲזַבְנִי כַחֵי וְאוֹר־עֵינַי
 גַּם־הֵם אֵין אִתִּי: (יב) אֶהְבִּי | וְרַעִי מִנֶּגֶד נִגְעִי
 יַעֲמֹדוּ וְקִרְוֵבִי מִרְחָק עֲמָדוּ: (יג) וַיִּנְקְשׁוּ מִבִּקְשֵׁי
 נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רַעְתִּי וַדָּבְרוּ הַנּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־
 הַיּוֹם יְהִגּוּ: (יד) וְאֲנִי בַחֲרַשׁ לֹא אֶשְׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא
 יִפְתַּח־פִּי: (טו) וְאֱלֹהֵי בָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין
 בָּפִיו תּוֹכָחוֹת: (טז) כִּי־לָךְ יְהוָה^{יֵהוָה} הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ
 תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: (יז) כִּי־אֶמְרָתִי פֶן־יִשְׁמַחוּ־לִי
 בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: (יח) כִּי־אֲנִי לָצַדַּע נָכוֹן
 וּמִכְאוּבֵי נִגְדִי תָמִיד: (יט) כִּי־עֲוֹנִי אֶגִּיד אֲדַאֵג
 מִחַטָּאתִי: (כ) וְאֵיכֵי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שִׁנְאֵי שָׁקֶר:
 (כא) וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת
 (כב) רֶדְפִי־טוֹב: (כג) אֶל־תַּעֲזִיבֵנִי יְהוָה^{יֵהוָה} אֱלֹהֵי אֶל־
 תִּרְחַק מִפְּנֵי: (כד) תּוֹשָׁה לָעֲזָרָתִי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי:

יום ז' לחודש

למחנה

פרק לט

לשון הרע גרוע יותר וחמור יותר מעבודה זרה. לכן הקב"ה נתן לעמו את התורה שבה נדבר ובה נעסוק - על מנת שלא נדבר ולא נעסוק בלשון הרע וברכילות. וזה המדר לכל בן תורה ולכל אדם המתקרב לדרך ה': או שמדבר בענייני התורה והאמונה או שלא מדבר כלל.

(א) לְמַנְצֶחַ (לדיתון) לִידוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אֲמַרְתִּי
אֲשֶׁמְרָה דְרָכִי מִחֲטָא בְלִשׁוֹנִי אֲשֶׁמְרָה לִפִּי
מִחֲסוֹם בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדִי: (ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה
הֶחְשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאֲבִי נֶעֱכָר: (ד) חֵם-לִבִּי בְקִרְבִּי
בְּהִיגִי תִבְעַר-אֵשׁ דְּפִרְתִּי בְלִשׁוֹנִי: (ה) הוֹדִיעֲנִי
יְהוָה ^{אֲדַרְבֵּה} | קִצִּי וּמִנֶּת יָמֵי מַה-הִיא אֲדַע מַה-תֵּדַע
אֲנִי: (ו) הִנֵּה טַפְחוֹת | נָתַתָּה יָמֵי וְחִלָּדִי כְאֵין
נִגְדָה אֵךְ כָּל-הֶבֶל כָּל-אָדָם נֹצֵב סָלָה: (ז) אֵךְ-
בְּצֵלָם | יְתִהֲדָךְ-אִישׁ אֵךְ-הֶבֶל יִהְיֶינָה יִצְבֹּר וְלֹא-
יָדַע מִי-אִסְכָּם: (ח) וְעַתָּה מַה-קִּנִּיתִי אֲדָנִי תוֹחֲלֹתִי
לָךְ הִיא: (ט) מִכָּל-פִּשְׁעֵי הַצִּילָנִי חֲרַפְתָּ נָכַל אֶל-
תְּשִׁימָנִי: (י) נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח-פִּי כִּי אֶתָּה
עָשִׂיתָ: (יא) הִסֵּר מֵעָלַי נִגְעָךְ מִתַּגֵּרַת יָדְךָ אֲנִי
כִלִּיתִי: (יב) בְּתוֹכָחוֹת עַל-עוֹן | יִסְרָת אִישׁ וְתַמָּם
כַּעֲשׂ חֲמוּדוֹ אֵךְ הֶבֶל כָּל-אָדָם סָלָה: (יג) שְׁמַעְה-
תְּפִלָּתִי | יְהוָה ^{אֲדַרְבֵּה} וְשִׁוְעָתִי הֶאֱזִינָה אֶל-דְּמָעָתִי אֶל-
תַּחֲרֹשׁ כִּי גַר אָנֹכִי עַמּוּךְ תוֹשָׁב כָּל-אֲבוֹתַי:
(יד) הֲשַׁע מִפְּנֵי וְאִבְלִיגָה בְּטָרָם אֵלְךָ וְאִינָנִי:

פרק מ

כשתורת ה' נמצאת בתוך מעיו של אדם, כלומר כשאדם אוכל על פי ההלכה בקדושה ובטהרה, אזי אם חלילה מסוככות אותו כל הצרות שבעולם - עדיין ה' נמצא עמו והוא שמור מכל אותן צרות. כי הצרות כולן הן חיצוניות לו ועל ידי אכילה כהלכה הוא מכניס אל תוך מעיו בפנימיותו את תורת ה'.

(א) לַמִּנְצָח לְדָוִד מִזְמוֹר: (ב) קִנֵּה קִנְיֹתִי יְהוָה^{יאהרונם} וַיֵּט
 אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי: (ג) וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִפִּיט
 הַיֵּינֹן וַיִּקֶּם עַל־סַלַּע רִגְלִי כֹונֵן אֲשָׁרִי: (ד) וַיִּתֵּן בְּפִי
 שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ
 וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה^{יאהרונם}: (ה) אֲשָׁרִי הִגֵּדְרָ אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה^{יאהרונם}
 מִבְּטָחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים וְשָׁטִי כִזָּב: (ו) רַבּוֹת
 עָשִׂיתָ אֶתְּהָן יְהוָה^{יאהרונם} אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ
 אֱלֵינוּ אֵין | עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה וְאִדְבָּרָה עֲצָמוֹ
 מִסֵּפֶר: (ז) זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצָתָ אֲנִים כָּרִיתָ
 לִי עֹלָה וְחֻטָּאתָ לֹא שָׁאֲלָתָ: (ח) אִזְ אִמְרָתִי הִנֵּה־
 בָּאתִי בְּמִגְלַת־סֵפֶר כָּתוּב עָלַי: (ט) לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ
 אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעֵי: (י) בְּשָׁרְתִי צִדְקָן
 בִּקְהָל רַב הִנֵּה שִׁפְתִּי לֹא אֶכְלָא יְהוָה^{יאהרונם} אֶתְּהָ
 יִדְעָתָ: (יא) צִדְקָתְךָ לֹא־כִפִּיתִי | בְּתוֹךְ לִפִּי
 אֲמוֹנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אִמְרָתִי לֹא־כִתְדֹתִי חֲסִדְךָ
 וְאַמִּתְּךָ לִקְהָל רַב: (יב) אֶתְּהָ יְהוָה^{יאהרונם} לֹא־תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי חֲסִדְךָ וְאַמִּתְךָ תִּמְדִּי יִצְרוּנִי: (יג) כִּי
 אֶפְסוּ־עָלַי רָעוֹת עַד־אֵין מִסֵּפֶר הַשִּׁיגוּנִי עֲוֹנָתִי
 וְלֹא־יִכְלָתִי לְרֹאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשִׁי וְלִפִּי
 עֲזוּבִנִי: (יד) רָצָה יְהוָה^{יאהרונם} לְחַצִּילָנִי יְהוָה^{יאהרונם} לְעֲזָרָתִי
 חֲוָשָׁה: (טו) יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּן יַחַד מִבְּקָשִׁי נִפְשִׁי לְסִפּוֹתָהּ
 יִסְגּוּ אַחֹר וַיִּפְלְמוּ חִפְצִי רַעֲתִי: (טז) יִשְׁמוּ עַל־עַקֵּב
 בְּשִׁתָּם הָאֲמָרִים לִי הָאֶחָן הָאֶחָן: (יז) יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּן
 בְּךָ כָּל־מִבְּקָשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תִמְדִּי יִגְדֵּל יְהוָה^{יאהרונם} אֱהִי
 תְשׁוּעָתְךָ: (יח) וְאֲנִי | עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנִי יַחֲשֹב לִי
 עֲזָרָתִי וּמִפְּלִטִי אֶתְּהָ אֱלֹהֵי אֶל־תֵּאָחֵר:

פרק מא

כל צרות הנפש ומחלות הנפש על שלל סוגיהן - כולן מגיעות ממקור אחד והוא החטא. ומסכם זאת רבנו הקדוש נחמן מברסלב בליקוטי מוהר"ן חלק א', ל"ו - שְׁכַל המידות הרעות הן מחלות הנפש שמגיעות בגלל תאוות הניאוף. ומכך נבין שְׁהַקְדָּשָׁה היא שורש בריאות הנפש.

(א) לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל

בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיכֵהוּ יְהוָה^{יאהרונת}: <> (ג) יְהוָה^{יאהרונת} אֲדַנִּי יִשְׁמְרֵהוּ

וַיַּחֲיֵהוּ (ואשר) וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֶל־תַּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ

אִיבָיו: (ד) יְהוָה^{יאהרונת} אֲדַנִּי יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ

הַפֶּכֶת בְּחַלְיוֹ: (ה) אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה^{יאהרונת} חַנּוּנִי רַפָּאָה

נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ: (ו) אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מַתִּי

יָמוּת וְאֶבֶר שְׁמוֹ: (ז) וְאִם־בָּא לְרֹאזוֹתָן שׁוּא יִדְבֹּר

לָבוֹ יִקְבֹּץ־אֹנָן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: (ח) יַחַד עָלַי

יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: (ט) דְּבַר־

בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם:

(י) גַּם־אִישׁ שְׂלֹמִין אֲשֶׁר־בִּטְחָתִי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי

הַגָּדִיל עָלַי עֲקֹב: (יא) וְאַתָּה יְהוָה^{יאהרונת} חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי

וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: (יב) בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי־חַפְצָתָּ בִּי כִּי

לֹא־יָרִיעַ אֹיְבֵי עָלַי: (יג) וְאֲנִי בְּתַמִּי תַמְכֶּתָּ בִּי

וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: (יד) בָּרוּךְ יְהוָה^{יאהרונת} | אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

ספר שני - פרק מב

הצמאון העיקרי בנפשו של האדם מְכַנֵּן אותו להתקרב אל ה'
לכן אדם שמשתדל להתקרב לה' מרווה את צמאון הנפש ומרגיש
טוב עם עצמו וטוב עם הסובבים, וזאת: "בריאות ההתקרבות".

(א) לְמַנְצָח מִשְׁכִּיל לְבִנְי־קֶרַח: (ב) כְּאִיל תִּעְרַג
עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג אֵלַיָּהוּ אֱלֹהִים:
(ג) צִמְאָה נַפְשִׁי | לֹא־לֵהִים לֹא־לִי מִתִּי אָבוֹא
וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: (ד) הִיָּתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם
יוֹמָם וּלְיָלָה בֹאמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינִה אֱלֹהִיָּה:
(ה) אֵלֶּה אֲזַכָּרְהָן וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר
בַּסָּף אֲדִידִים עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה
הַמּוֹן חוֹגֵג: (ו) מִה־תִּשְׁתַּוְּחִין נַפְשִׁי וּתְהִמֵּי עָלַי
הוֹחִילִי לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד אֲוִדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ:
(ז) אֱלֹהֵי עָלְיִ נַפְשִׁי תִּשְׁתַּוְּחַח עַד־כֵּן אֲזַכָּרְךָ
מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִתֵּר מִצְעֹר: (ח) תִּהְיוּם־
אֶל־תִּהְיוּם קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגִלְיָד עָלַי עֲבֹרוּ: (ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה^{יְהוָה וְאֵלֵינוּ} חֶסֶדוֹ
וּבְלִילָה (שירה) שִׁירוּ עַמִּי תִּפְלָה לֹא־לִי חַיִּי:
(י) אֲמַרְהָ | לֹא־לִי סִלְעִי לָמָּה שָׁכַחְתִּנִּי לָמָּה־
קָדַר אֵלַיךָ בְּלִחְץ אוֹיֵב: (יא) בָּרַצַּח | בְּעַצְמוֹתַי
חִרְפוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינִה אֱלֹהִיָּה:
(יב) מִה־תִּשְׁתַּוְּחִין נַפְשִׁי וּמִה־תְהִמֵּי עָלַי הוֹחִילִי
לֹא־לֵהִים כִּי־עוֹד אֲוִדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

פרק מג

הלחץ הוא אויב גדול מאוד. ואדם שחלילה לחוץ ומודאג, אז הוא מביא על עצמו אויבים גדולים חס ושלום שגורמים לו להיות אדם קודר וחשוך. הפתרון השלם לכל הלחצים והדאגות הוא השמחה בדרך שבה ה' מוליך אותי ושה' עושה את הכל על הצד הטוב ביותר ברגע הזה ממש!

(א) שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי מִגֹּי לֹא־חֹסִיד
מֵאִישׁ־מְרֵמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי: (ב)
מֵעוֹזִי לָמָּה זִנְחֹתֵנִי לָמָּה־קָדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלִחְץ אוֹיֵב:
(ג) שְׁלַח־אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֹנֵנִי אֶל־
הַר־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: (ד)
וְאֶבֹּאֶה אֶל־מִזְבִּיחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׂמֹחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי: (ה) מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי נַפְשִׁי וּמִה־תִּתְהַמֵּי עָלַי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

יום ח' לחודש

להנצל מיד האויב

פרק מד

עם ישראל נגאל ממצרים על מנת שיוכלו לספר בשבחו של ה' לדורות ולא בגלל זכויותינו. לכן נבין שהתכלית שלמענה נגאלנו זה על מנת לשבח ולספר את מעשיו ונפלאותיו של ה' לילדים שלנו בכל מיני דרכים, והדרך הטובה ביותר לעשות זאת היא לשיר איתם שירי שבת.

(א) לַמִּנְצָח לְבְנֵי־קָרַח מִשְׁכִּילִ: (ב) אֱלֹהִים| בְּאֲזִינוּ
שִׁמְעֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ פֶּעַל פַּעֲלָתָ בְּיָמֵהֶם
בְּיָמֵי קָדָם: (ג) אַתָּה| יְדָךְ גּוֹיִם הוֹרֶשֶׁת וַתַּטֵּעַם
תָּרַע לְאֲמִים וַתִּשְׁלַח־ם: (ד) כִּי לֹא בַחֲרָבָם יִרְשׁוּ
אֶרֶץ וְזִרְעָם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי־יָמִינָךְ וְזִרְעֶךָ
וְאוֹר פְּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם: (ה) אַתָּה־הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים
צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: (ו) בָּךְ צָרִינוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ
נָבוֹם קָמִינוּ: (ז) כִּי לֹא בְקִשְׁתִּי אֲבִטַח וְחָרָבִי לֹא
תוֹשִׁיעֵנִי: (ח) כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ
הִבִּישׁוֹתָ: (ט) בְּאֱלֹהִים הֶלַּלְנוּ כָּל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ|
לְעוֹלָם נִוְדָה סִלָּה: (י) אֶף־זָנַחַת וַתִּכְלִימֵנוּ וְלֹא־
תֵצֵא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: (יא) תָּשִׁיבֵנוּ אַחֲוֹר מִנִּי־צָר
וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁמוּ לָמוֹ: (יב) תִּתַּנֶּנּוּ כְּצֹאן מֵאֵכֶל
וּבְגוֹלִים זָרִיתָנוּ: (יג) תִּמְכֹּר־עַמְּךָ בְּלֹא־חֹן וְלֹא־
רָבִיתָ בַּמַּחֲרִיָּהֶם: (יד) תָּשִׁימֵנוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ
לְעַג וְלִקְלָם לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: (טו) תָּשִׁימֵנוּ מִשָּׁל בְּגוֹלִים
מְנוּד־רֹאשׁ בְּלֹאֲמִים: (טז) כָּל־הַיּוֹם כְּלָמְתִּי נִגְדִי
וּבִשְׁת פָּנִי כִפְתָּנִי: (יז) מִקּוֹל מַחֲרָף וּמִגִּדָף מִפָּנִי
אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: (יח) כָּל־זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ
וְלֹא־שָׁקְרָנוּ בְּבְרִיתְךָ: (יט) לֹא־נָסוּג אַחֲוֹר לְפָנֶיךָ
וַתֵּט אֲשִׁרֵנוּ מִנִּי אֲרִיָּה: (כ) כִּי דָבִיתָנוּ בַּמִּקּוֹם
תַּנִּים וַתִּכָּם עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת: (כא) אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם
אֱלֹהֵינוּ וְנִפְרַשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל זָר: (כב) הֲלֹא אֱלֹהִים
יַחֲקֹר־זֹאת כִּי־הוּא יִדַּע תַּעֲלָמוֹת לֵב: (כג) כִּי־
עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל־הַיּוֹם נָחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טִבְחָה:
(כד) עוֹרָה | לָמָּה תִישֶׁן | > אֲדָנִי הִקְיָצָה אֶל־
תִּזְנַח לְנִצָּח: (כה) לָמָּה־פָּנֶיךָ תִסְתִּיר תִשְׁכַּח עֲנֵינוּ
וְלִחְצָנוּ: (כו) כִּי שָׁחָה לָעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ דִבְקָה לָאֶרֶץ
בְּטִנָּנוּ: (כז) קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפִלְנוּ לְמַעַן חֲסֶדְךָ:

פרק מה

אדם שמדבר עם ה' בהתבודדות ומספר לו את מחשבותיו וענייניו ואת חידושי התורה שלו - זוכה שלשונה הופכת להיות עט ושהדיבור שלו מעצמו נכתב במהירות ובאופן מדויק וטוב. לכן כדאי להבין את התועלת הרבה שבהתבודדות ותפילה בכל יום: שה' יעזור לנו לכתוב.

(א) לִמְנַצֵּחַ עַל־שָׁשִׁים לְבָנֵי־קָרַח מִשְׁפִּיל שִׁיר
 יְדִידָתָ: (ב) רָחַשׁ לְבִי | דָּבָר טוֹב אָמַר אֲנִי מֵעַשִׂי
 לְמַלְךְ לְשׁוֹנִי עַט | סוֹפֵר מֶהִיר: (ג) יִפְּסִיתָ מִבְּנֵי
 אֲדָם הַיּוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם: (ד) חֲגוּר־חֲרָבְךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדֵךְ וַהֲדָרְךָ:
 (ה) וַהֲדָרְךָ צָלַח רָכַב עַל־דְּבַר־אַמֶּת וַעֲנוּה־צָדֵק
 וְתוֹרָךְ נִזְרָאוֹת יְמִינֶךָ: (ו) חֲצִיךָ שְׁנוֹנִים עַמִּים
 תַּחֲתֶיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: (ז) כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים
 עוֹלָם וָעַד שֶׁבֶט מִיֶּשֶׁר שֶׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: (ח) אֶתְבַּת
 צֶדֶק וְהַשָּׁנָא רָשָׁע עַל־כֵּן | מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֶיךָ שָׁמֶן שֶׁשֹּׁן מִחֲבָרֶיךָ: (ט) מַר־וְאַהֲלֹת
 קָצִיעוֹת כָּל־בְּגֵדֶיךָ מִן־הַיֶּכָּלִי שֵׁן מִנִּי שִׁמְחוּךְ:
 (י) בָּנוֹת מַלְכִּים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שִׁגְלָ לִימִינֶךָ
 בְּכַתֶּם אוֹפִיר: (יא) שִׁמְעִי־בַת וְרָאִי וְהָטִי אָזְנוֹךְ
 וְשִׁכְחִי עֶפְרוֹ וּבֵית אָבִיךָ: (יב) וַיִּתָּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיָךְ
 כִּי־הוּא אֲדַנֶּיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי־לּוֹ: (יג) וּבַת־צֹרן בְּמִנְחָה
 פָּנֶיךָ יִחַלּוּ עֲשִׂירֵי עָם: (יד) כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ
 פָּנִימָה מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: (טו) לְרַקְמוֹת
 תוֹבֵל לְמַלְךְ בְּתוֹלָוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבָאוֹת לָךְ:
 (טז) תוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וּגִיל תִּבְאִינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ:
 (יז) תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל־
 הָאָרֶץ: (יח) אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל־יָר וְיָר עַל־כֵּן
 עַמִּים יִהְיוּךָ לְעוֹלָם וָעַד:

פרק מו

אין שום אדם בארץ שיכול להבין ולעמוד על דרכי ה' בצורה מושלמת, וזאת על מנת שנכיר את ה' שהוא עצמו עושה נפלאות לבדו, ולכן רק ה' יכול להבין את עצמו לבדו. מה שהאדם כן יכול להבין זה שה' עושה עמו נפלאות ונסים בכל רגע ורגע ורוב רבי רבבות טובות ככל נשימה ונשימה.

(א) לִמְנַצֵּחַ לְבְנֵי־קָרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר: (ב) אֱלֹהִים
 לָנוּ מַחֲסֶה וָעֻזַּ עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מָאֵד: (ג) עַל־
 כֵּן לֹא־נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים:
 (ד) יִהְיוּ יַחְמְרוּ מִיָּמָיו יִרְעֲשׂוּ־הָרִים בְּגִבֹּתָם
 סֵלָה: (ה) נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמָחוּ עִיר־אֱלֹהִים קֹדֶשׁ
 מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן: (ו) אֱלֹהִים בְּקֶרְבָּה בַל־תִּפּוֹט יַעֲזָרָה
 אֱלֹהִים לְפָנֹת בֹּקֶר: (ז) הָמוּ גוֹיִם מִטּוּ מַמְלָכוֹת
 נָתַן בְּקוֹלוֹ תְּמוּגָה אֶרֶץ: (ח) יְהוָה ^{יִחְזֹק וְיִשְׁמַח} צְבָאוֹת עִמָּנוּ
 מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: (ט) לָכוּ־חֲזוּ
 מִפְעֻלֹת יְהוָה ^{יִחְזֹק וְיִשְׁמַח} אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ:
 (י) מִנְּשִׁיבֵי מִלְחָמוֹת עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ קִנְשֵׁת
 יִשְׁפֹּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׁרָף בָּאֵשׁ:
 (יא) הִרְפוּ וְדָעוּ כִּי־אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוֹם בְּגוֹיִם
 אֲרוֹם בְּאֶרֶץ: (יב) יְהוָה ^{יִחְזֹק וְיִשְׁמַח} צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

פרק מז

"ר' יהודה בר נחמן בשם ריש לקיש אומר: כיון שעלה הקב"ה לדין ויושב על כסא לדון, כיון שצועקים בשופר הוא עולה והופך מדת הדין למדת רחמים". ומכאן נבין כמה טוב להודות ולשמוח ולשיר ולזמר ולשבח לה' לאחר תקיעת השופר בזמני בום זה כל הדין הופך לרחמים.

- (א) לְמִנְצָח | לְבְנֵי־קָרַח מִזְמוֹר: (ב) כָּל־הָעַמִּים
 תִּקְעוּ־בָהּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: (ג) כִּי־
 יְהוָה^{יְהוָה} עָלִיוֹן נֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ:
 (ד) יִדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וְלְאֲפִים תַּחַת רַגְלֵינוּ:
 (ה) יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נִחְלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־
 אֱהָב סֵלָה: (ו) עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה יְהוָה^{יְהוָה} בְּקוֹל
 שׁוֹפָר: (ז) זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמְּרוּ זַמְּרוּ לְמִלְכֵנוּ זַמְּרוּ:
 (ח) כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מִשְׁכִּיל:
 (ט) מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשָׁב עַל־כִּסֵּא
 קִדְשׁוֹ: (י) נְדִיבֵי עַמִּים| נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 כִּי לֹא־הָיָה מִגֵּי־אָרֶץ מֵאֵד נִעְלָה:

פרק מח

ה' בחר לשכון בירושלים ולעשותה לעיר קדשו. ומתוך בחירתו של ה' בירושלים, כך כל הגוים נמשכים אליה ועיני העולם כולו נשואות לעיר קדושתו. ואם אנו עם ישראל "עם קדשו" נשכיל לחיות בשלום בינינו, אז ידי הגוים ירעדו להחזיק בירושלים ויעדיפו שאנו נחזיק בה בשלום.

(א) שִׁיר מְזֻמֹּר לְבְנֵי־קִרְחָ: (ב) גָּדוֹל יְהוֹנָדָה וּמַהֲלֵל
מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֶרֶקְדָּשׁוֹ: (ג) יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ
כָּל־הָאָרֶץ הֶרֶקְצִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן קְרִית מֶלֶךְ רַב:
(ד) אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: (ה) כִּי־הִנֵּה
הַמַּלְכִּים נוֹעְדִי עֲבָרוּ יַחְדָּו: (ו) הִמָּה רָאוּ כֵּן תִּמְהוּ
נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: (ז) רָעֵדָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם חֵיל כִּי־לָדָה:
(ח) בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אַנְיֹת תִּרְשִׁישׁ: (ט) כֹּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ | כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוֹנָדָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סֶלָה: (י) דְּמִינוּ
אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ: (יא) כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
כֵּן תִּתְהַלֵּלְךָ עַל־קְצֵי־אָרֶץ צֶדֶק מִלֵּאָה יְמִינְךָ:
(יב) יִשְׁמַח | הֶרֶקְצִיּוֹן תִּגְלָנָה בָּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ: (יג) סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
(יד) שִׁיתוּ לְבָבְכֶם | לְחִילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: (טו) כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהַגְנוּ עַל־מוֹת:

יום ט' לחודש

לקדחת

פרק מט

נעשה כל מה שאנחנו יכולים לעשות, ונפעל כל מה שבאפשרותינו לפעול ונשתדל בכל ההשתדלויות... ובסופו של דבר כל מעשינו נשארים בעולם הזה והאדם לוקח עמו לעולם הבא רק תורה ומצוות ומעשים טובים. לכן כדאי בכל יום לקרוא וללמוד את ספר תהלים.

(א) לַמִּנְצָח | לְבָנֵי־קָרַח מִזְמוֹר: (ב) שְׁמַעוּ־זֹאת
כָּל־הָעַמִּים הָאֵלֵינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חֶלֶד: (ג) גַּם־בְּנֵי
אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן: (ד) פִּי יְדַבֵּר
חֲכָמוֹת וְהַגִּית לִבִּי תְבוּנוֹת: (ה) אִטָּה לְמֹשֶׁל אֲזִנִּי
אֶפְתָּח בְּכַנּוֹר חֲדָתִי: (ו) לָמָּה אֵירָא בִימֵי רַע
עוֹן עַקְבִּי יְסוּפֵנִי: (ז) הַבִּטְחִים עַל־חֵילָם וּבִרְבַּע
עֲשָׂרָם יִתְהַלְּלוּ: (ח) אֵחַ לֹא־פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־
יִתֵּן לְאֱלֹהִים כִּפָּרוֹ: (ט) וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל
לְעוֹלָם: (י) וַיַּחֲיֵ־עוֹד לְנִצָּח לֹא יֵרָאֶה הַשְּׁחָת:
(יא) כִּי יֵרָאֶה | חַכָּמִים יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וּבַעַר
יֵאבְדוּ וְעַזָּבוּ לְאַחֲרִים חֵילָם: (יב) קָרַבָּם בְּתִימוֹן
לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לָדָר וְדָר קָרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עָלַי
אֲדָמוֹת: (יג) וְאָדָם בִּיקָר בְּלִיָּלִין נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת
נִדְמוּ: (יד) זֶה דָּרְכָם כֶּסֶל לָמוּ וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם
יִרְצוּ סֶלָה: (טו) כִּצָּאן | לְשֹׁאֵל שִׁתּוֹ מוֹת יִרְעֵם
וַיִּדְּוּ בָם יִשְׂרָאֵל | לַבֹּקֶר (וְצִיר) וְצוּרָם לְבִלּוֹת
שֹׁאֵל מִזֶּבֶל לוֹ: (טז) אֶךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה גַּפְשִׁי
מִיַּד־שֹׁאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֶלָה: (יז) אֶל־תִּירָא כִּי־
יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְפָּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: (יח) כִּי לֹא
בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יִרָד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
(יט) כִּי־נִפְשׁוּ בְּחַיָּיו יִבְרַךְ וַיִּזְדָּךְ כִּי־תִיטִיב לָךְ:
(כ) תָּבוֹא עַד־דָּוָר אֲבוֹתָיו עַד־נִצָּח לֹא יֵרָאֶה־אוֹר:
(כא) אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ:

פרק נ

צדיק הוא מי שמצדיק את ה' בכל מה שעובר עליו ושלל מצדיק את עצמו חלילה או בועט במציאות או שמתכבין או שיש לו טענות על ה' חס ושלום. והצדיקים האלו שאת ה' מכירים ומוקירים על כל הטובות שעושה למענם ומייקרים כל רגע ומעריכים כל דבר - יזכו להעיד על טובותיו בעתיד.

(א) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל | < אֱלֹהִים יְהוָה ^{יאהונגור} דָּבָר וַיִּקְרָא
 אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מִבְּאוֹ: (ב) מִצִּיּוֹן מִכְלָל־
 יָבִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: (ג) יבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל־יִחְרָשׁ
 אִשׁ־לְפָנָיו תֹּאכֵל וְסִבִּיזוּ נִשְׁעָרָה מֵאֵד: (ד) יִקְרָא
 אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ: (ה) אִסְפוּ־
 לִי חֲסִידֵי כְרָתִי בְרִיתִי עַל־יִזְבַּח: (ו) וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם
 צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים | שֹׁפֵט הוּא סָלָה: (ז) שְׁמָעָה עַמּוּן
 וְאֲדַבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי:
 (ח) לֹא עַל־זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלָתֶיךָ לִנְגִדִי תִמְיֹד:
 (ט) לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ פֶּר מִמִּכְלֵאתֶיךָ עֲתוּדִים:
 (י) כִּי־לִי כָל־חֵיתוֹ־יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַר־רֵי־אֶלֶף:
 (יא) יִדְעָתִי כָל־עוֹף הָרִים וְזִזוֹ שְׂדֵי עַמּוּדִי: (יב) אִם־
 אֲרַעֵב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תִבְלֶה וּמִלֵּאָה: (יג) הֲאוֹכֵל
 בָּשָׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֶשְׁתֶּה: (יד) זִבַּח
 לֵאלֹהִים תֹּזֶה וְשִׁלָּם לְעֹלְיוֹן נִדְרֶיךָ: (טו) וַיִּקְרָאֵנִי
 בְּיוֹם צָרָה אֲחֻצֶּךָ וּתְכַבְּדֵנִי: (טז) וְלֹרֵשְׁעַן < אֹמַר
 אֱלֹהִים מַה־לָּךְ לָסֹפֶר חֲקִי וּתְשֹׂא בְרִיתִי עַל־יִ־
 פִּיךָ: (יז) וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשַׁלֶּךְ דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ:
 (יח) אִם־רֵאִיתָ גִּבּוֹר וּתְרִץ עַמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חִלְקֶךָ:
 (יט) פִּיךָ שִׁלַּחַת בָּרָעָה וְלִשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה:
 (כ) תִּשָּׁב בְּאֲחֶיךָ תִּדְבֹּר בְּבֶן־אֹמֶךָ תִּתֵּן־דְּפִי:
 (כא) אֵלֶּה עָשִׂיתָ | וְהִחַרְשֵׁתִי דְּפִיָּתָ הָיוֹת־אֶהְיָה
 כְּמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאֶעְרַכָּה לְעֵינֶיךָ: (כב) בִּינוּ־נָא זֹאת
 שִׁכְחִי אֱלֹהִים פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל: (כג) זִבַּח תֹּזֶה
 יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם יְיָ אֲרַאנּוּ בִישַׁע אֱלֹהִים:

ליום שלישי בשבוע

לטמא זנות

פרק נא

לב טהור משיגים רק על ידי תפילות רבות שה' יתברך יהפוך את הלב שלי לטהור. אך אם אדם מדמיין שיש לו לב טהור מבלי שהתפלל והתחנן על כך, אז כל פעולותיו אינם לרצון ה' - כי הוא לא כיוון את לבו לה' בתפילות. ואם הוא זכה להתפלל אז הוא זוכה להבין שה' מפעיל אותו בטוב.

(א) לַמִּנְצֵחַ מִזְמֹר לְדָוִד: (ב) בָּבֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא
בְּאֶשֶׁר־בָּא אֶל־בֵּת־שֹׁבַע: (ג) חַנְּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ
כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פֶּשְׁעֵי: (ד) (הרבנה) הָרֵב כַּפִּסֵּנִי
מֵעֹנִי וּמַחֲטָאתִי טַהֲרֵנִי: (ה) כִּי־פֶשַׁעִי אֲנִי
אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד: (ו) לָךְ לְבַדְּךָ חַטָּאתִי
וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תַּצְדִּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה
בְּשִׁפְטֶךָ: (ז) הֵן־בְּעֹזֶן חוֹלָלְתִּי וּבַחֲטָא יַחֲמַתְנִי
אִמִּי: (ח) הֵן־אִמַּת חַפְצָת בַּטָּחוֹת וּבְסֹתָם חֲכָמָה
תוֹדִיעֵנִי: (ט) תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאִטְהַר תִּכְבֹּסֵנִי
וּמִשְׁלֵג אֲלַבִּין: (י) תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה
תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת דָּפִית: (יא) הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאִי
וּכְלָעֹנֹתִי מִחָה: (יב) לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים
וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי: (יג) אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִקְּפֶיךָ
וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: (יד) הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשּׁוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: (טו) אֲלַמְּדָה פֶּשְׁעִים
דַּרְכֶּיךָ וְחַטָּאִים אֶלְרֶךְ יִשׁוּבוּ: (טז) הֲצִילֵנִי מִדְּמִים
<> אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי תִרְנֶן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ:
(יז) אֲדַנִּי שִׁפְתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ: (יח) כִּי
לֹא־תַחֲפִין זִבַּח וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה: (יט) זִבְחִי
אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לִב־נִשְׁבָּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה: (כ) הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: (כא) אֲזִי תַחֲפִין זִבְחִי־צֶדֶק עֹלָה
וּכְלִיל אֲזִי יַעֲלֶה עַל־מִזְבֶּחַ פָּרִים:

פרק נב

אדם משול לעץ השדה, ואם חלילה הוא מדבר לשון הרע אז מיד הוא הנפך מעץ נחמד שמוציא פירות טובים - לעץ זקן וכבד ורקוב שמושך אליו תולעים ומזיקים לרוב. וכאן בפרק רואים איש שדיבר לשון הרע וחשב שכך יצליח, אך הוא נזכר לכישלון ולדורות... ה' יצילנו.

(א) לִמְנַצֵּחַ מִשְׁפִּיר לָדוֹד: (ב) בְּבֹא | דּוֹאגַּ הָאֲדָמִי

וַיִּגָּד לְשֹׂאוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ בֹּא דָוִד אֶל-בֵּית אַחִימֶלֶךְ:

(ג) מִה־תִּתְּהֶלֶל בְּרַעַה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֶל כָּל-הַיּוֹם:

(ד) הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנְךָ כְּתַעַר מְלָפֹשׁ עֲשֵׂה רַמְיָה:

(ה) אֲהַבֵּת רַע מִטּוֹב שְׁקֵר | מִדִּבֵּר צַדִּיק סֵלָה:

(ו) אֲהַבֵּת כָּל-דְּבָרֵי-כָלֵעַ לְשׁוֹן מְרֵמָה: (ז) גַּם-

אֶל יִתְצֹף לְנֶצַח יַחֲתִיךָ וַיִּסְתַּךְ מֵאֲהֶל וְיִשְׁרֹשֶׁף

מֵאֶרֶץ חַיִּים סֵלָה: (ח) וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ

וַעֲלִיו יִשְׁחָקוּ: (ט) הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא יֵשִׁים אֱלֹהִים

מֵעוֹזוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזוּ בַּהֲוִיתוֹ: (י) וַאֲנִי

כְּזִית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטַחֲתִי בַחֲסֵד-אֱלֹהִים

עוֹלָם וָעֶד: (יא) אוֹדֶךָ לָעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וַאֲקוּהָ

שְׁמֶךָ כִּי-טוֹב נִגְדָה חֲסִידֶיךָ:

פרק נג

כיבוד ההורים הטוב ביותר שאפשר לעשות הוא להיות אדם טוב יותר שחוזר בתשובה ומשתדל ללכת בדרך ה' והצדיקים ולשמור תמיד על סבר פנים יפות ומאירות. כי שמחת הילדים גורמת לשמחת האבות וטובת הילדים היא גם טובת האבות. וכל מה שילד מרגיש - גם אביו מרגיש.

(א) לִמְנַצַּח עַל־מַּחֲלַת מְשִׁכִּיל לְדָוִד: (ב) אָמַר נְבִל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ וְהַתְּעִיבוּ עוֹלָאִין עֲשֵׂה־טוֹב: (ג) אֱלֹהִים מְשַׁמֵּם הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מְשִׁכִּיל דָּיֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים: (ד) בָּלּוּ סָג יַחְדּוֹ נִאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד: (ה) הֵלֵא יָדְעוּ פְעֻלָּי אֲנֹן אֲכַלִּי עֲמִי אֲכָלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ: (ו) שֵׁם | פָּחַדוֹ־פָּחַד לֹא־הָיָה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים פָּזַר עֲצָמוֹת חֲנֹךְ הִבְשִׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מְאָסָם: (ז) מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

פרק נד

כשדוד בורח משאול המלך, הוא יודע שְׁכָל האנשים הזרים הם בחינת עבודה זרה וששום אדם זר לא יעזור לו. ויש לדעת שעבודה זרה ואנשים זרים יודעים רק לקחת ולהזיק ואין שום תועלת נולדת מהתקשרות עמם. ונלמד שרק הקב"ה מועיל לכל ענין בבחינת "קרוב ה' לכל קוראיו".

- (א) לַמִּנְצָח בְּנִינָת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: (ב) בָּבֹא הַיָּפִים
וַיֹּאמְרוּ לְשֹׂאִיל הֲלֹא דָוִד מִסִּתְּתָר עִמָּנוּ: (ג) אֱלֹהִים
בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי: (ד) אֱלֹהִים
שִׁמְעַתְּ תַּפְלָתִי הֲאִזִּינָה לְאֹמְרֵי־כִי: (ה) כִּי זָרִים קָמוּ
עָלַי וְעֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנַגְּדָם
סִלָּה: (ו) הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי אֲדֹנָי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי:
(ז) (ישוב) יֹשִׁיב הָרֶעַ לְשׂוֹרֵי בְּאִמְתְּךָ הַצְּמִיתָם:
(ח) בְּנִדְבָה אֶזְכָּחֶה־לָּךְ אוֹדָה שִׁמְךָ יְהוָה ^{יֵאחֲזֶנְהִי} אֲדַנֶּה כִּי־טוֹב:
(ט) כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאִיְבֵי רָאִתָּה עֵינַי:

יום י' לחודש

לכל רע

פרק נה

מדרש שוחר טוב מלמד אותנו על פרק זה, שטוב מאוד לאדם להתפלל שלוש תפילות בכל יום. וכשאדם מקפיד על שלוש תפילות בכל יום, הוא זוכה לחיות בצלם ובדמות ה' ואז יש עליו שמירה ישירה של ה' והוא ניצול ממוזיקים ומשליטים ומבעלי זרוע אלימים ומכל הצרות כולן!

(א) לְמִנְצַחַ בְּנִגִּינָת מִשְׁכִּיל לְדָוִד: (ב) הֶאֱזִינָה אֱלֹהִים תַּפִּלָּתִי וְאַל־תִּתֵּעַלָם מִתַּחֲנָתִי: (ג) הִקְשִׁיבָה לִּי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיָמָה: (ד) מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֲקַת רָשָׁע כִּי־יִמְיֹטוּ עָלַי אֲנֹן וּבִאֶרֶץ יִשְׁטַמּוּנִי: (ה) לָבִי יַחֲדִל בְּקִרְבִּי וְאִימּוֹת מָוֶת נִפְלְוּ עָלַי: (ו) יִרְאֶה וְרָעַד יָבֹא בִּי וְתִכַּפְּנִי פִלְעֻזֹּת: (ז) וְאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי אֲבֵר כִּיּוֹנָה אֶעֱוֹפָה וְאֶשְׁכְּנָה: (ח) הִנֵּה אֶרְחִיק נֶגֶד אֲלֵיךְ בַּמִּדְבָּר סָלָה: (ט) אֲחִישָׁה מִפֶּלֶט לִי מֵרוּחַ סַעָה מִסַּעֵר: (י) פִּלַּע אֲדָנִי פִלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רֹאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר: (יא) יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבְבֶה עַל־חֹמֹתֶיהָ וְאֲנִי וְעַמִּי בְּקִרְבָּהּ: (יב) הַיּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יִמָּישׁ מִרְחֹבָהּ תֵּן וּמִרְמָה: (יג) כִּי לֹא־אוֹיֵב יַחֲרֹפְנִי וְאֶשָּׂא לֹא־מִשְׁנָאִי עָלַי הַגִּדִיל וְאַפְתָּר מִפָּנָיו: (יד) וְאַתָּה אֲנֹשׁ כְּעֶרְכִּי אֲלוֹפִי וּמִיָּדָעִי: (טו) אֲשֶׁר יַחֲדוּ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: (טז) יִשְׂיֵא מָוֶת | עָלִימוּ יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי־רָעוֹת בְּמִגְוָרָם בְּקִרְבָּם: (יז) אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוָה^{יִחְדְּגוּ} יוֹשִׁיעֵנִי: (יח) עָרֵב וּבִקֵּר וְצֹהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: (יט) פָּדָה בְּשָׁלוֹם גִּבְשִׁי מִקִּרְב־לִי כִי־בָרָבִים הָיוּ עִמָּדִי: (כ) יִשְׁמַע | אֵל | וַיַּעֲנֵם וַיֵּשֶׁב קֶדֶם סָלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפּוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: (כא) שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלָל בְּרִיתוֹ: (כב) חָלְקוּ | מִחֲמַאת פִּי וּקִרְב־לָבוֹ רַבּוֹ דְּבָרָיו מִשְׁמָן וְהִמָּה פֶתַח חוֹת: (כג) הִשְׁלַךְ עַל־יְהוָה^{יִחְדְּגוּ} יְהִבֵּךְ וְהוּא יִכְלֹכְלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: (כד) וְאַתָּה אֱלֹהִים | תוֹרִדֵם | לְבֹאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יַחֲצוּ וּמִיָּהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ:

פרק נו

כשאדם אומר תודה רבה לה' על כל מהלך חייו - אז התודה הזו מעלה ומקרבת אותו לה' יותר מכל התפילות. זאת מכיוון שאמירת תודה זו בחינת ארץ ישראל שהיא אותיות "יש-אל", כלומר שעל ידי אמירת תודה לה' אדם מקובל ורצוי ישירות לה'. וזה טוב יותר מכל התפילות ומכל הקורבנות.

(א) לְמִנְצָח | עַל־יוֹנָת אֵלֶם רַחֲקִים לְדָוִד מִכְתָּם
בְּאַחֲזוֹ אֹתוֹ פָּלְשְׁתִּים בָּגָתָ: (ב) חֲנֲנִי אֱלֹהִים כִּי־
שָׁאֲפֵנִי אֲנוּשׁ כָּל־הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצֵנִי: (ג) שָׁאֲפוּ
שׁוֹרְרֵי כָל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לַחֲמִים לִי מְרוֹם: (ד) יוֹם
אִירָא אֲנִי אֶלְיָךְ אֲבָטָח: (ה) בְּאֱלֹהִים אֶהְיֶה דְבָרוֹ
בְּאֱלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי:
(ו) כָּל־הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצֹבוּ עָלַי כָּל־מַחֲשַׁבְתָּם לָרַע:
(ז) יִגְדּוּרוּ | (זצפני) יַצְפּוּנוּ הֵמָּה עֵקְבִי יִשְׁמְרוּ כְּאֲשֶׁר
קִנּוּ נַפְשִׁי: (ח) עַל־אֶזְרָא פֶלֶט־לָמוֹ בָּאֵף עַמִּים | הוֹרֵד
אֱלֹהִים: (ט) נָדִי סִפְרָתָה אֶתָּה שְׂיִמָּה דְמַעְתִּי
בְּנֶאֱרָךְ הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ: (י) אֲזִי יִשְׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲזֹר
בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה־יִדְעֵתִי כִּי־אֱלֹהִים לִי: (יא) בְּאֱלֹהִים
אֶהְיֶה דְבָרִי בִּיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶהְיֶה דְבָרִי: (יב) בְּאֱלֹהִים
בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: (יג) עָלַי
אֱלֹהִים נִדְרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹנֹת לָךְ: (יד) כִּי הִצַּלְתָּ
נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִיָּדַי לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי
אֱלֹהִים בְּאֹרֶת הַחַיִּים:

התחנן העיקרי שאדם צריך לימור לה' הוא: אנה ה' רחם עלי ותעזור לי להתקרב אליך ולחזור בתשובה. וכשאדם מתחנן ומבקש בכל כוחו דבר זה מה' - אז ה' נותן לו מוֹדָעוֹת עצמית שתמנע ממנו עברות בעתיד, והאדם מבין כמה ה' עושה עמו חסד ממש עכשיו והתחנונים שלו נהפכים לתודות.

(א) לַמִּנְצָח אֶל־תִּשְׁחַת לְדֹד מִכָּתֶם בְּבִרְחוֹ

מִפְּנֵי־שָׂאוֹל בַּמַּעֲרָה: (ב) חֲנָנִי אֱלֹהִים| חֲנָנִי כִּי בָךְ

חֲסִיָּה נִפְשִׁי וּבִצֵּל־כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת:

(ג) אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גִּמְרַ עֲלִי: (ד) יִשְׁלַח

מִשְׁמַיִם | וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף שְׂאֵפֵי סֵלָה יִשְׁלַח

אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ: (ה) נִפְשִׁי | בְּתוֹךְ לְבָאֵם

אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנִי־אָדָם שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים

וְלִשְׁוֹנָם חָרֵב חֲדָה: (ו) רִוְמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים

עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ: (ז) רָשָׁתָן הִכִּינוּ לְפַעֲמֵי

כַּפָּךְ נִפְשִׁי כָרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נִפְלְוּ בְּתוֹכָה סֵלָה:

(ח) נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה:

(ט) עֹזָרָה כְּבוֹדִי עֹזָרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אֶעֱיָרָה שִׁחָר:

(י) אוֹדָךְ בַּעֲמִים| אֲדַנִּי אֶזְמָרְךָ בְּלֵאֲפִים: (יא) כִּי־

גִּדְלָ עַד־שָׁמַיִם חֲסִדָּךְ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמַתְךָ:

(יב) רִוְמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ:

פרק נח

אדם הפֶּכֶפֶךְ שפעם אומר כך ופעם אומר ההיפך ושמזיק לאנשים אחרים בדבריו, הוא דומה לשבלול מבוהל המכונס בתוך עצמו ובאמת שגם על עצמו איננו סומך כלל, כי הוא מבין שגם על עצמו הוא יכול "להתהפך". ולכן כדאי לאותו אדם להתיעץ עם צדיקים וללכת בעצותיהם.

- (א) לְמִנְצָח אֶל־תִּשְׁחַת לְדֹד מִכְתָּם: (ב) הָאֱמָנָם
 אֵלֶם צֶדֶק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפָּטוּ בְּנֵי אָדָם:
 (ג) אֶף־בִּלְבֹּ עוֹלָת תִּפְעֲלוּן בָּאָרֶץ חֶמֶס יִדִּיכֶם
 תִּפְלִסוּן: (ד) זֵרוּ רְשָׁעִים מֵרַחֵם תָּעוּ מִפֶּטֶן דִּבְרֵי
 כֹּזֵב: (ה) חֶמֶת־לָמוּ בְדַמּוֹת חֶמֶת־נָחַשׁ כָּמוֹ־
 פֶּתֶן חֵרֶשׁ יֵאָטֵם אֲזִנּוֹ: (ו) אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל
 מְלַחְשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֶפֶם: (ז) אֱלֹהִים הָרֹם־
 שִׁנִּימוּ בְּפִימוּ מִלְּתַעוֹת כְּפִירִים נָתַן | יְהוָה וְאֵדְנָה: ^{יֵאֱדוֹנָה}
 (ח) יִמָּאֶסוּ כָמוֹ־מִים יִתְהַלְכוּ־לָמוּ יִדְרֹךְ (חצו) חֲצִיו
 כָּמוֹ יִתְמַלְּדוּ: (ט) כָּמוֹ שֶׁבָּלוֹל תֵּתֶם יִהְיֶה גִפְלֹ
 אִשֶּׁת בֶּל־חֲזוֹ שִׁמְשׁ: (י) בְּטָרֶם יִבְנִינוּ סִירֹתֵיכֶם אֶטֶד
 כָּמוֹ־חֵי כָמוֹ־חֲרוֹן יִשְׁעָרְנוּ: (יא) יִשְׁמַח צַדִּיק בִּי־
 חֲזָה נָקָם פָּעַמָּיו יִרְחֹץ בְּדָם הָרָשָׁע: (יב) וַיֹּאמֶר אָדָם
 אֶךְ־פָּרִי לְצַדִּיק אֶךְ יִשְׁ־אֱלֹהִים שִׁפְטִים בָּאָרֶץ:

בעולם הזה הקב"ה עושה את עצמו כביכול ישן ולא עונה בצורה ישירה למתפללים. זאת על מנת לברר ולברור בין אלו המתמידים שממשיכים למרות הכל להמשיך להתפלל ולומר תהלים. וככל שאדם הוא יותר מתמיד וממשיך לדרוש את ה', כך לבו מתחזק והוא כולו תקווה לה'.

(א) לְמִנְצָתְךָ אֱלֹהֵי־תִשְׁחַת לְדָוִד מְכַתֵּם בְּשִׁלְחַת שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַפִּית לַהֲמִיתוֹ: (ב) הֲצִילָנִי מֵאִיְבָי >>
 אֱלֹהֵי מִמְּתָקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: (ג) הֲצִילָנִי מִפְּעַלֵּי
 אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
 לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֶשַׁעַי וְלֹא־חַטָּאתִי
 יְהוֹדֵאֵנִי: (ה) בְּלִי־עוֹן יְרוּצוֹן וַיְפֹנְנֵנוּ עוֹרָה לְקָרָאתִי
 וַרְאֵה: (ו) וְאַתָּה יְהוֹדֵאֵנִי אֱלֹהִים >> עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הִקְיֹצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תֶּחֶן כָּל־
 בְּגֵדִי אֹן סָלָה: (ז) יָשׁוּבוּ לָעָרֹב יִהְיוּ כַפָּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (ח) הִנֵּה | יִבְיַעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שֹׁמֵעַ: (ט) וְאַתָּה יְהוֹדֵאֵנִי
 תִּשְׁחַק־לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: (י) עֲזֹ אֱלֹהֵי
 אֲשֻׁמָּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: (יא) אֱלֹהֵי (חסדו) חֲסִדִּי
 יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרִי: (יב) אֶל־תַּהַרְגֵם
 פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילְךָ וַהֲוִירֵדּוּ מִגִּבְּרֵי
 אֲדָנִי: (יג) חַטָּאת־פִּימוֹ דִּבֶּר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: (יד) כִּלְהָ בְּחִמָּה
 כִּלְהָ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מַשְׁלֵל בִּיעֲקֹב
 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: (טו) וַיִּשְׁוּבוּ לָעָרֹב יִהְיוּ
 כַפָּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (טז) הִמָּה (ויעזו) יִבְיַעוֹן לְאַכֹּל
 אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְקִינוּ: (יז) וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְגֵּן
 לְפָקֶד חֲסִדְךָ כִּי־חַיִּיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם
 צָר־לִי: (יח) עֲזִי אֱלֹהֵי אֲזַמְּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
 אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

יום יא' לחודש

לילך למלחמה

פרק ס

אדם שנכשל בעברות ובעקבות כך התרחק מדרך ה', אזי נדמה לו שגם ה' התרחק ממנו חלילה, עד שאותו אדם יכול להגיע למחשבות של היפרדות חס ושלום. ויש לדעת שהקב"ה מצפה ומיידל ומקווה שְׁפָל בן רחוק יפנה אליו בתפילה אישית על מנת לשוב, ומיד משיבו אליו ומוחה פשעיו כעב.

- (א) לְמִנְצָחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדָוִד לְלִמֹּד:
- (ב) בְּהִצּוֹתוֹ | אֶת אֶרֶם נִהְרִים וְאֶת־אֶרֶם צֹבָה וַיֵּשֶׁב יוֹאָב וַיֵּךְ אֶת־אֲדֹם בְּגִיא־מֶלֶח שְׁנַיִם עָשָׂר אֲלָף: (ג) אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ פְּרִצָתָנוּ אֲנָפָת תְּשׁוּבָב לָנוּ: (ד) הִרְעִשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רַפָּה שְׁבָרִיהָ כִּי־מָטָה: (ה) הִרְאִיתָה עַמֶּךָ קָנְשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלָּה: (ו) נָתַתָּה לִירֵאָיִךְ גַּם לְהִתְנוּסָם מִפְּנֵי קִנְיָט סָלָה: (ז) לְמַעַן יִחַלְצֻן יִדְיָיִךְ הוֹשִׁיעָה יִמִּינֶךָ (ועננו) וַעֲנֵנִי: (ח) אֱלֹהִים וְדַבֵּר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אַחֲלֶקְהָ שָׂכָם וְעַמָּךְ סִפּוֹת אֲמַדֵּד: (ט) לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשָׁה וְאֶפְרַיִם מַעֲזֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי: (י) מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל־אֲדֹם אֲשַׁלֵּיךְ נַעֲלִי עָלַי פִּלְשֶׁת הִתְרַעַעִי: (יא) מִי יִבְלָנִי עִיר מָצוֹר מִי נִחַנִּי עַד־אֲדֹם: (יב) הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא־תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: (יג) הִבָּה־לָּנוּ עֲזָרָת מָצָר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: (יד) בָּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיל וְהוּא יְבוֹם צָרֵינוּ:

פרק סא

בדור הקודם זכינו לראות כיצד אנשים הגיעו לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מכל קצות העולם ואפילו זכו לגור בירושלים עיר הקודש. ובדור שלנו אנו זוכים לראות כיצד אנשים שהיו בקצה הרחוק מה' (בנפש, בהתנהגות ובחילוניות) זוכים כעת להתקרב ואפילו לומר דרשות ולכתוב ספרי קודש.

(א) לַמִּנְצָח | עַל־נְגִינַת לָדוֹד: (ב) שְׁמֵעָה אֱלֹהִים
 רָנָתִי הַקְשִׁיבָה תִּפְלְתִּי: (ג) מִקְצֵה הָאָרֶץ | אֵלֶיךָ
 אֶקְרָא בַעֲטֹף לְבִי בְּצוּר־יְרוֹם מִמֶּנִּי תִנְחַנִּי: (ד) כִּי־
 הָיִיתָ מַחֲסֶה לִּי מִגֵּד־לְעֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: (ה) אֲגֹדֶה
 בְּאַהֲלֶךְ עוֹלָמִים אֶחָסֶה בְּסֶתֶר כְּנַפֶּיךָ פִּלְאֶה:
 (ו) כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמֵעָה לְגִדְרֵי נְתַתְּ יְרֻשָּׁת
 יִרְאִי שְׁמֶךָ: (ז) יָמִים עַל־יָמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו
 כְּמוֹ־דָר וָדָר: (ח) יֵשֶׁב עוֹלָם לְפָנֶי אֱלֹהִים חֶסֶד
 וְאַמֶּת מִן יִנְצְרֶהוּ: (ט) כֵּן אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ לָעַד
 לְשִׁלְמֵי גִדְרֵי יוֹם | יוֹם:

הנשמה הקדושה שבאדם רוצה בכל רגע לצאת ממנו ולחזור אל יוצרה - אל הקב"ה. והסיבה היחידה שהנשמה נשארת באדם היא רק בגלל שה' ציווה עליה להישאר בו. ומכאן נלמד על מידת הביטחון שאדם צריך להיות בטוח בה' - שהרי גם עכשיו הוא בוחר שנשמתך תישאר כך.

פרק סב

(א) לְמִנְצָתָ עַל־יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) אֲךָ אֶל־
 אֱלֹהִים יְדוּמִיָּה נִפְשִׁי מִפְּנֵי יִשׁוּעָתִי: (ג) אֲךָ־הוּא
 צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא־אִמּוּט רַבָּה: (ד) עַד־
 אָנָּה | תְּהוֹתָתוֹ עַל אִישׁ תִּרְצָחוּ כְּלָכֶם כְּקִיר
 נָטוּי גִּזְרֵ תְּהִיחֻיָּה: (ה) אֲךָ מִשְׁאֲתוֹ | יַעֲצוּ לְחַדִּיחַ
 יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו יְבָרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְדוּ־סֵלָה:
 (ו) אֲךָ לֹא־אֱלֹהִים יְדוּמִי נִפְשִׁי כִּי־מִפְּנֵי תִקְוֹתִי:
 (ז) אֲךָ־הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אִמּוּט:
 (ח) עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וּכְבוֹדִי צוּר־עֵז מַחֲסִי
 בְּאֱלֹהִים: (ט) בְּטָחוּ בּוֹ בְּכָל־עֵת | עַם שֹׁפְכוֹ־
 לְפָנָיו לְבַבְכֶּם אֱלֹהִים מַחֲסֵה־לָנוּ סֵלָה: (י) אֲךָ |
 הִבֵּל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנִי אִישׁ בְּמֵאזְנִים לַעֲלֹת
 הָפָה מִהִבֵּל יָחַד: (יא) אֶל־תִּבְטָחוּ בְּעֹשֶׁק וּבְגִזְלָה
 אֶל־תִּהְבְּלוּ חֵיל | כִּי־יִגוֹב אֶל־תִּשְׁתִּיתוּ לֵב:
 (יב) אַחַת | דַּבֵּר אֱלֹהִים שְׁתִּים־זוֹ שִׁמְעָתִי כִּי עֹז
 לֹא־אֱלֹהִים: (יג) וְלֹךְ־אֲדַנִּי חֹסֶד כִּי־אַתָּה תִּשְׁלֶם
 לְאִישׁ כְּמַעֲשָׁהוּ:

לצימאון הנפשי שהוא כולו געגועים, השתוקקות, רצונות, כיסופים, כימהון, ערגה ורחשי לב לשמוע את דבר ה', יש רק רוויה אחת ויחידה שהיא: לימוד התורה. ואדם שאוהב את התורה אז התורה גם אוהבת אותו, ואם הוא מאמין שבה היא רפואתו אז התורה היא שמרפאת אותו.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבָּר יְהוּדָה: (ב) אֱלֹהִים |
אֵלֵי אֲתָה אֲשַׁחֲרֶךָ צִמְאָה לָךְ | נַפְשִׁי כָמָה לָךְ
בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ-צִיָּה וְעַיִן בְּלֵי-מַיִם: (ג) כֵּן בִּקְדָשׁ
חַיִּיתִיךָ לְרֵאוֹת עֵינֶךָ וּכְבוֹדֶךָ: (ד) כִּי-טוֹב חֲסִדֶךָ
מִחַיִּים שִׁפְתֵי יִשְׁבְּחוּנֶךָ: (ה) כֵּן אֲבָרְכֶךָ בְּחַיֵּי
בְּשִׁמְךָ אֲשָׂא כַפִּי: (ו) כָּמוֹ חֶלֶב וּדְשֵׁן תִּשָּׁבַע
נַפְשִׁי וְשִׁפְתֵי רִנָּנוֹת יִתְהַלֵּל-פִּי: (ז) אִם-זִכְרִיתִיךָ
עַל-יְצוּעֵי בָּאֲשִׁמְרוֹת אֶהְגֶּה-בָּךְ: (ח) כִּי-חַיִּית
עֲזַרְתָּה לִּי וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן: (ט) דְּבַקָּה נַפְשִׁי
אֲחֵרֶיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ: (י) וְהִמָּה לָשׂוּאָה
יִבְקְשׂוּ נַפְשִׁי יִבְאוּ בְּתַחֲתִיּוֹת הָאָרֶץ: (יא) יִגִּירָהוּ
עַל-יְדֵי-חֶרֶב מָנַת שְׁעָלִים יִהְיוּ: (יב) וְהִפְלֹךְ
יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל-הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסְכֹּר
פִּי דוֹכְרֵי-שָׁקֶר:

פרק סד

מכיוון שהרשעים לא יכולים לעלות לרקיע ולהלחם נגד הקב"ה בעצמו, אז מרוב שנאתם העצמית היוקדת בקרבם - הם נלחמים בשומרי התורה והמצוות ומלעיגים ומתנגדים לשקט ולתפילין ולברית המילה ולטהרת המשפחה ולכל דבר שמביא טובה אמיתית ונעימה לעולם.

(א) לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: (ב) שְׁמַע-אֱלֹהִים קוֹלִי
 בְּשִׁיחֵי מַפְחָד אוֹיֵב תַּצַּר חַיִּי: (ג) תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד
 מִרְעִים מִרְגָּשֶׁת פֶּעַלִּי אֹיֵן: (ד) אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֲרֵב
 לְשׁוֹנֵם דָּרְכוֹ חֲצֹם דָּבָר מָר: (ה) לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים
 תִּם פֶּתְאֵם יֵרְהוּ וְלֹא יִירָאוּ: (ו) יִתְזַקּוּ-לָמוֹן דָּבָר
 רַע יִסְפְּרוּ לְטָמוֹן מוֹקְשִׁים אֲמָרוּ מִי יִרְאֶה-לָמוֹ:
 (ז) יַחַפְּשׁוּ-עוֹלֹת תִּמְנוּ חֶפֶשׁ מְחַפֵּשׁ וְקָרַב אִישׁ
 וְלֵב עָמֵק: (ח) וַיִּלֵּם אֱלֹהִים חֵץ פֶּתְאוֹם הָיוּ
 מִכּוֹתָם: (ט) וַיִּכְשִׁילוּהוּ עָלִימוֹ לְשׁוֹנֵם יִתְנַדְּדוּ
 כָּל-רֹאֵה בָם: (י) וַיִּירָאוּ כָּל-אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל
 אֱלֹהִים וַיַּעֲשֵׂהוּ הַשְּׁכִילוֹ: (יא) יִשְׁמַח צַדִּיק
 בִּיהוָה^{יִתְחַדֵּשׁ} וְחָסָה בּוֹ וַיִּתְהַלָּל כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

פרק סה

אדם שמתפלל לה' יתברך ומאמין שה' שומע את תפילתו ומקבל את התפילות ובנוסף לכך גם יודע שהתפילות בעצמן הן התענוג שהוא גורם לה'... אז אותו אדם הוא עדות חיה להשגחת ה' בעולם ולמציאותו. ועל כן הוא מחזיר בתשובה אנשים בקלות ובנעימות בתפילתו בלבד.

(א) לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: (ב) לֵךְ דְּמִיָּה תִהְיֶה
 אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלֵךְ יִשְׁלַם-נֶדֶר: (ג) שִׁמְעֵ תִפְלֶה
 עֲדִיד כָּל-בֶּשֶׁר יֵבֹאוּ: (ד) דְּבַרִּי עֲזַנְתָּ גְבִיר מִנִּי
 פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִכְפֹּרם: (ה) אֲשֶׁרִּי תִבְחַר וְתִקְרָב
 יִשְׁכֵּן חֲצִירֶיךָ נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ קֹדֶשׁ הֵיכָלֶךָ:
 (ו) נִזְרָאוֹת | בְּצֶדֶק תַּעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטַח
 כָּל-קְצוֹי-אֶרֶץ וַיֵּם רַחֲקִים: (ז) מִכֵּין הָרִים בָּכְחוֹ
 נֶאֱזָר בַּגְּבוּרָה: (ח) מִנְּשִׁיבֹת | שָׂאוֹן יָמִים שָׂאוֹן
 גְּלִיָּהֶם וְהַמּוֹן לְאֵפִים: (ט) וַיִּירָאוּ | יִשְׁבִּי קַצּוֹת
 מֵאוֹתֶיךָ מִזֹּצֵאֵי-בָקָר וְעָרֵב תִּרְנִין: (י) פָּקֶדֶת
 הָאֶרֶץ | וְתִשְׁקָקָה רַבַּת תַּעֲשֹׁרָה פֶּלֶג אֱלֹהִים
 מֵלֵא מִים תִּכְיִן וְהִגָּם כִּי-כֵן תִּכְיֶנָּה: (יא) תִּלְמִיָּה
 רְוָה נַחַת גְּדוּרֶיהָ בְּרִבִּיבִים תִּמְגַּנָּה צְמַחָהּ
 תִּבְרֹךְ: (יב) עֲפָרֶת שָׁנָת טוֹבֶתָּךְ וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעִפוּן
 דָּשֵׁן: (יג) יִרְעִפוּ נְאוֹת מִדְּבַר וְגִיל גְּבַעוֹת תַּחְגְּרָנָה:
 (יד) לָבִשׁוּ כָרִים | הֲצֵאן וַעֲמָקִים יַעֲטֹפוּ-בָר
 יִתְרוֹעְעוּ אֶף-יִשִּׁירוּ:

יום יב' לחודש

למי שיש לו רוח

פרק סו

בכל מקום שיש בו הרבה דיבורים ושיחות חולין, אנחנו נמצא מהר גם בזיונות ומריבות רבות ולשון הרע, כמו למשל בשידורי החדשות ובכל מיני רשתות חברתיות. ואדם שמתגבר על טבעו ושמהליט בכל כוחו שהוא לא משתתף בהמולה העלובה הזו - יזכה לראות את תהילת ה' בציון.

(א) לְמִנְצָחַ שִׁיר מִזְמוֹר הִרְיעוּ לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ:
(ב) וַיִּמְרוּ כְבוֹד־שִׁמּוֹ שִׁימוּ כְבוֹד תְּהִלָּתוֹ: (ג) אִמְרוּ
לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ בָּרַב עֲזָךְ יִכְחָשׁוּ לָךְ
אִי־יָבִיד: (ד) כָּל־הָאָרֶץ | יִשְׁתַּחֲוִי לָךְ וַיִּזְמְרוּ־לָךְ
יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סִלָּה: (ה) לָכוּ וְרֹאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים
נּוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם: (ו) הִפֹּךְ יָם | לִיבִשָּׁה
בַּנְּהָר יַעֲבְרוּ בְּרֶגֶל שָׁם נִשְׁמַחַח־בוֹ: (ז) מִשָּׁל
בְּגִבּוֹרָתוֹ | עוֹלָם עֵינָיו בְּגוֹיִם תַּצְפִּינָה הַסּוֹרְרִים |
אֶל־ (ידיד) יְרוּמוֹ לָמוּ סִלָּה: (ח) בָּרְכוּ עַמִּים | אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ: (ט) הַשֵּׁם גִּבֹּשְׁנוּ בַּחַיִּים
וְלֹא־נָתַן לַמוֹט רִגְלָנוּ: (י) כִּי־בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים
צִרְפָּתָנוּ כִּצְרָף־כֶּסֶף: (יא) הִבֵּאתָנוּ בַּמִּצּוֹדָה שְׁמַת
מוֹעֶקֶה בְּמַתְנֵינוּ: (יב) הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ
בְּאִנּוֹ־בִאֵשׁ וּבַמִּים וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָה: (יג) אָבּוֹא
בֵּיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לָךְ נִדְרֵי: (יד) אֲשֶׁר־פָּצוּ
שִׁפְתֵי וְדַבָּר־פִּי בַצֶּרֶל־לִי: (טו) עֲלֹת מַחִים אֶעֱלֶה־
לָךְ עַם־קָטָרַת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָּךְ עַם־עוֹדִים
סִלָּה: (טז) לָכוּ־שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה כָל־יִרְאֵי אֱלֹהִים
אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: (יז) אֱלֹיו פִּי־קָרָאתִי וְרוּמָם
תַּחַת לְשׁוֹנִי: (יח) אֲוֹן אִם־רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא
יִשְׁמַע | אֲדַנִּי: (יט) אֲכֹן שָׁמַע אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב
בְּקוֹל תַּפְלִתִּי: (כ) בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר
תַּפְלִתִּי וַחֲסִדּוֹ מֵאִתִּי:

פרק סז

פרק זה נכתב במיוחד ברוב סידורי התפילה בצורה המנורה של בית המקדש - שִׁפְנָה במהרה בימינו. ואותה המנורה הקדושה על ידי אורה, תמשוך אליה את כל העמים לעבוד את ה' בתפילה. ומכך אנו למדים שהמנורה היא סמל השלום האמיתי של העולם ועלינו להציג סמל זה לכולם.

(א) לַמִּנְצָח בְּנִגִּינָת מִזְמוֹר שִׁיר: (ב) אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ

וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתֵּנוּ סִלָּה: (ג) לְדַעַת בְּאֶרֶץ

יִרְכָּךְ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ: (ד) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים

יוֹדוּךָ עַמִּים בָּלָם: (ה) יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי-

תִּשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוֹר וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ תִּנְחָם

סִלָּה: (ו) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בָּלָם:

(ז) אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:

(ח) יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי-אֶרֶץ:

ברור לכל אדם שקל לה' לסלק מהעולם את הרשעים אך הוא מעדיף שהם יחזרו בתשובה. גם קל לה' מאוד לשמח את הצדיקים - ולכן רואים שהצדיקים שמחים מאוד בחייהם בקלות רבה, רק על ידי זה שהם חושבים על ה' יתברך ומכך מתמלאים בכל הסיבות שבעולם לשמחה.

(א) לְמַנְצָתָּ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: (ב) יָקוֹם אֱלֹהִים
 יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיָּנוּסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפָּנָיו: (ג) כָּהֲנֶדֶךָ
 עֲשֵׂן תִּנְדָּף כָּהֶמָּס דּוֹנֵג מִפְּנֵי־אֵשׁ יֹאכְדוּ רְשָׁעִים
 מִפָּנֶי אֱלֹהִים: (ד) וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלֻצוּ לִפְנֵי
 אֱלֹהִים וַיִּשְׁעִישׁוּ בְשִׂמְחָה: (ה) שִׁירוּן לְאֱלֹהִים זָמְרוּ
 נְשָׁמוֹ סֹלוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָ שְׁמוֹ וְעֲלֹזוּ לִפְנֵיו:
 (ו) אָבִי יִתּוּמִים וְדִין אֱלֻמֹּת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן
 קִדְּשׁוּ: (ז) אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא
 אֲסִירִים בַּפּוֹשְׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צָחִיחָה:
 (ח) אֱלֹהִים בָּצֵאתָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן
 סִלָּה: (ט) אֶרֶץ רָעָשָׁה | אֶף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפָּנֶי
 אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפָּנֶי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 (י) גִּשְׁם גְּדֵבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נִחֲלָתָךְ וְנִלְאָה
 אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה: (יא) חִיתָךְ יִשְׁבוּ־בָּהּ תִּכִּין בְּטוֹבָתָךְ
 לְעַנִּי אֱלֹהִים: (יב) אֲדָנִי יִתֵּן־אֶמֶר הַמְּבַשְּׂרוֹת
 צָבָא רָב: (יג) מִלְכֵי צָבָאוֹת יִדְּוֹן יִדְּוֹן וַנּוֹת בֵּית
 תַּחֲלֶק שָׁלָל: (יד) אִם־תִּשְׁכַּבוּן בֵּין שְׁפָתַיִם כְּנָפֵי
 יוֹנָה נִחְפָּה בַּכֶּסֶף וְאַבְרוּתֶיהָ בִּירְקָק חֲרוּץ:
 (טו) בְּפָרֹשׁ שִׁפֵּי מִלְכִּים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצַלְמוֹן:
 (טז) הֶרֶץ־אֱלֹהִים הֶרֶץ־בָּשָׂן הֶרֶץ גְּבֻנָּיִם הֶרֶץ־בָּשָׂן:
 (יז) לָמָּה | תִּרְצְדוּן הָרִים גְּבֻנָּיִם הָהָר חֲמֹד
 אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אֶף־יְהוָה^{יֵהוָה} יִשְׁכֵּן לְנֹצַח: (יח) רֶכֶב
 אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן אֲדָנִי בָּם סִינִי בִקְדָּשׁ:
 (יט) עֲלִיתָ לְמָרוֹם | שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת
 בָּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשָׁכַן יְהִי אֱלֹהִים: (כ) בְּרוּךְ
 אֲדָנִי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה:
 (כא) הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת (וְלִיְהוָה) וְלֹא־אֱלֹהִים אֲדָנִי
 לְפָנוֹת תּוֹצְאוֹת: (כב) אֶךְ־אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ
 אֹיְבָיו קִדְּקֹד שֹׁעַר מִתְּהִלָּךְ בְּאַשְׁמִיו: (כג) אָמַר
 אֲדָנִי מִבָּשָׂן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמִּצְלֹת יָם: (כד) לְמַעַן
 תִּמְחֹץ רִגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כָּל־בֵּיךְ מֵאֹיְבִים מִנְּהוּ:
 (כה) רָאוּ הַלֵּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלֵּיכוֹת אֵלֶי מִלְכֵי
 בִּקְדָּשׁ: (כו) קִדְּמוּ שָׂרִים אַחֵר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
 תּוֹפְפוֹת: (כז) בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים יְהוָה^{יֵהוָה}
 מִמָּקוֹר יִשְׂרָאֵל: (כח) שָׁם בְּנִימָן | צָעִיר רִזָּם
 שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי:
 (כט) צִנָּה אֶלְהֵיךָ עֲנֹךְ עוֹזָה אֱלֹהִים זֹו פָּעֵלְתָּ לָנוּ:
 (ל) מַה־יִּכְלָךְ עַל־יְרוּשָׁלָּיִם לָךְ יוֹבִילֹו מִלְכִּים שִׁי:
 (לא) גָּעַר חֵית קָנָה עֵדֶת אֲבִירִים | בְּעַגְלֵי עַפְמִים
 מִתְרַפֵּם בְּרִצִּי־כֶסֶף בִּזָּר עַפְמִים קָרְבוֹת יַחֲפָצוּ:
 (לב) יֵאָתִיו חֲשִׁמְנִים מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תִּרְיֵץ יָדָיו
 לֹא־אֱלֹהִים: (לג) מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֹא־אֱלֹהִים
 זָמְרוּ אֲדָנִי סִלָּה: (לד) לָרֶכֶב בְּשָׁמִי שְׁמִי־קָדָם
 תֵּן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: (לה) תָּנוּ עֹז לֹא־אֱלֹהִים
 עַל־יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ וְעֹזוֹ בַּשְּׁחָקִים: (לו) גִּזְרָא
 אֱלֹהִים מִמָּקוֹד־שִׁיךְ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן | עֹז
 וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

יום יג' לחודש

לחמדת וזנאי

אנא ממך ה', תעזור לי שלא להביך ושלא להזיק חלילה לשום אדם בעולם ובפרט ובוראי שלא אפגע אף פעם בשום יהודי/ה. אנא ממך ה' ברחמין עלי תרחם, ותן לי לעשות מעשים טובים ולהיות אדם נעים וישר וצדיק... אני רוצה להיות השושנה שלך!

פרק סט

(א) לַמַּנִּצֵּחַ עַל־שׁוֹשָׁנִים לָדוֹד: (ב) הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים
כִּי בָאוּ מַיִם עַד־נַפְשִׁי: (ג) טַבַּעְתִּי | בֵּינוֹן מְצוּלָה
וְאִין מַעֲמֵד בָּאתִי בְּמַעֲמָקֵי־מַיִם וְשַׁבַּלֹת
שְׁטַפְתָּנִי: (ד) יַגַּעְתִּי בְּקֶרְאִי נִחַר גְּרוּנִי כָּלוּ עֵינַי
מִיַּחַד לְאֱלֹהֵי: (ה) רַבּוֹ | מַשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי שִׁנְאִי
חֲנָם עָצְמוֹ מַצְמִיתִי אִיבִי שֶׁקָּר אֲנֹכִי לֹא־גִזְלָתִי
אֲזִי אָשִׁיב: (ו) אֱלֹהִים אַתָּה יִדְעָתָ לְאוֹלָתִי
וְאֲשַׁמּוֹתִי מִמֶּךָ לֹא־נִכְחָדוּ: (ז) אֶל־יִבְשׁוּ בִין קוֹיָךְ
אֲדַנִּי (יְהוָה) אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֶל־יַפְלָמוֹ בִּי מִבִּקְשֶׁיךָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) כִּי־עָלִיךָ נִשְׂאתִי חֶרֶפָה כִּסְתָה
כְּלָמָה פָּנַי: (ט) מוֹזֵר הָיִיתִי לְאָחִי וְנִכְרִי לְבְנֵי
אִמִּי: (י) כִּי־קִנְאתָ בֵיתְךָ אֶכְלָתִנִּי וְחֶרְפוֹת
חֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלַי: (יא) וְאִבְכָּה בְּצוּם נַפְשִׁי וְתִהְיֶה
לְחֶרְפוֹתַי לִי: (יב) וְאֶתְנַה לְבוֹשֵׁי שֹׁק וְאֶהְיֶה לָהֶם
לְמַשָּׁל: (יג) יִשְׁיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שַׁעַר וְנִגְזְזוֹת שׁוֹתֵי
שִׁכָּר: (יד) וְאֲנִי תַפְלָתִי־לָךְ | יְהוָה^{יִאחֲדוּנִהּ} עֵת רָצוֹן
אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: (טו) הַצִּילָנִי
מִפִּטִּי וְאֶל־אֶטְבַּעַה אֲנַצֶּלָה מִשִּׁנְאִי וּמִפַּעֲמָקֵי־
מַיִם: (טז) אֶל־תִּשְׁטַכְנֵנִי | שַׁבַּלֹת מַיִם וְאֶל־
תִּבְלַעְנֵנִי מְצוּלָה וְאֶל־תֵּאֱטֹר־עָלַי בָּאֵר פִּיהָ:
(יז) עֲנֵנִי יְהוָה^{יִאחֲדוּנִהּ} כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פָּנֵה
אֵלַי: (יח) וְאֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי־צָר־לִי
מֵהָר עֲנֵנִי: (יט) קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן
אִיבִי פָּדֵנִי: (כ) אַתָּה יִדְעָתָ חֶרְפָּתִי וּבִשְׁתִּי
וּכְלָמָתִי נִגְדֶּךָ כֶּל־צוּרֶיךָ: (כא) חֶרְפָּה| שְׁכַרְהָ
לִפִּי וְאֶנּוּשָׁה וְאֶקְנֶה לָנוֹד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא
מִצָּאתִי: (כב) וַיִּתְּנוּ בְּכִרוֹתַי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יִשְׁקוּנִי
חֲמִין: (כג) יְהִי־שִׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לָפַח וְלִשְׁלוֹמִים
לְמוֹקֶשׁ: (כד) תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם
תִּמְיֵד חֲמֵד: (כה) שִׁפְךָ־עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחֶרֶן אִפְךָ
יִשְׁיִגֵּם: (כו) תִּהְי־טִירָתָם נִשְׁמָה בְּאֶהֱלֵיהֶם אֶל־
יְהִי יֵשֵׁב: (כז) כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִפִּיתָ רַדְפוֹ וְאֶל־
מִכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ: (כח) תִּנְהַ־עוֹן עַל־עוֹנָם
וְאֶל־יִבְאוּ בְּצַדִּיקְתְּךָ: (כט) יִפְחוּ מִסִּפְּרֵי חַיִּים וְעַם
צַדִּיקִים אֶל־יִפְתָּבוּ: (ל) וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יִשׁוּעָתְךָ
אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי: (לא) אֶהֱלֶלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
וְאֶגְדֶּלְנּוּ בְּתוֹדָה: (לב) וְתִיטֵב לִיהוָה^{יִאחֲדוּנִהּ} מִשׁוֹר פֶּרֶם
מִקֶּרֶן מִפָּרִים: (לג) רָאוּ עֲנָנִים יִשְׂמְחוּ וְדָשִׁי
אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶּם: (לד) כִּי־שִׁמְעַ אֶל־אֲבִיוֹנִים
יְהוָה^{יִאחֲדוּנִהּ} וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה: (לה) יִהְלָלוּהוּ שְׁמִים
וְאֶרֶץ יִמִּים וְכָל־רֹמֶשׁ בָּם: (לו) כִּי אֱלֹהִים| יוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ:
(לז) וְזָרַע עַבְדּוֹ יִנְחַלּוּהָ וְאֶהְבִּי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָהּ:

פרק ע

כל הנצחונות וההצלחות הטובות שיש לאדם מגיעות אליו בזמן שהוא זוכר את הקב"ה. אפילו הכשלוניות והטעויות שלו מתהפכים לטובות כל זמן שהוא זוכר את הקב"ה. כי זיכרון נפלאות ה' וטובותיו מהעבר - מטיבים את ההווה ומבטיחים בטוב גם את העתיד. האדם הוא זיכרון ה'.

(א) לַמִּנְצָח לְדָוִד לְהַזְכִּיר: (ב) אֱלֹהִים לְהַצִּילָנִי
 יְהוָה^{יאהדונהי} וְאֵדְנִי לְעֶזְרָתִי חַוְשָׁה: (ג) יִבְשׁוּ וַיַּחַפְּרוּ מִבְּקֹנֵי
 נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֹר וַיִּפְלְמוּ חֲפָצַי רַעֲתִי: (ד) יֵשׁוּבוּ
 עַל-עֵקֶב בְּשֵׁתָם הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה הָאֵחָד: (ה) יֵשִׁישׁוּ
 וַיִּשְׁמְחוּ | בָּךְ כָּל-מְבַקְשֶׁיךָ וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֹּל
 אֱלֹהִים אֱהִי יְשׁוּעָתְךָ: (ו) וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים
 חַוְשָׁה-לִּי עֲזָרִי וּמִפְּלִטִי אֶתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} וְאֵדְנִי אֶל-תְּאֵחָר:

במקום הזה עצרתי ואת עצמי שאלתי: "מי אני בכלל שאכין ספר תהלים?!" מי אני שאכתוב עצות? מי אני שאומר דרשות? - והרי אני יודע בעצמי שאינני ראוי לכל אלו... התשובה מהרה לבוא ואמרת: שבזכות שעה תשובה בכל יום לפחות, אדם זוכה לשוב ולא לבושה. תודה לה'.

יאהרנטי

(א) **בְּךָ־יְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם:**

(ב) **בְּצַדִּיקְתָּךְ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלֵּטֵנִי הַטֹּה־אֵלֵי אֲזַנְךָ**

וְהוֹשִׁיעֵנִי: (ג) הֲיִה לִי | לְצוּר מַעֲוֹן לָבוֹא תִמְדִּיר

צִוִּית לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סָלַעַי וּמְצוּדָתִי אַתָּה: (ד) אֲלֹהֵי

פְּלִטָּתִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲנֵל וְחוֹמָיִן: (ה) כִּי־אַתָּה

תִּקְוֹתִי אֲדֹנִי (וְהוֹה) אֱלֹהִים מִבְּטַחִי מִנְּעוּרִי: (ו) עֲלֶיךָ|

נִסְמַכְתִּי מִכַּפֵּטֶן מִמַּעַי אֲמִי אַתָּה גִּזְזִי בָּךְ תִּהְלָתִי

תִּמְדִּיר: (ז) כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי־עֵז:

(ח) יִמָּלֵא כִּי תִהְלָתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּכְפָּאֲרֶתְךָ: (ט) אֶל־

תַּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת זָקְנָה כְּכִלּוֹת כָּחִי אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי:

(י) כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעְצוּ יַחְדָּו:

(יא) לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רִדְפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי־אֵין

מַצִּיל: (יב) אֱלֹהִים אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֲלֹהֵי לְעִזְרָתִי

(חִישָׁה) חוֹשָׁה: (יג) יִבְשׁוּ יִכְלְּוּ שִׁטָּנִי נַפְשִׁי יַעֲטוּ

חֲרָפָה וּכְלָמָה מִבְּקָשִׁי רָעָתִי: (יד) וְאֲנִי תִמְדִּיר

אֶי־חֵל וְהוֹסֵפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלָתְךָ: (טו) פֶּן| יִסְפָּר

צַדִּיקְתָּךְ כָּל־הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ כִּי לֹא יִדְעָתִי

סִפְרוֹת: (טז) אָבוֹא בַּגְּבוּרֹת אֲדֹנִי (וְהוֹה) אֱלֹהִים אֲזַכִּיר

צַדִּיקְתָּךְ לְבָבְךָ: (יז) אֱלֹהִים לְפָדֵתִנִּי מִנְּעוּרִי וְעַד־

הַנֶּה אֶגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: (יח) וְגַם עַד־זָקְנָה| וְשִׁיבָה

אֱלֹהִים אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־אֶגִּיד זְרוּעֶךָ לָדוֹר לְכָל־

יָבוֹא גְבוּרָתְךָ: (יט) וְצַדִּיקְתָּךְ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם

אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדִלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: (כ) אֲשֶׁר

(הִרְאִיתָנִי| צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב (תַּחֲיוּנִי)

תַּחֲיוּנִי וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: (כא) תִּרְבֵּן|

גְּדִלְתִּי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי: (כב) גַּם־אֲנִי| אוֹדְךָ בְּכָל־יְ

נָבֶל אֲמַתְךָ אֲלֹהֵי אֲזַמְרָה לָךְ בְּכִנּוֹר קָדוֹשׁ

יִשְׂרָאֵל: (כג) תִּרְנְנָה שִׁפְתֵּי כִּי אֲזַמְרָה־לָּךְ וְנַפְשִׁי

אֲשֶׁר פָּדִיתָ: (כד) גַּם־לְשׁוֹנִי כָל־הַיּוֹם תִּהְלָה צַדִּיקְתָּךְ

כִּי־בִשׁוּ כִּי־חָפְרוּ מִבְּקָשִׁי רָעָתִי:

יום יד' לחודש

למצוא חן וחסד

פרק עב

ניתן לראות את המלך ביופיו ולזהות אותו בקלות רבה אם רואים אצלו את התכונה הברורה: שהוא מולך על עצמו. ואדם שמולך על עצמו ויודע איך להתנהג, אז ודאי שהולך במידותיו ובהנהגותיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ומרחם ומוחל וסולח וסבלני ומעודד וטוב לכולם.

(א) לְשִׁלְמָה | אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תָּן וְצַדִּיקְתָּךְ
לְבֶן-מֶלֶךְ: (ב) יָדִין עַמֶּךָ בְּצֶדֶק וְעֲנִיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט:
(ג) יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלֹום לָעָם וְגִבְעוֹת בְּצַדִּיקָה:
(ד) יִשְׁפֹּט | עֲנִיִּי-עַם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְפֹּא
עוֹשֶׁק: (ה) יִירָאוּךָ עַם-שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דָּוָר
דוֹרִים: (ו) יִהְיֶה כְּמַטֵּר עַל-גֵּז כְּרִבִּיּוֹם זְרוֹיף אָרֶץ:
(ז) יִפְרַח-בִּימִיו צַדִּיק וְרֹב שְׁלֹום עַד-בְּלֵי יָרֵחַ:
(ח) וַיִּירָד מַיִם עַד-יָם וּמִנְהָר עַד-אֲפֶסֶי-אָרֶץ:
(ט) לְפָנָיו יִכָּרְעוּ צִיִּים וְאִיכָיו עָפָר יִלְחֲכוּ: (י) מִלְכֵי
תַרְשִׁישׁ וְאַיִים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מִלְכֵי שָׁבָא וְסָבָא
אֲשָׁכַר יִקְרִיבוּ: (יא) וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לָו כָּל-מְלָכִים כָּל-
גוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: (יב) כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשֹּׁעַ וְעֲנִי
וְאִין-עֶזֶר לָו: (יג) יָחַם עַל-דָּד וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת
אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: (יד) מִתּוֹךְ וּמִחֲמָם יִגְאֹל נַפְשָׁם
וַיִּיָּקָר דָּמָם בְּעֵינָיו: (טו) וַיַּחֲי וַיִּתֵּן-לָו מִזֶּהֱבָ שָׁבָא
וַיִּתְפַּלֵּל בְּעָרֹו תָמִיד כָּל-הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: (טז) יְהִי
כַּסֵּת-בָּר | בְּאָרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים יִרְעֵשׁ כְּלָבָנוֹן
כִּרְיוֹ וַיֵּצִיצוּ מִעֵיר כְּעֹשֵׁב הָאָרֶץ: (יז) יְהִי שִׁמּוֹ
לְעוֹלָם לְפָנֵי-שְׁמֶשׁ (יח) יִנּוֹן שִׁמּוֹ וַיִּתְּבַרְכוּ בוֹ
כָּל-גוֹיִם יֵאֻשְׁרוּהוּ: (יט) בָּרוּךְ | יְהוָה ^{ואחרונה} אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: (כ) וּבָרוּךְ
נָשׁ כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ
אָמֵן | וְאָמֵן: (כ) כָּלֹו תַפְלֹוֹת דָּוִד בֶּן-יִשָּׁי:

ליום רביעי בשבוע

להנצל מפיח

הדרך להבנת החיים היא שאדם קודם כל יתבונן על עם ישראל ולאחר מכן יתבונן על עצמו. ואז הוא מבין שמצבו של עם ישראל הוא גם מצבו הפרטי ומתפלל בהתאם.

ספר שליושי - פרק עג

(א) מִזְמוֹר לְאֶסָף אֶךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
לְבָרִי לְבָב: (ב) וְאֲנִי בַמַּעַט (נטוי) נָטִיו רַגְלִי כְּאִין
(שפכה) שִׁפְכוּ אֲשֵׁרִי: (ג) כִּי־קִנְאָתִי בַּהוֹלְלִים שָׁלוֹם
רָשָׁעִים אֲרָאָה: (ד) כִּי אֵין חֲרָצְפוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא
אוֹלָם: (ה) בַּעֲמַל אֲנוֹשׁ אֵינָמוּ וְעַם־אָדָם לֹא
יִגָּעוּ: (ו) לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ גִּאוּהַ יַעֲטֹף־שִׁית חֲמָם
לָמוּ: (ז) יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עָבְרוּ מִשְׁכְּנוֹת לְבָב:
(ח) יִמְיָקוּ | וַיִּדְּבְרוּ בָרַע עֲשָׂק מִמָּרוֹם יִדְּבְרוּ:
(ט) שִׁתּוֹ בַּשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלֶךְ בְּאַרְצִי:
(י) לָכֵן (וישיב) יָשׁוּב עַמּוֹ הָלָם וּמִי מָלֵא יַמְצוּ לָמוּ:
(יא) וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדַּע־אֵל וַיֵּשׁ יָדָעָה בַּעֲלִיוֹן:
(יב) הִנֵּה־אֵלֶּה רָשָׁעִים וְשִׁלְוִי עוֹלָם הַשְּׁגוּי־חִילָ:
(יג) אֶךְ־רִיק זָכִיתִי לְבָבִי וְאַרְחִץ בְּנִקְיוֹן כַּפִּי:
(יד) וְאֵהִי נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְפָקָרִים:
(טו) אִם־אֲמַרְתִּי אִם־פָּרָה כָּמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנִיךָ בַּגִּדְתִּי:
(טז) וְאַחֲשִׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמַל (חיא) הוּא בְּעֵינַי:
(יז) עַד־אָבוֹא אֶל־מִקְדָּשִׁי־אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם:
(יח) אֶךְ בַּחֲלָקוֹת תְּשִׁית לָמוּ הַפְּלָתָם לְמִשְׁוֹאוֹת:
(יט) אֵיךְ הָיוּ לְשִׁמְהָ כְּרָגַע סָפוּ תָמוּ מִן־בְּרָהוֹת:
(כ) בַּחֲלוֹם מִהֲקִיץ אֲדָנִי בָעִיר | צִלְמָם תִּבְזֶה:
(כא) כִּי יִתְחַפֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֲשִׁתּוֹנֵן: (כב) וְאֲנִי־
בַּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עֹמֶךְ: (כג) וְאֲנִי
תָּמִיד עֹמֶךְ אֲחֻזָּת בִּיד־יְמִינִי: (כד) בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי
וְאַחֵר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: (כה) מִי־לִי בַּשָּׁמַיִם וְעֹמֶךְ
לֹא־חֲפָצְתִּי בְּאַרְצִי: (כו) כָּלָה שְׂאֵרִי וּלְבָבִי צוֹר־
לְבָבִי וְחִלָּקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: (כז) כִּי־הִנֵּה רַחֲקִיךָ
יֵאָבְדוּ הַעֲצֻמָּתָה כָּל־זוֹנָה מִמֶּךָ: (כח) וְאֲנִי קָרֵב־תִּי
אֱלֹהִים לִי־טוֹב שְׁתִּין בְּאֲדָנִי (יהודה) אֱלֹהִים מַחֲסִי
לְסִפּוֹר כָּל־מְלָאכֹתֶיךָ:

עשן הקורבנות שהיו מקריבים הכהנים בבית המקדש והצדיקים שהיו מקריבים לפניו בימי קדם, היה גורם לריח ניחוח - דהיינו לנחת רוח לקב"ה. ומאז שחרב הבית, אזי תפילותינו והבלי פינו הם ריח הניחוח של ה', לכן אדם חייב לעשות הכל כדי שהבלי פיו יהיה נקי מריח סיגוריות.

(א) מִשְׁפִּיל לְאַסֵּף לְמַה אֱלֹהִים זָנְחָת לְנֹצַח יַעֲשֶׂן
 אֶפְרָךְ בְּצֵאן מִרְעִיתֶךָ: (ב) זָכַר עֲדָתְךָ לְנִית קֹדֶם
 גִּאֲלֶתָ שֹׁבֵט נִחֲלָתְךָ חֶרֶץ־צִיּוֹן זֶה | שְׁכָנְתָּ בּוֹ:
 (ג) הָרִימָה בַּעֲמִידָךְ לְמִשְׁאֹת נֹצַח כָּל־הָרַע אוֹיֵב
 בַּקֶּדֶשׁ: (ד) שְׁאֲנוּ צִרְיֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שְׁמוֹ
 אוֹתָתָם אֹתוֹת: (ה) יִנְדַּע כִּמְבִיא לְמַעַלָּה בַּסֶּבֶךְ־
 עֵץ קִרְדָּמוֹת: (ו) וְעַתָּה פְתוּחִיהָ יַחַד בְּכִשְׁלִיל
 וְכִילָפֶת יִהְלָמוֹן: (ז) שְׁלַחֵנוּ בְּאֵשׁ מִקֹּדֶשְׁךָ לְאַרְץ
 חֲדָלּוּ מִשְׁכַּן־שִׁמְךָ: (ח) אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינֵם יַחַד
 שָׂרְפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאַרְץ: (ט) אוֹתֵיתֵינוּ לֹא
 רָאִינוּ אֵין־עוֹד נָבִיא וְלֹא־אֲתָנוּ יָדַע עַד־מָה:
 (י) עַד־מָתִי אֱלֹהִים יַחַרֵּף צַר יִנָּאץ אוֹיֵב שִׁמְךָ
 לְנֹצַח: (יא) לְמַה תָּשִׁיב יָדְךָ וַיִּמְיֶנְךָ מִקֶּרֶב (חִיקֹד)
 חִיקֶךָ כִּלָּה: (יב) וְאֱלֹהִים מִלְכֵי מִקְדָּם פִּעֵל
 יִשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: (יג) אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֵזְךָ
 יָם שְׁפָרַת רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמַּיִם: (יד) אַתָּה
 רֹצֶצֶת רָאשֵׁי לְוִיתָן תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים:
 (טו) אַתָּה בִקְעַת מַעֵין וְנַחֵל אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ נִהְרוֹת
 אִיתָן: (טז) לָךְ יוֹם אֶף־לָךְ לִילָה אַתָּה הַכִּינּוֹת
 מֵאוֹר וְשִׁמְשׁ: (יז) אַתָּה הַצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ
 קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יַצַּרְתָּם: (יח) זָכַר־זֹאת אוֹיֵב חֲרָף
 יְהוָה וְעַם נָבֵל נֶאֱצַו שִׁמְךָ: (יט) אֶל־תִּתֵּן לְחֵית
 גִּבּוֹשׁ תוֹרֶךָ חֵית עֲנִיָּיִךְ אֶל־תִּשְׁכַּח לְנֹצַח:
 (כ) הִבֵּט לְבָרִית כִּי מָלְאוּ מִחֲשַׁבֵּי־אָרֶץ נָאוֹת חָמָם:
 (כא) אֶל־יֹשֵׁב הָדָר גְּבֻלָּם עָנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלָלוּ שִׁמְךָ:
 (כב) קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זָכַר חֲרָפְתְּךָ מִנִּי־
 נָבֵל כָּל־הַיּוֹם: (כג) אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְיֶיךָ שְׁאוֹן
 קָמִיד עֲלָה תָמִיד:

פרק עה

המילה "הִוְדִינוּ" בפסוק ב' היא מלשון "הודאה-תודה" וגם מלשון "דין", והנה יש בפסוק גם שם א-לוקים שהוא דין. ומכאן אנו מבינים שאדם שזוכה להודות לה' על מידת הדין שעושה עמו, הוא גם זוכה להבין שהדין שה' עושה עמו הוא כולו חסד - ואז אותו אדם קרוב לשמו.

(א) לְמִנְצָת אֱלֹהֵי־תְשִׁיחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר:

(ב) הוֹדִינוּ לָךְ | אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרֹב שְׁמֶךָ

סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: (ג) כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל

אֲשַׁפֵּט: (ד) נִמְלִיג אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ אֲנֹכִי תִפְנֹתִי

עֲמוּדֶיהָ פִּלָּה: (ה) אֲמַרְתִּי לַהֲוֹלָלִים אֱלֹהֵי־תִהְיוּ

וְלַרְשָׁעִים אֱלֹהֵי־תִרְיֻמוֹ קִרְן: (ו) אֱלֹהֵי־תִרְיֻמוֹ לְפָרוֹם

קִרְנֶכֶם תִּדְבְּרוּ בַצִּוָּאר עֲתִק: (ז) כִּי לֹא מִמוּצָא

וּמִמַּעַרֵב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: (ח) כִּי־אֱלֹהִים שֹׁכֵן

זֶה יִשְׁפִּיל זֶה יִזָּה יָרִים: (ט) כִּי כֹס בְּיַד־יְהוָה וְיִין

חֹמֶר | מֵלֹא מֶסֶךְ וַיִּגָּר מִזֶּה אֶךְ־שִׁמְרִיהָ יִמְצֹו

יִשְׁתֹּו כָּל רִשְׁעֵי־אֶרֶץ: (י) וְאֲנִי אֶגִּיד לְעַלָּם

אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (יא) וְכָל־קִרְנֵי רִשְׁעִים אֶגִּידֵּעַ

תְּרוֹמַמְנָה קִרְנוֹת צַדִּיק:

פרק עו

כשארם מגיע לביקור בירושלים הוא צריך לדעת שהוא נכנס אל תוך סוכתו של ה'. ואז הוא סופג מהעיר מידות של שלום ותורה נועם וקדושה יְרָאָה ותפילה וּבְנִיָּה ושלמות ומקבל אור לְפָנִים יפות. ואם אדם מתגורר בירושלים הוא חייב לעשות הכל כדי שְׁכָל־אלו המידות יתקיימו בו בטבעיות.

(א) לַמִּנְצָח בְּנִינֹת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: (ב) נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל שִׁמוֹ: (ג) וַיְהִי בְשָׁלֹם סִבּוֹ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: (ד) שְׁמָה שֹׁבֵר רְשָׁפֵי־קֶשֶׁת מִגֵּן וְחֶרֶב וּמַלְחָמָה סָלָה: (ה) נֹאֹר אֶתָּה אֱלֹהֵי מֶהֱרִיר־טָרֶף: (ו) אֲשֶׁתוֹלְדוּ | אֲבִירֵי לֵב נִמוּ שִׁנְתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אֲנָשִׁי־חַיִּל יְדִיהֶם: (ז) מִגַּעֲרַתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְאָם וְרָכַב וָסוּם: (ח) אֶתָּה | נוֹרָא אֶתָּה וּמִי־יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאִז אֶפְרָי: (ט) מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאָה וְשָׁקָטָה: (י) בָּקוּם־לְמִשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְיֵי־אֶרֶץ סָלָה: (יא) כִּי־חֲמַת אָדָם תוֹדֶךָ שְׁאֵרִית חֲמַת תַּחֲגֹר: (יב) גְּדָרוּ וְשָׁלְמוּ לַיהוָה ^{יִחְדוּהוּ} אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבִּיבָיו יוֹבִילוּ שֵׁי לַמּוֹרָא: (יג) יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי־אֶרֶץ:

אדם שיש לו נטייה להקפיד על בני אדם ושנוטה לדרוך את עם ישראל לכף חובה, אז העצה שלו היא להבין שמתוך צדקותו ורוממותו, אז הקב"ה מראה לו עברות של אנשים אחרים שעוברים על דברי תורה, על מנת שהוא ידע על מה להתפלל ולצעוק לה' כדי שכולם יחזרו בתשובה.

- (א) לִמְנַצֵּחַ עַל־ יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר:
- (ב) קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים
- וְהֶאֱזִין אֵלַי: (ג) בְּיוֹם צָרָתִי < > אֲדַנִּי דָרַשְׁתִּי יְדִין
- לִי לָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הַנָּחַם נַפְשִׁי:
- (ד) אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף
- רוּחִי סֶלָה: (ה) אַחֲזֹתָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִכְעַמְתִּי וְלֹא
- אֲדַבֵּר: (ו) חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֵּדָם שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
- (ז) אֲזַכֶּרָה נִגִּינָתִי בְּלִילָה עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה
- וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: (ח) הֲלָעוֹלָמִים יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא־
- יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: (ט) הָאֵפֶס לִנְצַח חֲסֵדוֹ גָּמַר
- אָמַר לָדָר וְדָר: (י) הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל אִם־קִפִּץ
- בָּאֵף רַחֲמָיו סֶלָה: (יא) וְאָמַר חֲלֹתִי הִיא שָׁנוֹת
- יָמִין עֲלִיוֹן: (יב) (אֲזַכֵּיר) אֲזַכֹּר מֵעַל־לִי־יָהּ כִּי־
- אֲזַכֶּרָה מִקֵּדָם פֶּלְאָה: (יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲלָהּ
- וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: (יד) אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָהּ
- מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: (טו) אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא
- הוֹדַעַת בָּעַמִּים עֲזָה: (טז) גִּאֲלַת בְּזִרְעַ עַמֶּךָ בְּנִי־
- יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֶלָה: (יז) רְאוּךָ מַיִם| אֱלֹהִים רְאוּךָ
- מַיִם יַחֲלִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: (יח) זָרְמוּ מַיִם|
- עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שִׁחָקִים אֶף־חֲצֹצִיף יַתְהַלְכוּ:
- (יט) קוֹל רַעֲמֶךָ | בִּגְלָגֶל הָאִירוּ בָרָקִים תִּבְלַ
- רְגָזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: (כ) בָּיִם דִּרְכָהּ (ושבילך) וּשְׂבִילָךְ
- בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: (כא) נַחֲתִית כַּצָּאן
- עַמֶּךָ בְּיַד־מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

פרק עח

הקב"ה סיכם את כל התורה כולה וכינה אותה בכינוי: "סם חיים". כינוי זה כולל את כל הטוב ואת כל השפע של כל העולמות כמו: זמירות, משלים, אגדות, רפואה, שפע, הצלחה, צדיקות ועוד אין סוף של טובות... ונבין שהכינוי "סם חיים" זה גם אותיות המילה "שמחים".

(א) מִשְׁכִּיל לְאַסֵּף הָאֵיזִנָּה עִמִּי תוֹרַתִי הָטוּ
 אֲזַנְכֶם לְאִמְרֵי־כִי: (ב) אִפְתָּחָה בְּמִשַּׁל פִּי אֲפִיעָה
 חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם: (ג) אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַיִּדְעוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ: (ד) לֹא נִכְחַד | מִבְּנֵיהֶם
 לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְיֶה יְהוָה ^{יִהְיֶה} וַעֲזֹזוּ
 וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: (ה) וַיִּקֶּם עֲדוּת | בִּיעֲקֹב
 וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ
 לְהוֹדִיעֵם לְבְנֵיהֶם: (ו) לְמַעַן יֵדְעוּ | דוֹר אַחֲרוֹן
 בָּנִים יוֹלְדוּ יֻלָּמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם: (ז) וַיִּשְׁיִמוּ
 בְּאֱלֹהִים כְּסֶלֶם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעֲלֵי־אֵל וּמִצּוֹתָיו
 יִנָּצְרוּ: (ח) וְלֹא יִהְיוּ | כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמֵרֶה
 דוֹר לֹא־הַכִּין לָבוֹ וְלֹא־נֶאֱמָנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ:
 (ט) בְּנֵי־אֲפֹרִים נוֹשְׁקֵי רוּמֵי־קִשָּׁת הִפְכוּ בַּיּוֹם
 קָרֵב: (י) לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנִי
 לְלֶכֶת: (יא) וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
 הִרְאִים: (יב) נִגַּד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בָּאָרֶץ מִצְרַיִם
 עֲדָה־צֶעַן: (יג) בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצַּב־מַיִם כְּמוֹ־
 נָד: (יד) וַיִּנָּחֶם בְּעַנְן יוֹמָם וּכְל־הַלֵּילָה בָּאוֹר אֱשֶׁ:
 (טו) יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקַן בְּתַהֲמוֹת רַבָּה:
 (טז) וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִפֶּלֶע וַיּוֹרֵד בְּנִהְרוֹת מַיִם:
 (יז) וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא־לּוֹ לְמִירוֹת עֲלִיּוֹן בַּצִּיָּה:
 (יח) וַיִּנְסוּ־אֵל בְּלִבָּבָם לְשֹׂאֵל־אֲכֹל לְנַפְשָׁם:
 (יט) וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לַעֲרֹךְ־
 שְׁלֹחַן בַּמִּדְבָּר: (כ) הֵן הִפְה־צוֹר | וַיַּיּוֹבוּ מַיִם
 וַנַּחֲלִים יִשְׁטַפוּ הַגַּם־לָחֶם יוֹכֵל תַּת אִם־יִכִּין
 שָׂאֵר לְעַמּוֹ: (כא) לָכֵן שָׁמַע יְהוָה ^{יִהְיֶה} וַיִּתַּעֲבֵר וְאִשׁ
 נִשְׁקָה בִּיעֲקֹב וְגַם־אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל: (כב) כִּי לֹא
 הֶאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ: (כג) וַיַּצּוּ
 שְׁחָקִים מִמֶּעַל וַדִּלְתִּי שָׁמַיִם פֶּתַח: (כד) וַיִּמָּטֵר
 עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וּדְגַן־שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ: (כה) לָחֶם
 אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לָהֶם לָשִׁבַּע:
 (כו) יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֹז תִּימָן: (כז) וַיִּמָּטֵר
 עֲלֵיהֶם כַּעֲפַר שָׂאֵר וּכְחוֹל יָמִים עוֹף כִּנָּף:
 (כח) וַיַּפֵּל בְּקָרֵב מַחֲנֶהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֵתוֹ:
 (כט) וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ מְאֹד וְתַאוּתָם יָבֵא לָהֶם:
 (ל) לֹא־זָרוּ מִתַּאוּתָם עוֹד אֲכָלָם בְּפִיהֶם: (לא) וְאֵף
 אֱלֹהִים | עָלָה בָהֶם וַיַּהַרֵּג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי
 יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: (לב) בְּכִל־זֹאת חָטְאוּ־עוֹד וְלֹא־
 הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: (לג) וַיַּכֵּל־בַּהֶבֶל יְמִיהֶם
 וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהֱלָה: (לד) אִם־הִרְגָם וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ
 וְשִׁחֲרוּ־אֵל: (לה) וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל
 עֲלִיּוֹן גָּאֲלָם: (לו) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם
 יִכְזְבוּ־לּוֹ: (לז) וְלָבָם לֹא־נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֱמָנוּ
 בְּבְרִיתוֹ: (לח) וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:
 (לט) וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב:
 (מ) בָּמָה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן:
 (מא) וַיָּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹוֹ:
 (מב) לֹא־זָכְרוּ אֶת־יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר־פָּדָם מִנִּי־צָר:
 (מג) אֲשֶׁר־שָׁם בְּמִצְרַיִם אֶתּוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁדְה־
 צֶעַן: (מד) וַיַּהַפֵּךְ לָדָם יְאֻרֵּיהֶם וְנוֹזְלֵיהֶם בֶּל־
 יִשְׁתִּיּוּן: (מה) יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וַצִּפְרִיעַ
 וּתְשַׁחִיתֵם: (מו) וַיִּתֵּן לְחֹסִיל יְבוּלָם וַיִּגִּיעַם
 לְאַרְבֶּה: (מז) יַהַרֵּג בַּבֶּרֶד גִּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַיִם:
 (מח) וַיִּסְגֵּר לַבֶּרֶד בָּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים:
 (מט) יִשְׁלַח־בָּם | חֲרוֹן אַפּוֹ עֹבְרָה וּזַעַם וַצָּרָה
 מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים: (נ) יַפְלֹם נָתִיב לְאָפּוֹ לֹא־
 חֲשֹׁךְ מַמּוֹת נַפְשָׁם וְחִיתָם לַדְּבַר הַסִּגִּיר: (נא) וַיִּךְ־
 כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֹאשִׁית אוֹנִים בְּאֶהֱלֵי־חָם:
 (נב) וַיִּסַּע כְּצֹאן עִמּוֹ וַיִּנְהַגָם כְּעֹדֵר בַּמִּדְבָּר:
 (נג) וַיִּנָּחֶם לְבַטַּח וְלֹא פָחַדוּ וְאֶת־אוֹיְבֵיהֶם כִּפָּה
 הֵימָּה: (נד) וַיָּבִיֵּאֻם אֶל־גִּבּוֹל קִדְשׁוֹ הַר־זֶה קִנְיָנָהּ
 יְמִינוֹ: (נה) וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם | גּוֹיִם וַיִּפְּלֵם בַּחֲבֹל
 נִחֲלָה וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶהֱלֵיהֶם שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: (נו) וַיִּנְסוּ
 וַיִּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן וְעֲדוּתָיו לֹא שָׁמְרוּ:
 (נז) וַיִּפְּגּוּ וַיִּכְבְּדוּ כְּאֲבוֹתָם נִהְפְּכוּ כְקִשָּׁת רְמִיָּה:
 (נח) וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּבִמּוֹתָם וּבַפְּסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ:
 (נט) שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתַּעֲבֵר וַיִּמָּאֵם מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל:
 (ס) וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלּוֹ אֶהֱל שִׁבְן בְּאֲדָם: (סא) וַיִּתֵּן
 לְשִׁבִּי עֹז וְתַפְאֲרָתוֹ בְּיַד־צָר: (סב) וַיִּסְגֵּר לַחֲרָב
 עִמּוֹ וּבִנְחֻלָּתוֹ הִתַּעֲבֵר: (סג) בַּחוּרָיו אֲכָלָה־אִשׁ
 וּבְתוֹלְדָתוֹ לֹא הוֹלְלָו: (סד) כִּהְנִיּוּ בַּחֲרָב נִפְּלוּ
 וְאֶל־מְנָתוֹ לֹא תִבְכֶּינָה: (סה) וַיִּקְרַן כִּישְׁשׁוֹן > אֲדָנִי
 כְּגִבּוֹר מִתְרוֹגֵן מִיָּין: (סו) וַיִּךְ־צָרָיו אַחֲוֹר חֲרַפְתָּ
 עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: (סז) וַיִּמָּאֵם בְּאֶהֱל יוֹסֵף וּבִשְׁבַט
 אֲפֹרִים לֹא בָחַר: (סח) וַיִּבְחַר אֶת־שִׁבַט יְהוּדָה
 אֶת־הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהָב: (סט) וַיִּבֶן כְּמוֹ־רִמִּים
 מִקְדָּשׁוֹ בָּאָרֶץ יְסֻדָּה לְעוֹלָם: (ע) וַיִּבְחַר בְּדוֹד
 עֲבָדוֹ וַיִּקְחָהוּ מִמִּכְלָאת צֹאן: (עא) מֵאַחֵר עֲלֹת
 הַבֵּיאוֹ לָרַעוֹת בִּיעֲקֹב עִמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נִחֲלָתוֹ:
 (עב) וַיִּרְעַם כָּתָם לָכְבוּ וּבְתַבּוּנוֹת כִּפְּיוֹ יִנָּחֶם:

יום טז' לחודש

להכניע שונאים

פרק עט

גם פרק זה כמו אחרים שדומים לו מתחיל במזמור ושבת לה' ומספר על צרות נוראות שעברו עם ישראל על פי מידת הדין. אסף המשורר אומר שירה ומשבח ומזמור ומודה על כל הצרות שהיו, כי הוא יודע שבכך נפרע החוב ואז הסתיים הדין. כי מכל צרה גם מבינים שהדין הסתיים.

(א) מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם | בְּנַחֲלָתָךְ
טָמְאוּ אֶת־הַיְכָל קִדְשְׁךָ שְׁמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלָּיִם
לְעַיִים: (ב) נָתַנוּ אֶת־נִבְלָת עַבְדֶּיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם בָּשָׂר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ־אָרֶץ: (ג) שָׁפְכוּ
דָּמָם בַּפִּיִּם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלָּיִם וְאִין קוֹבֵר: (ד) הֵינּוּ
חֲרָפָה לְשׁוֹכְנֶיהָ לָעַג וְקָלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ: (ה) עַד־
מָה יִהְיֶה^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתָךְ:
(ו) שָׁפַךְ חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּךָ וְעַל
מִמְלָכוֹת אֲשֶׁר בָּשָׂמְךָ לֹא קָרְאוּ: (ז) כִּי אָכַל אֶת־
יַעֲקֹב וְאֶת־נִוְהוּ הַשָּׁמוֹ: (ח) אֶל־תִּזְכַּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת
רֵאשֵׁנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד:
(ט) עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: (י) לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ (בגיים) בַּגּוֹיִם
לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם־עַבְדֶּיךָ הַשָּׁפוּךָ: (יא) תָּבוֹא
לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסִּיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי
תְּמוֹתָה: (יב) וְהָשֵׁב לְשׁוֹכְנֵינוּ שְׂבָעִתִּים אֶל־חֵיקָם
חֲרָפָתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדָנִי: (יג) וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן
מִרְעִיתְךָ נוֹרָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וָדָר נִסְפָּר תִּהְיֶה־לְךָ:

פרק פ

בפסוק ט' לומדים שעם ישראל נמשל לגפן, ומכאן הבנה נעימה שקל אדם ששוחה יין בהגומה ולא שומר על עצמו בשתיה - אז היין מזיק לו ומשבש את דעתו. בדיוק כך קורה לכל הצוררים שמציקים לישראל - הם שותים מאיתנו וניזוקים ומהר מאוד משתבשת דעתם והם נופלים לעולם.

(א) לְמִנְצַח אֶל־שְׁנַיִם עֲדוֹת לְאַסֵּף מִזְמוֹר:

(ב) רָעָה יִשְׂרָאֵל | הָאֵיזְנָה נִהַג כְּצֶאֱנָן יוֹסֵף יֵשֵׁב

הַפְּרוּבִים הוֹפִיעָה: (ג) לִפְנֵי אֶפְרַיִם | וּבְנֵי־מֶן

וּמִנְשָׁה עוֹרָרָה אֶת־גְּבוּרָתָךְ וּלְכָה לִישַׁעַתָּה לָנוּ:

(ד) אֱלֹהִים הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִנְשָׁעָה: (ה) יְהוָה

אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתִי עֲשֵׂנָת בְּתַפִּלַּת עַמֶּךָ:

(ו) הֶאֱכִלְתָּם לֶחֶם וְדָמָה וְתִשְׁקְמוּ בְּדַמְעוֹת

שְׁלִישׁ: (ז) תִּשְׁיֻמְנוּ מִדּוֹן לְשִׁכְנֵינוּ וְאִי־כִינוּ יִלְעָגוּ־

לָמוֹ: (ח) אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ

וְנִנְשָׁעָה: (ט) גִּפֶּן מִמִּצְרַיִם תִּסְיַע תִּגְרַשׁ גּוֹלִים

וְתַטְעָה: (י) פִּנִּית לְפָנֶיךָ וְתִשְׁרַשׁ שְׂרָפִיָּה וְתַמְלֵא־

אָרֶץ: (יא) כָּפוּ הָרִים צִלָּה וְעִנְפֶיהָ אֲרִז־אֵל:

(יב) תִּשְׁלַח קִצִּירָה עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ:

(יג) לָמָּה פָּרַצְתָּ גִּדְרֶיהָ וְאֲרוּחַ כָּל־עַבְרֵי דָרְךָ:

(יד) יִכְרַסְמָנָה חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שָׂדֵי יִרְעָנָה:

(טו) אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב־נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה

וּפְקֹד גִּפֶּן זֹאת: (טז) וּכְנָה אֲשֶׁר־נָטַעַה יְמִינְךָ וְעַל־

בֶּן אֲמַצְתָּה לָךְ: (יז) שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָה מִגְּעֵרַת

פָּנֶיךָ יֵאבְדוּ: (יח) תִּהְיֶיךָ עַל־אִישׁ יְמִינְךָ עַל־

בֶּן־אָדָם אֲמַצְתָּ לָךְ: (יט) וְלֹא־נָסוּג מִפָּנֶיךָ תִּתְחַיֵּנוּ

וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: (כ) יְהוָה

וְנִנְשָׁעָה: (כא) הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִנְשָׁעָה:

וְנִנְשָׁעָה:

פרק פא

ארץ מצרים זו ארץ הצרות והמצרים וקטנות המוחין והדיכאון והעצבות. וכדי לצאת מארץ מצרים, על האדם "להרחיב את פיו" - כלומר: לחייך 😊. כי על ידי החיוך והשמחה בה' ובחינו מתבטלות כל הצרות וכל הגלויות לגמרי ואדם זוכה לכל ההרחבות ולגאולה השלמה.

(א) לִמְנַצְחָן עַל־הַגִּתִּית לְאַסְףּ: (ב) הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים
 עוֹזְנוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ג) שְׁאוּזְמָרָה וּתְנוּ־
 תָּךְ כְּנֹזר נָעִים עִם־נִבֵּל: (ד) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בַּפֶּסֶח לַיּוֹם חַגֵּנוּ: (ה) כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ו) עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בָּצֵאתוֹ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁפַת לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמַּע:
 (ז) הַסִּירוּתִי מִסִּפֵּר שְׁכֻמוֹ כַּפִּי מִדוֹד תַּעֲבֹרְנָה:
 (ח) בַּצָּרָה קִרְאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסֶתֶר רַעַם
 אֶבְחַנְךָ עַל־מִי מְרִיבָה סָלָה: (ט) שָׁמַע עַמִּי
 וְאַעֲיִדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: (י) לֹא־
 יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נִכְרִי:
 (יא) אֲנַכִּי יְהוָה^{יְהוָה} אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הָרַחֲב־פִיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: (יב) וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
 וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: (יג) וְאַשְׁלַחֵהוּ בְּשָׂרִירוֹת
 רָפִים יִלְכּוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: (יד) לֹו עַמִּי שָׁמַע לִי
 יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה: (טו) בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם
 אֶכְנֶיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: (טז) מִשְׁנֵאֵי יְהוָה^{יְהוָה}
 יִכְחָשׁוּ־לֹו וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: (יז) וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב
 חֶמְטָה וּמִצֹּזר דְּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ:

פרק פב

במדרש דברים רבה, ה', ה', כתוב שאומר רבי אליעזר כך: "אם נעשה הדין לְמִטָּה אין הדין נעשה לְמַעַלָּה, וְאִם לֹא נַעֲשֶׂה הַדִּין לְמִטָּה נַעֲשֶׂה הַדִּין לְמַעַלָּה". רַבְּנֵי הַקֹּדֶשׁ נַחֲמָן מְבַרְסֵלַב מַסְבִּיר לָנוּ בְּלִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, א', קס"ט: "ולאמתיק את הדין הוא על ידי שאדם דן את עצמו".

(א) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִצַּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב

אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: (ב) עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטוּ־עוֹל וּפְנִי

וְרָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה: (ג) שְׁפֹטוּ־דָל וְיִתּוֹם עֲנִי

וְרֹשׁ הַצְּדִיקִים: (ד) פִּלְטוּ־דָל וְאַבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים

הַצִּירִים: (ה) לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֻׁכָּה יִתְהַלְכוּ

יְמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: (ו) אֲנִי־אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים

אַתֶּם וּבְנֵי עַלְיוֹן כְּלָכֶם: (ז) אֲכַן כָּאָדָם תִּמּוֹתוֹן

וּכְאַחַד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: (ח) קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה

הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

יום יז' לחודש

למלחמה

פרק פג

בוזהר הקדוש (יתרו, פ"ב, ב') כתוב שה' נתן תרי"ג עצות שהן המצוות כדי שנהיה עמו שלמים. אל הזוהר הזה נשדך את הגמרא (שבת, פ"ט ע"א) שהר סיני נקרא כך מכיוון שממנו ירדה שנהא לאומות העולם על ישראֵל, ומכך מובן שהגוים מצאו באותו הזמן תרי"ג עצות של התנגדות.

(א) שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: (ב) אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִי־לָךְ
אֶל־תִּתְּחַרֵּשׁ וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: (ג) כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
יִהְיֶינָה וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: (ד) עַל־עַמֶּךָ
יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיַעֲצוּ עַל־צְפוֹנֶיךָ: (ה) אָמְרוּ לָכֵן
וְנִבְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: (ו) כִּי
נִוְעַצּוּ לָב יַחֲדוּ עָלֶיךָ בְּרִית יְכָרְתוּ: (ז) אֲהַלִּי
אֲדוֹם וַיִּשְׁמְעוּ אֵלִים מוֹאֵב וְהַגָּרִים: (ח) גָּבֵל וַעֲמֹן
וַעֲמֹלֶק פָּלְשֶׁת עַם־יִשְׁבִּי צוּר: (ט) גַּם־אֲשׁוּר
נָלֹחַ עִמָּם הָיוּ זָרוּעַ לְבְנֵי־לֹוֹט סָלָה: (י) עֲשֵׂה־
לָהֶם כְּמִדִּין כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחֲל קִישׁוֹן:
(יא) נִשְׁמְדוּ בְּעֵין־דָּאֵר הָיוּ דָּמֵן לְאֲדָמָה:
(יב) שִׁיתָמוּ נְדִיבֵימוּ כְּעֶרֶב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמָנֶע
כְּל־נְסִיכָמוּ: (יג) אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת
נְאוֹת אֱלֹהִים: (יד) אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כַּגְלָגֵל כְּקֹשׁ
לְבְנֵי־רוּחַ: (טו) כָּאֵשׁ תִּבְעַר־יַעַר וְכִלָּהֲבָה
תִּלְתֵּט הָרִים: (טז) בֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוֹפְתָךְ
תִּבְהַלֵּם: (יז) מִלֵּא פָּנִיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ
יְהוָה: (יח) יִבְשׁוּ וַיִּפְּהֻּ עַד־יַעַר וַיִּחַפְּרוּ וַיֵּאבְדּוּ:
(יט) וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה ^{יֵאָדָרְגֵנִי} ^{יֵאָדָרְגֵנִי} לְבִדָּךְ עַלְיוֹן
עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

פרק פד

אנשים שהולכים בתמימות ומקבלים באהבה את המציאות שהקב"ה המציא עבורם, ומתנהגים עם כולם ביושר ובהגינות ומשמחים את הבריות - אז אותם אנשים זוכים לקבל את אור ה' שמראה להם את הדרך המיוחדת של חייהם שהיא כולה חן וכבוד והצלחה בכל מעשיהם.

(א) לַמִּנְצָח עַל־הַגִּתִּית לְבְנֵי־קָרַח מִזְמוֹר:

(ב) מִה־יָדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹתֶיךָ יְהוָה^{יאהרונם} וְהוֹדֵנוּ^{יאהרונם} צְבָאוֹת:

(ג) נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָּהּ | נַפְשִׁי לַחֲצֹרוֹת יְהוָה^{יאהרונם} וְהוֹדֵנוּ^{יאהרונם}:

לְכִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֱלֹהֵי: (ד) גַּם־צְפוֹר |

מִצָּאָה בַּיֵּת וּדְרוֹר | קָן לָהּ אֲשֶׁר־שָׂתָה אֶפְרַחִיהָ

אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה^{יאהרונם} וְהוֹדֵנוּ^{יאהרונם} צְבָאוֹת מְלָכִי וְאֱלֹהֵי:

(ה) אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לָּךְ סֶלָה:

(ו) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹזֵלֹךְ בְּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם:

(ז) עֲבָרִי | בְּעַמֶּק הַפָּכָא מֵעֵין יִשִּׁיתוּהוּ גַם־

בְּרָכוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: (ח) יִלְכוּ מִחִיל אֶל־חִיל

יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: (ט) יְהוָה^{יאהרונם} וְהוֹדֵנוּ^{יאהרונם} אֱלֹהִים

צְבָאוֹת שְׂמַעַה תִּפְלָתִי הֲאִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

(י) מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִפֹּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: (יא) כִּי

טוֹב־יוֹם בַּחֲצִיֶּיךָ מֵאֲלֶךְ בַּחֲרָתִי הַסְתּוֹפֶךָ בְּבֵית

אֱלֹהֵי מוֹדָר בְּאֶהֱלֵי־רָשָׁע: (יב) כִּי שֹׁמֵשׁ | וּמִגֵּן

יְהוָה^{יאהרונם} אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה^{יאהרונם} לָא יִמְנַע־

טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: (יג) יְהוָה^{יאהרונם} וְהוֹדֵנוּ^{יאהרונם} צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי

אָדָם בָּטַח בָּךְ:

פרק פה

במדרש תהלים (שחר טוב) על פרק זה כתוב: "אשריהם יושבי ארץ ישראל שאין להם לא חטא ולא עון, לא בחיים ולא במתים". ויהודי שחי בארץ ישראל ובפרט בדור הזה וקורא שורות אלו, זוכה להיות חסיד ונראה ה' - ואז פוגשים אותו החסד והאמת ומגשקים אותו הצדק והשלום.

(א) לְמִנְצֶה | לְבְנֵי־קָרַח מִזִּמּוֹר: (ב) רָצִיתָ יְהוָה^{יאהרונם} וְאֶת־

אֶרְצְךָ שְׁבֵתָ^(שבות) שְׁבִית יַעֲקֹב: (ג) נָשָׂאתָ עֵוֹן

עַמֶּךָ כַּסִּיתָ כָּל־חַטָּאתָם סָלָה: (ד) אִסַּפְתָּ כָּל־

עֲבֹרֹתֶיךָ הִשְׁבִּיבוֹת מִחֵרוֹן אַפֶּיךָ: (ה) שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי

יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ: (ו) הִלְעוֹלָם תִּאֶנְהֶ־

בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּיךָ לָדָר וְדָר: (ז) הִלֵּא־אֶתָּה תִּשׁוּב

תַּחֲנוּנוֹ וְעַמֶּיךָ יִשְׁמְחוּ־בְךָ: (ח) הִרְאֵנוּ יְהוָה^{יאהרונם} וְאֶת־

חֲסִידְךָ וַיִּשְׁעֶיךָ תִּתֵּן־לָנוּ: (ט) אֲשַׁמְעָה מִה־יְדִבֵּר

הָאֵל | יְהוָה^{יאהרונם} כִּי | יִדְבֹּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־

חֲסִידָיו וְאֶל־יִשׁוּבוֹ לְכַסְלָה: (י) אֵךְ | קָרוֹב

לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאֶרְצָנוּ:

(יא) חֲסִד־וְאֵמֶת נִכְנָשׁוּ צָדֵק וְשָׁלוֹם נִשְׁקִיו:

(יב) אֵמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצָדֵק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף:

(יג) גַּם־יְהוָה^{יאהרונם} יִתֵּן הַטּוֹב וְאֶרְצָנוּ תִּתֵּן יְבוּלָה:

(יד) צָדֵק לְפָנָיו יִהְיֶה וַיֵּשֶׁם לְדָרְךָ פַּעַמָּיו:

פרק פו

קבלת עול מלכות שמים "מַעֲלָה" את האדם, כי "עול" זה גם מלשון "עֲלֶיָּהּ". וכשאדם מוסיף לעצמו מאותו העול, כלומר שהוא מוסיף לעצמו תורה ומצוות ומעשים טובים - הוא מרגיש את העלויות שלו באמת ויודע ומבין כיצד להתנהג בעלויותיו ולא להתגאות חס ושלום.

(א) תִּפְלָה לְדָוִד הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָדָה ^{יֵאֵדוּנָה} אֶזְנֶךָ עֲנֵנִי כִּי־עֲנֵנִי
וְאֲבִיוֹן אֲנִי: (ב) שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי־חֹסֶד אֲנִי
הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: (ג) חֲנֻנִי
אֲדֹנִי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: (ד) שְׁמַח נַפְשִׁי
עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: (ה) כִּי־אַתָּה
אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלָח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קָרְאִיךָ: (ו) הֶאֱזִינָה
יְהוָה ^{יֵאֵדוּנָה} תִּפְלָתִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי: (ז) בַּיּוֹם
צָרְתִּי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: (ח) אֵין־כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים |
אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: (ט) כָּל־גּוֹיִם | אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יָבוֹאוּ | וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנִי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
(י) כִּי־גִדּוֹל אַתָּה וְעָשִׂיתָ נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
לְבַדְּךָ: (יא) הִזְרֵנִי יְהוָה ^{יֵאֵדוּנָה} וְרַכֵּךְ אֶחָדְךָ בְּאַמְתֶּךָ
יִתֵּר לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ: (יב) אוֹדְךָ אֲדֹנִי אֱלֹהֵי
כָּל־לְבָבִי וְאֶכְפָּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: (יג) כִּי־חֹסֶדְךָ
גִּדּוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת תַּחֲתִיָּה:
(יד) אֱלֹהִים | <> יָדִים קָמוּ־עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בְּקִשּׁוֹ
נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לְנִגְדָם: (טו) וְאַתָּה אֲדֹנִי אֱלֹהֵי
רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת:
(טז) כָּנָה אֵלַי וְחֲנֻנִי תִּנָּה־עִזְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה
לְבֶן־אִמָּתְךָ: (יז) עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ
שָׂנְאֵי וַיִּבְשּׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה ^{יֵאֵדוּנָה} עֲזַרְתָּנִי וְנַחֲמַתָּנִי:

פרק פז

כל אדם שזכה פעם לכבד תלמידי חכמים ולכבד דברי תורה ולכבד את ירושלים, ימצא בפרק זה את עומק הכבוד שהקב"ה מכבד את כולנו. ומתוך מציאות כבוד ה' כלפינו ואהבתו אלינו, אז על ידי עיון והעמקה בפרק זה - כל אדם ירגיש שהוא רוצה לכבד את כולם הרבה יותר ומעומק לבו.

(א) לְבִנְיָקָרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהַר־רִי־קֶדֶשׁ:

(ב) אֲהַב יְהוָה^{יאהרונח} יְהוֹדָהּ שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִפֶּלַ מִשְׁכָּנֹת יַעֲקֹב:

(ג) נִכְבְּדוֹת מִדְּבַר בֶּן עִיר הָאֱלֹהִים סֵלָה:

(ד) אֶזְכִּיר | רַחֵב וּבָבֶל לַיָּדַעִי הִנֵּה פִלָּשֶׁת וְצוֹר

עַם־כּוֹשׁ זֶה יִלְד־שָׁם: (ה) וְלַצִּיּוֹן | יֹאמַר אִישׁ

וְאִישׁ יִלְד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנָה עַל־יוֹן: (ו) יְהוָה^{יאהרונח}

יִסְפָּר בְּכַתוֹב עַמִּים זֶה יִלְד־שָׁם סֵלָה: (ז) וְשָׂרִים

בְּחִלָּלִים כָּל־מַעֲיָנֵי בֶן:

יום יח' לחודש

להושיע את העיר

פרק פח

העצה הטובה הנלמדת בפסוק י"ד היא: שאדם הזקוק לישועת ה' ומאמין שרק ה' יכול להושיע אותו מצרתו - אז לפני תפילת הבוקר בהנץ החמה, שיעקק לה' לעזרה ויזעק וישוע לה' שיושיעו מצרתו ושיעזור לו בעניינו, שעה לפחות לפני התפילה בנץ במניין שבבית הכנסת.

(א) שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי קָרַח לְמִנְצָח עַל־מַחֲלַת
לְעֲנֹת מִשְׁכִּיל לְהִימָן הָאֲזָרָחִי: (ב) יְהוֹאָחָז^{יאהורזחז} אֱלֹהֵי
יְשׁוּעָתִי יוֹם־צַעֲקָתִי בִלְיִלָה נִגְדָּה: (ג) תָּבוֹא
לְפָנַי תִּפְלְתִּי הַטָּה־אֲזִנְךָ לְרַנְתִּי: (ד) כִּי־שָׁבַעַה
בָּרַעֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֹׂאֵל הִגִּיעוּ: (ה) נָחַשְׁתִּי
עַם־יִזְרְדִי בֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין־אֵיל: (ו) בַּמֹּתִים
חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲדָלִים | שְׁכַבִּי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא
זָכַרְתָּ עוֹד וְהָמָּה מִיָּדְךָ נִגְזְרוּ: (ז) שִׁתַּנִּי בְּבוֹר
תַּחְתָּיוֹת בְּמַחֲשָׁבִים בְּמַצְלוֹת: (ח) עָלִי סִמְכָה
חֲמַתְךָ וְכַל־מִשְׁבְּרִיךָ עֲנִית פִּלָּה: (ט) הִרְתַּקְתָּ
מִיָּדַי מִמֶּנִּי שִׁתַּנִּי תוֹעֲבוֹת לָמוֹ כָּלֹא וְלֹא אֲצֹא:
(י) עֵינֵי דָאֲבָה מִנִּי עָנִי קָרָאתִיךָ יְהוֹאָחָז^{יאהורזחז} בְּכָל־יוֹם
שִׁטַּחְתִּי אֶלְיָךָ כַּפִּי: (יא) הִלַּמְתִּים תַּעֲשֶׂה־פִלָּא
אִם־יָרְפְּאִים יִקְוִמוּן יוֹדוּךָ פִּלָּה: (יב) הִסְפַּר בִּקְבֹר
חֲסִידְךָ אֲמוֹנָתְךָ בְּאֲבִדוֹן: (יג) הִיִּדַע בַּחֲשֹׁךְ פִּלָּאךָ
וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה: (יד) וְאֲנִי | אֶלְיָךָ יְהוֹאָחָז^{יאהורזחז}
שׁוֹעֲתִי וּבִבְקָר תִּפְלְתִּי תִקְדֶּמְךָ: (טו) לָמָּה יְהוֹאָחָז^{יאהורזחז}
תִּזְנַח נַפְשִׁי תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: (טז) עָנִי אֲנִי
וְגִזַּע מִנְעַר נִשְׁאֲתִי אֲמִיךָ אֲפוֹנָה: (יז) עָלִי
עֲבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בְּעוֹתֶיךָ צַמְתוֹתַנִּי: (יח) סָבּוּנִי
בַּמֵּים כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד: (יט) הִרְתַּקְתָּ
מִמֶּנִּי אֲהַב וְרַע מִיָּדַי מַחֲשָׁךְ:

פרק פט

כל דרכו ועלייתו וגדולתו ותפארתו ומלכותו ודעתו וגבורתו ועניינו של דוד מלכנו הוא רק לשבח ולהלל את ה'. ואדם שרוצה לחיות במוֹדְעוֹת עצמית מלאה שהיא להיות מוֹדֵעַ למי שאמר והיה העולם שמעורב בכל פרט וענין בחייו או שילך בדרכו של דוד המלך ויתחיל לשבח הרבה.

(א) מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֶזְרָחִי: (ב) חֲסִדֵי יְהוָה ^{יאהרונם} עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדָר וָדָר | אֲדִיעַ אֲמוֹנֶתְךָ בְּפִי: (ג) כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם | תִּכַּן אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם: (ד) כִּרְתִּי בְרִית לְבַחֲרִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי: (ה) עַד־עוֹלָם אֲכִין זֶרַעַךָ וּבְנֵיתִי לְדָר־וָדָר כִּסְאֶךָ סֵלָה: (ו) וַיֹּדְדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֶךָ יְהוָה ^{יאהרונם} אֶף־אֲמוֹנֶתְךָ בִּקְהֵל קִדְשִׁים: (ז) כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִיהוָה ^{יאהרונם} יִדְמָה לִיהוָה ^{יאהרונם} בְּבָנֵי אֱלֹהִים: (ח) אֵל נַעֲרִץ בְּסוּד־קִדְשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו: (ט) יְהוָה ^{יאהרונם} | אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כְמוֹךָ חֲסִין | יְהוָה ^{יאהרונם} אֲמוֹנֶתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: (י) אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגִאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיָו אַתָּה תִּשְׁפָּחֶם: (יא) אַתָּה דַּכַּאת כְּחֹלֶל רֶהֱב בְּזִרְוֹעַ עֶזְךָ פִּזְרַת אוֹיְבֶיךָ: (יב) לָךְ שָׁמַיִם אֶף־לָךְ אֶרֶץ תִּבְלֶ וּמִלֵּאָה אַתָּה יְסֻדָּתָם: (יג) צָפוֹן וַיִּמִּין אַתָּה בָּרֵאתָם תִּבּוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנְנוּ: (יד) לָךְ זִרְוֹעַ עַם־גְּבוּרָה תַעֲזֹ יָדְךָ תִּרְוִם יְמִינְךָ: (טו) צִדְקָ וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ: (טז) אֲשֶׁר־יִהְיֶה יוֹדְעֵי תִרְוַעָה יְהוָה ^{יאהרונם} בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יִהְיֶה־כּוֹן: (יז) בְּשִׁמְךָ יִגִּילֹון כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוִמוּ: (יח) כִּי־תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אַתָּה וּבְרָצֶנְךָ (תריס) תִּרְוִם קִרְנֶנוּ: (יט) כִּי לִיהוָה ^{יאהרונם} מִגִּנָּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכֶנוּ: (כ) אִזְּבִירַת־בְּחֻזֹן לְחִסְיָדֶיךָ וּתֹאמַר שְׁוִיתִי עֶזְרִי עַל־גְּבוּרַת־הַרִימוֹתִי בַּחֲזֹר מֵעַם: (כא) מִצַּאתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשִׁמְן קִדְשִׁי מִשְׁחָתִיו: (כב) אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן עֲמוֹ אֶף־זִרְוֹעֵי תֹאמְצָנוּ: (כג) לֹא־יִשְׂיֵא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנּוּ: (כד) וּכְתוּתִי מִפָּנָיו צִרְיוֹ וּמִשְׁנֵאִיו אֶגּוֹף: (כה) וְאֲמוֹנֶתִי וְחֲסִדִּי עֲמוֹ וּבְשָׁמִי תִרְוִם קִרְנּוֹ: (כו) וְשִׁמְתִּי בֵּים יָדוֹ וּבִנְהָרוֹת יְמִינוֹ: (כז) הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אַתָּה אֱלֹהֵי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי: (כח) אֶף־אֲנִי בְּכוֹר אֶתְנָהוּ עֲלִיוֹן לְמִלְכֵי־אֶרֶץ: (כט) לְעוֹלָם (אשמור) אֲשַׁמֵּר־לּוֹ חֲסִדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנֶת לּוֹ: (ל) וְשִׁמְתִּי לְעַד זֶרַעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם: (לא) אִם־יַעֲזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבִמִּשְׁפָּטִי לֹא יִלְכֹּון: (לב) אִם־חִקְתִּי יִחַלְּלוּ וּמִצּוֹתִי לֹא יִשְׁמְרוּ: (לג) וּפִקְדוֹתִי בְּשִׁבְט פִּשְׁעִם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם: (לד) וְחֲסִדִּי לֹא־אֶפִּיר מֵעַמוֹ וְלֹא־אֲשַׁקֵּר בְּאֲמוֹנֶתִי: (לה) לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שְׁפָתִי לֹא אֲשַׁנֶּה: (לו) אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי אִם־לָדוֹד אֲכַזֵּב: (לז) זֶרַעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כְּשִׁמְשׁ נִגְדִּי: (לח) כִּירְחַ יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשִׁחַק נֶאֱמַן סֵלָה: (לט) וְאַתָּה זִנְחַת וּתְמַאֵם הִתְעַפְּרַת עַם־מְשִׁיחֶךָ: (מ) גִּאֲרַתָּה בְּרִית עַבְדְּךָ חֲלָלַת לְאֶרֶץ נִזְרוֹ: (מא) פִּרְצַת כָּל־גִּדְרֹתָיו שִׁמְתָּ מִבְּצָרָיו מִחֲתָה: (מב) שִׁסְהוֹ כָּל־עַבְרֵי דָרְךָ הִיָּה חֶרְפָּה לְשִׁכְנוֹ: (מג) הַרִימוֹת יָמִין צִרְיוֹ הִשְׁמַחַת כָּל־אוֹיְבָיו: (מד) אֶף־תִּשְׁיֵב צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְיִמְתּוֹ בַּמִּלְחָמָה: (מה) הַשְׁבַּת מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לְאֶרֶץ מִגְרָתָה: (מו) הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמָיו הָעֲטִיתָ עָלָיו בּוֹשָׁה סֵלָה: (מז) עַד־מָה יְהוָה ^{יאהרונם} תִּפְסָתָר לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתְךָ: (מח) זָכַר־אֲנִי מֶה־חֲלָד עַל־מַה־שָּׂוִא בִּרְאֵת כָּל־בְּנֵי־אָדָם: (מט) מִי גִבֹּר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מוֹת יְמִלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׂאוֹל סֵלָה: (נ) אֵינָה חֲסִדֶיךָ הָרָאשִׁנִּים אֲדָנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאֲמוֹנֶתְךָ: (נא) זָכַר אֲדָנִי חֶרְפַּת עַבְדֶּיךָ שְׂאֵתִי בְּחִיקֵי כָל־רַבִּים עַמִּים: (נב) אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ <> יְהוָה ^{יאהרונם} אֲשֶׁר חָרְפוּ עַקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ: (נג) בָּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונם} לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

יום יט' לחודש ליום חמישי בשבוע

לאריה

בפרק זה משה רבנו מלמד אותנו שהזמן "עף". ועם זאת הוא אומר לנו שאפשר לו לאדם להרוויח שנה שלמה ביום אחד! ובשעה אחת של התבודדות עם ה' להרוויח 8,760 שעות!

ספר רביעי - פרק ז

(א) תִּפְּלֶהָ לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעֲוֹן
אֶתָּה הִיִּיתָ לָנוּ בָּרָר וְדָר: (ב) בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
וְתִחַלֵּל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲוָלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
(ג) תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּפָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־
אָדָם: (ד) כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיִלָּהּ: (ה) זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ
בַּבֶּקֶר כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: (ו) בַּבֶּקֶר יֵצֵיץ וְחֲלָף לְעֶרֶב
יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: (ז) כִּי־כִלְינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
(ח) שְׁתָּה עֲזֹנֵתֵנוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלֵמָנוּ לְמֹאֹר פְּנִיֶךָ:
(ט) כִּי כִלְיָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־
הֶגֶה: (י) יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם
בְּגִבּוֹרֹת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גוֹ
חִישׁ וַנַּעֲפָה: (יא) מִי־יֹדַע עֹז אִפֶּךָ וְכִירָאתְךָ
עִבְרָתְךָ: (יב) לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לָבֵב
חֲכָמָה: (יג) שׁוּבָה יְהוָה ^{יִחְזֹק וְיִחַדֵּן} עַד־מָתִי וְהַנָּחִים עַל־
עֲבֹדֶיךָ: (יד) שִׁפְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִידְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה
בְּכִלְיָמֵינוּ: (טו) שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲבִיתָנוּ שָׁנוֹת
רָאִינוּ רָעָה: (טז) יִרְאֶה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פַּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ
עַל־בְּנֵיהֶם: (יז) וַיְהִי | נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

פרק צא

אדם שמחפש להתחזק בחייו ולהכיר את הקב"ה ולזכות לאמונה שהכל זה רק ממנו והכל זה אך ורק לטובה ובשלמות מושלמת, אז שיחפש אנשים יראי שמים טובים וצדיקים שחוסים בצלו של ה', וישאל אותם וידובב אותם לספר לו על הנסים שה' עשה להם במהלך חייהם.

- (א) יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֹל שְׁפִי יִתְלַוֶּנָּה: (ב) אֲמַר לַיהוָה ^{יֵאָדָרְנָה} מַחְסֵי וּמַצֻּדָתִי אֵלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: (ג) כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר חַוֹּת: (ד) בְּאַבְרָתוֹן יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת-כַּנָּפָיו תִּחְסֶה צִנָּה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: (ה) לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַיִּץ יַעֲוֶף יוֹמָם: (ו) מִדְּבַר בָּאֵפֶל יִהְיֶה מִקְטֹב יִשׁוּד צַהֲרִים: (ז) יִפֹּל מִצִּדֵּךְ אֶלֶף וּרְבֹבָה מִיְמִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: (ח) רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: (ט) כִּי-אֲתָה יְהוָה ^{יֵאָדָרְנָה} מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: (י) לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: (יא) כִּי מִלֵּאכָיו יִצְוֶה-לָּךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דֶּרֶכֶיךָ: (יב) עַל-כַּפֵּיָם יִשָּׁאוּנֶךָ פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: (יג) עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כְּפִיר וְתַנִּין: (יד) כִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּהוּ כִּי-יָדַע שָׁמַי: (טו) יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ עַמּוֹ-אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְפֹּדָהוּ: (טז) אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

פרק צב

הַשִּׁבְתָּ הִיא מִתְנַה נִפְלְאָה וּפִיפִיָּה שֶׁהִקְבִּיָּה נָתַן לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל. וְכָל אָדָם שִׁישׁ לוֹ דֶּרֶךְ אֶרֶץ
וּמִן־דָּעוֹת עֲצֻמִּית, יֹדֵעַ שֶׁשְׂמִישָׁהּ נֹתֵן לוֹ מִתְנָה, אִזּוֹ הַמִּלָּה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהוּא יוֹצֵא מִפִּי הָיְתָה
”תּוֹדָה”. וּמִכֹּךְ מִובֵּן שֶׁמִּזְמוֹר זֶה שֶׁמִּתְחִיל בְּשִׁיר לְשִׁבְתָּ מִיד מִוֹדָה עַל הַמִּתְנָה הַטּוֹבָה שֶׁהִ’ נָתַן.

(א) מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשִּׁבְתָּ: (ב) טוֹב לְהַדּוֹת

לַיהוָה^{יאהוהוה} וּלְזֶמֶר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: (ג) לְהַגִּיד בְּבֶקֶר

חֲסִידְךָ וְאַמוֹנַתְךָ בְּלִילֹת: (ד) עֲלִי־עֲשׂוֹר וְעֲלִי־

נִבֵּל עֲלִי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: (ה) כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה^{יאהוהוה}

בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרֵנָן: (ו) מִחֲגִדְּךָ מַעֲשֵׂיךָ

יְהוָה^{יאהוהוה} מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְּתֶיךָ: (ז) אִישׁ־בָּעַר לֹא

יָדַע וְכֹסִיר לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: (ח) בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים

כָּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְצוּ כֶּל־פַּעֲלֵי אֹזֶן לְהַשְׁמָדָם עַד־

עַד: (ט) וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה^{יאהוהוה}: (י) כִּי הִנֵּה

אִי־בִידָן <> יְהוָה^{יאהוהוה} כִּי־הִנֵּה אִי־בִידָן יִתְפָּרְדּוּ

כֶּל־פַּעֲלֵי אֹזֶן: (יא) וּתְרָם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי בְּשִׁמְךָ

רַעֲנָן: (יב) וּתִפֹּט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בִקְמִים עָלֵי מְרַעִים

תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: (יג) צִדִּיק כִּתְמוֹר יִפְרַח כְּאֶרֶז

בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: (יד) שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה^{יאהוהוה} בְּחִצְרוֹת

אֶל־הֵינוּ יִפְרִיחוּ: (טו) עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים

וּרְעֻנָּים יִהְיוּ: (טז) לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׂר יְהוָה^{יאהוהוה} צוּרֵי

וְלֹא־ (עֲלֻתָּה) עֲוֹלָתָה בּוֹ:

פרק צג

גם אם כל כוחות הטבע שיש בעולם יבואו באיום עלינו וגם אם כל היצרים הרעים יבואו נגדנו להזיקנו ויבואו כל האויבים שרוצים להשמידנו ויבואו כל הרשעים שמקטרגים עלינו וכו'... למרות שנראה לנו שאין שום סיכוי להתגבר - כולם בטלים ונעלמים כשאדם לומד תורה בבית ה'.

(א) יְהוָה^{יאהוונהי} מִלֶּךְ גֵּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה^{יאהוונהי} עִז הַתְּאֵזֶר

אֶת־תְּכוּן תִּבְלַ בַּל־תִּמּוֹט׃ (ב) נָכוֹן כִּסֵּאֶךָ מֵאִז

מֵעוֹלָם אַתָּה׃ (ג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה^{יאהוונהי} נִשְׂאוּ

נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיִּם׃ (ד) מִקְלֹתַן

מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרֵי־יָם אֲדִיר בַּמָּרוֹם

יְהוָה^{יאהוונהי}׃ (ה) עֲדַתִּיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה־

קִדְשׁ יְהוָה^{יאהוונהי} לְאֶרֶץ יָמִים׃

פרק צד

במדרש תהלים על פרק זה, אומר לנו רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, שכשאדם עובר עברה אז באים המלאכים ומקטרגים ואומרים לקב"ה שיעניש אותו במידת הדין. אך הקב"ה מיד עונה להם שאף על פי שבשעה זו האדם "קשה", אם הוא יתרכך ויעשה תשובה - אז מחלתי לו לגמרי!

(א) אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה^{יאהרונות} אֶל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (ב) הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים: (ג) עַד־מָתִי רָשָׁעִים| <> יְהוָה^{יאהרונות} עַד־מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: (ד) יִבִּיעוּ יַדְּבָרוּ עֵתְךָ יִתְאַמְרוּ כֹּל־פֶּעַלִי אִין: (ה) עֲמֹךְ יְהוָה^{יאהרונות} יִדְבָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ: (ו) אֶל־מִנְה וְגַר יִהְרֹגוּ וַיִּתּוּמִים יִרְצֻחוּ: (ז) וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ח) בֵּינוּ בִּעְרִים בָּעַם וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: (ט) הִנֵּטֶע אֵזֶן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם־יֵצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: (י) הַיִּסָּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמֶּלֶכֶךְ אָדָם דַּעַת: (יא) יְהוָה^{יאהרונות} יִדַּע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם כִּי־הִפָּחַ הַבֶּל: (יב) אֲשֶׁרִין הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־תִּיפְּרֹנוּ יְיָ וּמִתּוֹרֶתְךָ תִּלְמָדְנוּ: (יג) לִהְשָׁקִיט לֹו מִימֵי רַע עַד יִפְרָה לָרָשָׁע שַׁחַת: (יד) כֵּין לֹא־יִפָּשׁ יְהוָה^{יאהרונות} עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: (טו) כִּי־עַד־צֶדֶק יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כֹּל־יִשְׂרָאֵל־לָב: (טז) מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרַעִים מִי־יִתִּיצֵב לִי עִם־פֶּעַלִי אִין: (יז) לִוְלִי יְהוָה^{יאהרונות} עֲזָרְתָה לִי כַמַּעֲטָן שְׂכָנָה דּוֹמָה נִפְשִׁי: (יח) אִם־אִמָּרְתִּי מִטָּה רַגְלִי חֲסִדְךָ יְהוָה^{יאהרונות} יִסְעֲדֵנִי: (יט) בָּרֵב שִׁרְעִפִי בְּקִרְבִי תִנְחוּמִיךָ יִשַׁעֲשְׁעוּ נִפְשִׁי: (כ) הִיחַבְּרָךְ כִּפְסָא הָיוֹת יֵצֵר עֲמַל עַל־יֶחֶק: (כא) יִגְדֹהוּ עַל־נֶפֶשׁ צֶדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: (כב) וַיְהִי יְהוָה^{יאהרונות} לִי לְמִשְׁגָּב וְאֵלֹהֵי לְצוֹר מַחֲסִי: (כג) וַיֵּשֶׁב עַל־יָהֶם| אֶת־אוֹנָם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה^{יאהרונות} אֱלֹהֵינוּ:

פרק צה

במסכת סנהדרין, דף צ"ח ע"א, מסופר על רבי יהושע בן לוי שפגש את משיח צדקנו ושאל אותו מתי הוא מתכוון לבוא? אז משיח צדקנו ענה לו את דברי פסוק ז' שבפרק זה: "הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ, וּרְבִי לֹא הֵבִין שְׁמִיחַ מִתְכוּוֹן לְבֹא קִשְׁקֹל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ שַׁבַּת אַחַת.

(א) לָכוּ נִרְנֶנָּה לַיהוָה^{יאהוהוה} נָרִיעָה לְצִוֹר יִשְׁעֵנוּ:

(ב) נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נָרִיעַ לָּו: (ג) כִּי

אֵל גָּדוֹל יְהוָה^{יאהוהוה} וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

(ד) אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵר־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לָּו:

(ה) אֲשֶׁר־לָּו הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיַּפְשֵׁת יָדָיו יַצְרוּ:

(ו) בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנֵי־יְהוָה^{יאהוהוה}

עֲשֵׂנוּ: (ז) כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מְרֵעֵתוֹ

וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ: (ח) אֶל־תִּקְשׁוּ

לְבַבְכֶּם כְּמַרְיָבָה כִּיּוֹם מָפָה בַּמִּדְבָּר: (ט) אֲשֶׁר

נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֻנּוּנֵי גַם־רָאוּ פַעֲלֵי:

(י) אַרְבָּעִים שָׁנָה | אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי

לְבַב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: (יא) אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי

בְּאִפִּי אִם־יָבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

פרק צו

טוב לאדם להתבונן על חייו ולגלות בעצמו שהוא רק אורח בעולמו של הקב"ה. ואדם כזה שמכיר במציאות הבורא - שהוא זה שמארח אותו כל כך יפה בעולמו, הוא זוכה להבין עומקים ולגלות נפלאות רבות בפרק זה ולשמוח בכל מה שהוא רואה ובכל מה שה' נותן לו לעשות.

(א) שִׁירֹו לַיהוָה^{יאהרונגלי} שִׁיר חֲדָשׁ^א שִׁירֹו לַיהוָה^{יאהרונגלי} כֹּל־
הָאָרֶץ: (ב) שִׁירֹו לַיהוָה^{יאהרונגלי} בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִיּוֹם־לַיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: (ג) סִפְּרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ כְּכֹל־
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: (ד) כִּי גָדוֹל יְהוָה^{יאהרונגלי} וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: (ה) כִּי | כֹּל־
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים <> וַיְהוָה^{יאהרונגלי} אֱלֹהֵי שָׁמַיִם עָשָׂה:
(ו) הוֹדוּ־וַהֲדַר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: (ז) הָבוּ
לַיהוָה^{יאהרונגלי} מִנְשַׁפְחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה^{יאהרונגלי} כְּבוֹד וְעֹז:
(ח) הָבוּ לַיהוָה^{יאהרונגלי} כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: (ט) הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה^{יאהרונגלי} בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ
תִּירֹו מִפְּנֵי כֹל־הָאָרֶץ: (י) אָמְרוּ בַּגּוֹיִם | יְהוָה^{יאהרונגלי}
מֶלֶךְ אֶף־תִּפְּזֶנּוּ תִבֵּל בִּלְתַּמוּט יָדִין עַמִּים
בְּמִישָׁרִים: (יא) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יִרְעֻם הַיָּם וּמִלְאוּ: (יב) יַעֲלֹז שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אֵז
יִרְנְנוּ כֹל־עֵצֵי־יַעַר: (יג) לְפָנֵי יְהוָה^{יאהרונגלי} כִּי בָא כִּי בָא
לְשִׁפְט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ:

יום ב' לחודש

לשמח בני משפחתו

פרק צו

אדם צדיק שמנסה בכל יום לשפר את מידותיו ומדקדק ושופט את עצמו על כל מעשיו - הוא זוכה לקבל את אור ה' שמאיר לו את דרך חייו ואז הולך בדרך נעימה וטובה השייכת רק לו. ואדם ישר לב זוכה לשמחה נצחית בעולם הזה ובעולם הבא. אז כדאי להתפלל על כך בכל יום.

- (א) ^{יאהרונת} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵלֶכְךָ תִּגְלֶה הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִּים רַבִּים:
- (ב) עֲנֵן וַעֲרַפֵּל סְבִיבֵינוּ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאוֹ:
- (ג) אִשׁ לְפָנָיו תִּלָּךְ וּתְלַהֵט סְבִיב צָרֵינוּ: (ד) הָאִירוּ בְּרַקִּיו תִּבְלֶה רְאֵתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: (ה) הָרִים כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלְּפָנָיו יְהוָה ^{יאהרונת} מִלְּפָנָיו אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
- (ו) הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
- (ז) יִבְשׁוּ | כָּל־עֲבָדֵי כָסֶל הַמַּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשֹּׁתֵתִחוּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: (ח) שְׁמָעָה וּתְשַׁמְחַן צִיּוֹן וּתִגְלֶנָּה בָּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונת} כִּי־אֲתָה יְהוָה ^{יאהרונת} עֲלֵינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלִיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: (י) אֲהַבִּי יְהוָה ^{יאהרונת} שְׁנֵאוֹ רַע שָׁמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: (יא) אֹר זָרַע לַצִּדִּיק וְלִישְׂרָיִלָב שְׂמִיחָה: (יב) שְׂמִחוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה ^{יאהרונת} וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קִדְשׁוֹ:

פרק צח

אדם שמכיר ומעריך את הנפלאות שה' עושה עמו בכל רגע ורגע, וזוכה לשיר ולומר תודה רבה לה' בכל רגע ורגע. ולעתיד לבוא יתקבצו כל יודעי ה' שהעריכו את כל הטובות ושאמרו לה' הרבה מאוד תודות על כל רגע ורגע, וישירו לו יחדיו כולם שיר חדש על שהביאם אל זה הרגע.

(א) מִזְמֹר שִׁירוֹ לַיהוָה^{יאהרונת} שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת

עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ: (ב) הוֹדִיעַ

יְהוָה^{יאהרונת} יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צְדָקָתוֹ: (ג) זָכַר

חֲסִדוֹ | וַאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפָסֵי־

אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעָת אֱלֹהֵינוּ: (ד) הָרִיעוּ לַיהוָה^{יאהרונת} וְאֲדָנֶיךָ

כָּל־הָאֶרֶץ פָּעָחוּ וַרְנְנוּ וַזְמָרוּ: (ה) זָמְרוּ לַיהוָה^{יאהרונת} וְאֲדָנֶיךָ

בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה: (ו) בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל

שׁוֹפָר הָרִיעוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ יְהוָה^{יאהרונת}: (ז) יִרְעֻם הַיָּם

וּמִלֵּאוּ תִבֹּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ: (ח) נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כַף

יַחַד הָרִים וַרְנְנוּ: (ט) לְפָנֵי־יְהוָה^{יאהרונת} כִּי בָא לְשֹׁפֵט

הָאֶרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבֹּל בְּצַדֵּק וְעַפִּים בְּמִישְׁרִים:

פרק צט

הצדיקים מדריכים ומלמדים את עם ישראל חוקים ומשפטים שיעזרו גם לטועים ולאלו שעדיין לא התקרבו לתורה ולמצוות. זאת על מנת שיוכלו גם הם לזכות להיות צדיקים וטובים כמוהם ואף יתעלו עליהם בכל המעלות. וזו הדרך של מנחם אמיני: לעשות הכל כדי שאחרים גם יזכו.

(א) ^{יאהרונגה} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יָשֹׁב בְּרוּכִים תִּנּוּט

הָאָרֶץ: (ב) ^{יאהרונגה} יְהוָה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרֵם הוּא עַל-כֵּל-

הָעַמִּים: (ג) יוֹדוּ שְׁמֶךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:

(ד) וַעֲזוּ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל

מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב | אֶתָּה עֲשִׂיתָ: (ה) רוֹמְמוֹ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרְם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:

(ו) מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן | בְּכַהֲנָיו וְשִׁמּוֹאֵל בֶּקְרָאֵי שְׁמוֹ

קְרָאִים אֶל-יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: (ז) בְּעַמּוּד עָנָן

יִדְבֹּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחָק נָתַן-לָמוֹ:

(ח) ^{יאהרונגה} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ

לָהֶם וְנָתַם עַל-עֲלִילוֹתָם: (ט) רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קִדְשׁוֹ כִּי-קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

פרק ק

מורי ורבי הצדיק הרה"ג שלום ארוש בן ימנה שליט"א מלמד אותנו לומר שמונה פעמים ברצף
מזמור זה לאחר חמש עשרה דקות של אמירת תודות על הישועה שאותה אנו צריכים. לכן קוראים
יקרים אם הגעתם לכאן וקראתם עצה נפלאה זו - רוצו לרכוש את חוברת "חוק התודה" של הרב!

(א) מִזְמוֹר לְתוֹדָה הֲרִיעוּ לַיהוָה^{יאהדונהי} כָּל־הָאָרֶץ:

(ב) עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה:

(ג) דָּעוּ כִּי־יְהוָה^{יאהדונהי} הוּא אֱלֹהִים הוּא־עֲשֵׂנוּ (ולא) וְלוֹ

אֲנַחְנוּ עֲמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: (ד) בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה

חֲצִרָתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ־לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ: (ה) כִּי־טוֹב

יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעֵד־נֶר וְדָר אֱמוּנָתוֹ:

פרק קא

אדם שמצייר לעצמו במוחו שהכל מאת ה' ובוחר באמונה כדרך חייו, אז הוא שר ומשבח את ה' בין בטוב ובין בהיפך, בין בחסד ובין במשפט, בין בעליה ובין בירידה, בין בעולם הזה ובין בעולם הבא. וזו עיקר התכלית שבשבילה נברא כל אדם: לשבח ולהודות לה' בכל מצב ומצב.

(א) לְדָוִד מִזְמוֹר חֹסֶד-וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לְךָ יְהוָה^{יאהורגני} (אדני)
 אֶזְמְרָה: (ב) אֲשַׁכִּילָה | בְּדֶרֶךְ תַּמִּים מַתִּי תָבוֹא
 אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתַם-לִבִּי בִקְרֹב בֵּיתִי: (ג) לֹא-
 אִשִּׁית | לִנְגֹד עֵינַי דְּבַר-בְּלִיעַל עֲשֵׂה-יִסְטִים
 שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַק בִּי: (ד) לֵבב עֲקֹשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי רָע
 לֹא יֵאָדַע: (ה) (מלושני) מִלְשֹׁנִי בִפֶּתֶר | רַעְהוֹ אוֹתוֹ
 אֶצְמִית גְּבוּה־עֵינַיִם וּרְחַב לֵבב אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל:
 עֵינַי | בְּנֹאמְנֵי-אָרֶץ לְשֹׁבֵת עֲפֹדִי הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ
 תַּמִּים הוּא יִשְׁרֹתֵנִי: (ו) לֹא-יֵשֵׁב | בִּקְרֹב בֵּיתִי
 עֲשֵׂה רַמְיָה דְּבַר שְׁקָרִים לֹא-יִזּוֹן לִנְגֹד עֵינַי:
 (ז) לְבָקָרִים אֶצְמִית כָּל-רְשָׁעֵי-אָרֶץ לְהַכְרִית
 מִעִיר-יְהוָה^{יאהורגני} (אדני) כָּל-פְּעֻלֵי אוֹן:

לפסוק י"ב מתקשרת הגמרא במסכת עירובין, נ"ד-א', ואומרת: "בני אדם דומים לעשבי השדה, הללו נוצצין והללו נובלין". וכשאדם מגלה שבני אדם אחרים עושים הרבה יותר טוב ממנו והם מכובדים ממנו וכו', ולעומתם הוא עצמו רק הולך ומתדרדר - אז הוא מבין שנחתו היא רק בה'.

(א) תַּפְלָה לְעַנִּי כִּי־עֵטָף וְלַפָּנִי יְהוָה^{יאהרונת} יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: (ב) יְהוָה^{יאהרונת} שָׁמְעָה תַּפְלָתִי וְשִׁוְעָתִי אֶלֶיךָ תָּבוֹא: (ג) אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִפָּנָי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה־אֵלַי אָזְנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי: (ד) כִּי־כָלוּ בְּעֵשֶׂן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ: (ה) הוֹפָה־בַּעֲשָׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי־שָׁחַחְתִּי מֵאֲכָל לַחֲמִי: (ו) מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דִּבְקָה עֲצָמַי לַבְּשָׂרִי: (ז) דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדָּבָר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרָבוֹת: (ח) שָׁקַדְתִּי וְאֶהִיָּה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גֵּג: (ט) כָּל־הַיּוֹם חֲרַפְנוּנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבָּעוּ: (י) כִּי־אֶפֶר כְּלָחִם אֲכָלְתִּי וְשִׁקְנִי בִּבְכִי מִסִּכָּתִּי: (יא) מִפָּנֶי־זַעֲמָךְ וְקִצְפְּךָ כִּי נָשָׂאתָנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי: (יב) יָמַי כְּצֹל נָטוּי וְאֲנִי כַּעֲשָׂב אִיבֵשׁ: (יג) וְאַתָּה יְהוָה^{יאהרונת} לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: (יד) אַתָּה תִּקְוִים תִּרְתֵּם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחִנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד: (טו) כִּי־רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת־אֲבִנֶיהָ וְאֶת־עַפְרָהּ יַחֲנֹנוּ: (טז) וַיִּירָאוּ גוֹיִם <> אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהרונת} וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדְךָ: (יז) כִּי־בָנָה יְהוָה^{יאהרונת} צִיּוֹן נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ: (יח) פָּנָה אֶל־תַּפְלָת הָעֲרֵעַר וְלֹא־בֹזָה אֶת־תַּפְלָתָם: (יט) תַּפְתֵּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה־יָיָה: (כ) כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה^{יאהרונת} מִשָּׁמַיִם | אֶל־אֶרֶץ הַבֵּיט: (כא) לְשִׁמְעַ אֲנִקַּת אֶסִּיר לְפִתַּח בָּנִי תִּמְוִתָּהּ: (כב) לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה^{יאהרונת} וְתִהְיֶה־לָנוּ בִּירוּשָׁלַיִם: (כג) בְּהִקְבֵּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה^{יאהרונת}: (כד) עֲנֶה בְּדֶרֶךְ (כחו) כַּחַי קֶצֶר יָמַי: (כה) אֲמַר אֵלַי אֶל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמִי בְּדֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: (כו) לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדָּת וַיַּעֲשֶׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם: (כז) הִפָּה | יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכָלָם כַּבֵּד יִבָּלוּ כְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפֻם וַיִּחַלְפוּ: (כח) וְאַתָּה־הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: (כט) בְּנִי־עַבְדֶּיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזִרְעֻם לְפָנֶיךָ יָפוֹן:

על מנת לחדש את הנעורים ואת הרעננות - אדם צריך לחדש את נפשו ולרעננה בדברי תורה המחדשים ומרעננים ומשמחים ומקדשים ומבריאם את נפשו. וכל אדם יכול למצוא את נפשו בתורה הקדושה שהיא שייכת לכולנו - אז שיתחיל לחפש את רפואת נפשו בתורה כבר עכשיו.

(א) דָּדוּד | בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהדונגהי} וְכָל־קֶרְבִּי אֶת־
 נַפְשִׁי קִדְּשׁוּ: (ב) בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהדונגהי} וְאֶל־
 תְּשׁוּבָתִי כִלְיֹתֶיךָ: (ג) הַסֵּלָח לְכָל־עֲוֹנָי
 הִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלָאִיכִי: (ד) הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
 הַמַּעֲטִיר כִּי חֶסֶד וְרַחֲמִים: (ה) הַמַּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב
 עֲדִיךָ תִּתְחַדֵּשׁ כִּנְשׁוֹר נַעֲוִירִיכִי: (ו) עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 יְהוָה^{יאהדונגהי} וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוּקִים: (ז) יוֹדִיעַ דְּרָכֶיךָ
 לְמִשְׁה לְבָנֶי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתֶיךָ: (ח) רַחוּם וְחַנּוּן
 יְהוָה^{יאהדונגהי} אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד: (ט) לֹא־לִנְצַח יִרִיב
 וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: (י) לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ
 וְלֹא כְעֹנֵתֵינוּ גָמַל עָלֵינוּ: (יא) כִּי כִגְבָהּ שָׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל־יִרְאָיו: (יב) כִּרְחֹק מִזֶּרֶח
 מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִפְּנֵי אֶת־פְּשָׁעֵינוּ: (יג) כִּרְחֹם אָב
 עַל־בָּנִים רַחֵם יְהוָה^{יאהדונגהי} עַל־יִרְאָיו: (יד) כִּי־הוּא
 יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי־עַפְרָא אֲנַחְנוּ: (טו) אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר
 יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצְיֵץ: (טז) כִּי רוּחַ עֲבָרָה
 בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא־יִפִּירָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: (יז) וְחֶסֶד
 יְהוָה^{יאהדונגהי} | מַעֲוָלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ
 לְבָנֵי בָנִים: (יח) לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פְקוּדָיו
 לַעֲשׂוֹתָם: (יט) יְהוָה^{יאהדונגהי} בַּשָּׁמַיִם הַכֵּן כֶּסֶּא
 וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: (כ) בָּרְכוּ יְהוָה^{יאהדונגהי} מִלְּאָכֶיךָ
 גְּבִירֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ:
 (כא) בָּרְכוּ יְהוָה^{יאהדונגהי} כִּלְיֹתֶיךָ מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ:
 (כב) בָּרְכוּ יְהוָה^{יאהדונגהי} | כִּלְיֹתֶיךָ כִּלְיֹתֶיךָ מִמְּשָׁלָה
 מִמִּשְׁלָתוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהדונגהי}:

יום כא' לחודש

להרחיק המזיק

פרק קד

עיקר שבחו וגדולתו של אדם - כשהוא עובד את ה' יתברך בתמימות, כלומר: אם ה' אמר לעשות מצווה או שלא לעבור עברה, אז הוא עושה זאת בדיוק, בלי שאלות ובלי חקירות. ובזכות התמימות שלו יורדים ממנו כל החטאים והוא מצליח שלא לראות בעולם שום רשעים.

(א) בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהוונהי} יְהוָה^{יאהוונהי} אֱלֹהֵי גִדְלָת מֵאֵד הוֹד וְהִדָּר לְבָשֶׁת: (ב) עֲטָה־אֹר פְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירֵיעָה: (ג) הַמְקַרָּה בַּפִּימ עֲלִיּוֹתִיו הַשָּׁם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהִלָּךְ עַל־פְּנֵי־רוּחַ: (ד) עֲשֵׂה מְלָאכֵיו רוּחוֹת מְשָׁרְתֵיו אִישׁ לְהֵט: (ה) יִסְד־אָרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בַל־תִּפְּוֹט עוֹלָם וָעֶד: (ו) תִּהְיוּם בְּלָבוֹשׁ כַּפִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ־מַיִם: (ז) מִן־גְּעֵרְתָּךְ יִנוֹסִין מִן־קוֹל רַעְמָךְ יַחֲפֹזִין: (ח) יַעֲלִי הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה| יִסְדָּת לָהֶם: (ט) גְּבוּל־שִׁמְתָּ בַל־יַעֲבֹרִין בַּל־יִשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: (י) הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יַהֲלִכוּן: (יא) יִשְׁקוּ בַל־חִיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: (יב) עֲלִיָּהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־קוֹל: (יג) מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתֵיו מִפְּרִי מַעֲשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: (יד) מַצְמִיחַ חֲצִיר| לְבַהֲמָה וְעֹשֶׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ: (טו) וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב־אִנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשִּׁמּוֹן וְלָחֶם לְבַב־אִנוּשׁ יִסְעֶד: (טז) יִשְׁבְּעוּ עַצִּי יְהוָה^{יאהוונהי} אֲרִזִּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: (יז) אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: (יח) הָרִים הַגְּבֹהִים לַיַּעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֶה לְשֹׁפְנִים: (יט) עֲשֵׂה יֶרֶחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁשֶׁמֶשׁ יֵדַע מְבוֹאוֹ: (כ) תִּשְׁתַּחֲשָׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ־תִרְמָשׁ בַּל־חִיתוֹ־יַעֲר: (כא) הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: (כב) תִּזְרַח הַשֶּׁשֶׁמֶשׁ יֵאֱסֹפוּן וְאֶל־מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: (כג) יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עַד־יַעֲרֹב: (כד) מִה־רְבוֹ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה^{יאהוונהי} בָּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: (כה) זֶה | הֵימָּ גָדוֹל וְרַחֵב יָדִים שָׁם־רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חִיּוֹת קָטָנוֹת עִם־גְּדִלּוֹת: (כו) שָׁם אֲנִיּוֹת יַהֲלִכוּן לְוִיָּתָן זֶה־יַצֵּרְתָּ לְשִׁחַק־בּוֹ: (כז) בָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: (כח) תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטִּין תִּפְתָּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: (כט) תִּסְתִּיר פִּנְיֶךָ יִבְהַלִּין תִּסְפָּר רוּחָם יִגְוַעוּן וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: (ל) תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִפְרֹאוּן וְתַחֲלֹשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: (לא) יְהִי כְבוֹד יְהוָה^{יאהוונהי} לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה^{יאהוונהי} בְּמַעֲשָׂיו: (לב) הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: (לג) אֲשִׁירָה לִיהוָה^{יאהוונהי} בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֵלֹהֵי בְּעוֹדִי: (לד) יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה^{יאהוונהי}: (לה) יִתְּמוּ חַטָּאִים| מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים| עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהוונהי} הַלְלוּיָהּ:

במציאות של הרגע הזה בתאריך ח' אייר תשפ"א, אדם רואה על עצמו וגם על ישראל שאין אנו מצליחים לקיים את התורה בשלמות. אז מתוך ההבנה שאנחנו לא מוצלחים ולא מושלמים, אנחנו צריכים להלל את ה' שאף על פי כן הוא נותן לנו את ארצו, והלוואי ונשוב כולנו בתשובה היום!

(א) הוֹדוּ לַיהוָה^{יאהוהבה} קְרָאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: (ב) שִׁירוּ־לּוֹ זַמְרוּ־לּוֹ שִׁיחוּ בְכָל־
נִפְלְאוֹתָיו: (ג) הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לְבַן
מִבְקְשֵׁי יְהוָה^{יאהוהבה}: (ד) דִּרְשׁוּ יְהוָה^{יאהוהבה} וְעֲזֹר בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תִּמְדוּ: (ה) זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתִּי
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: (ו) זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: (ז) הוּא יְהוָה^{יאהוהבה} אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: (ח) זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְף
דּוֹר: (ט) אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: (י) וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: (יא) לֵאמֹר לֶךְ אֲתָן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן
חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: (יב) בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט
וְגָרִים בָּהֶ: (יג) וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגְּוֵי אֶל־גְּוֵי מִמַּמְלָכָה
אֶל־עַם אֲחֵר: (יד) לֹא־הִנִּיחַ אִדָּם לְעַשְׁקָם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: (טו) אֶל־תִּגְעֻעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנִבְיָאִי
אֶל־תִּרְעֻעוּ: (טז) וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִטָּה
לֶחֶם שָׁבַר: (יז) שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר
יוֹסֵף: (יח) עָנּוּ בַּכֶּבֶל^(רגליו) רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
(יט) עַד־עַתָּה בְּא־דְּבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה^{יאהוהבה} צִרְפַּתְהוּ:
(כ) שָׁלַח מַלְאָךְ וַיַּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ:
(כא) שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־קְנִינָיו: (כב) לָאָסַר
שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וַיִּזְקְנוּ יַחֲפָם: (כג) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מִצֻּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ־חָם: (כד) וַיִּפֹּר אֶת־
עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצֻּרָיו: (כה) הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי
עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: (כו) שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ
אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ: (כז) שְׁמוֹנֶבֶם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו
וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: (כח) שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וּלְאֹ־
מָרוֹ אֶת־^(דבריו) דְּבָרוֹ: (כט) הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם
לְדָם וַיָּמָת אֶת־דִּגְתָּם: (ל) שָׂרִץ אֲרָצָם צָפַרְדֵּי־עִים
בְּחִדְרֵי מַלְכֵיהֶם: (לא) אָמַר וַיָּבֹא עֹרֵב כְּנָזִים
בְּכָל־גְּבוּלָם: (לב) נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצָם: (לג) וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנִתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: (לד) אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
(לה) וַיֹּאכֵל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכֵל פָּרִי
אֲדָמָתָם: (לו) וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רְאשִׁית
לְכָל־אוֹנָם: (לז) וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֶּף וַיְהִי וַאֲיִן
בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: (לח) שָׁמַח מִצֻּרִים בְּצִאתָם
כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: (לט) פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ
וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: (מ) שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ וּלְחָם
שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: (מא) פָּתַח צוּר וַיַּזְיִבוּ מַיִם הִקְלוּ
בַּצִּיּוֹת נָהָר: (מב) כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־
אֲבָרָהֶם עֲבָדָיו: (מג) וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָפָה
אֶת־בְּחִירָיו: (מד) וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: (מה) בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הִלְלוּיָהּ:

יום כב' לחודש

לקדחת שלישית

פרק קו

בפרק זה מתוארים בתמציתיות הדברים הלא טובים שעשו העם במדבר לאחר יציאת מצרים... והנה בכל זאת ואף על פי כל אלו - ה' יתברך המשיך להושיענו ולהיטיב עם העם במדבר וגם לאחר מכן. וזה מוסר לכל החוזרים בתשובה: דעו שה' ימשיך להיטיב לכם בדרך הארוכה של התשובה.

(א) הִלְלוּהָ | הוֹדּוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: (ב) מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יְהוָה^{יאהרונטי} יִשְׁמִיעַ כָּל־
תְּהִלָּתוֹ: (ג) אֲשֶׁר־י שִׁמְרֵי מִשְׁפַּט עֲשֵׂה צְדָקָה
בְּכָל־עֵת: (ד) זָכַרְנִי יְהוָה^{יאהרונטי} בְּרָצוֹן עַמֶּךָ פְּקֹדֵי
בִישׁוּעָתְךָ: (ה) לְרֹאזֹת | בְּטוֹבֶת בְּחִירֶיךָ לְשִׁמְחַ
בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ לְהַתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתְךָ: (ו) חָטְאוּנוּ
עִם־אֲבוֹתֵינוּ הָעֲוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ: (ז) אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם | לֹא־הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־
רַב חֲסָדֶיךָ וַיִּמְרוּ עַל־יָם בַּיַּם־סוּף: (ח) וַיּוֹשִׁיעֵם
לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ: (ט) וַיַּגְעֵר
בַּיַּם־סוּף וַיַּחַרֵּב וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת כַּמֶּדְבָּר:
(י) וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנָא וַיִּגְאֹלֵם מִיַּד אוֹיֵב:
(יא) וַיַּכְסּוּ־מַיִם צָרִיחָם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר:
(יב) וַיֹּאמִינוּ בְּדַבְּרָיו יִשְׁירוּ תְהִלָּתוֹ: (יג) מִהֲרוּ
שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא־חָפוּ לַעֲצָתוֹ: (יד) וַיִּתְּאוּ
תַּאֲוָה בַּמֶּדְבָּר וַיִּנְסוּ־אֶל בִּישִׁימוֹן: (טו) וַיִּתֵּן לָהֶם
שִׂאֲלָתָם וַיִּשְׁלַח רֶזֶן בְּנִפְשָׁם: (טז) וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה
בַּמִּחְנֶה לְאַהֲרֹן קָדוֹשׁ יְהוָה^{יאהרונטי}: (יז) תִּפְתַּח־אָרֶץ
וּתְבַלֵּעַ דָּתָן וְחֶבְלִים עַל־עֵדֻת אֲבִירָם: (יח) וּתִבְעֶר־
אִשׁ בַּעֲדָתָם לְהָבָה תִּלְהַט רְשָׁעִים: (יט) יַעֲשׂוּ־
עֵגֶל בַּחֲרֹב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמִסְכָּה: (כ) וַיִּמְירוּ אֶת־
כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכִל עֵשָׂב: (כא) שָׁכְחוּ אֶל־
מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת בְּמִצְרַיִם: (כב) גִּפְלֹאוֹת
בְּאָרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף: (כג) וַיֹּאמֶר
לְהַשְׁמִידָם לוֹלֵי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עַמֶּד בַּפָּרֶץ לְפָנָיו
לְהָשִׁיב חַמָּתוֹ מִהַשְׁחִית: (כד) וַיִּמָּאֶסוּ בְּאָרֶץ
חֲמֹדָה לֹא־הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: (כה) וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם
לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה^{יאהרונטי}: (כו) וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם
לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמֶּדְבָּר: (כז) וּלְהַפִּיל זֶרַע בְּגוֹיִם
וּלְזַרְוָתָם בְּאֶרְצוֹת: (כח) וַיַּצְמִדוּ לְבַעַל פְּעוֹר
וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: (כט) וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם
וּתְפָרִיץ־בָּם מִגִּפָּה: (ל) וַיַּעֲמֹד פִּינֹחָם וַיַּפְלֵל
וַתַּעֲצֹר הַמִּגִּפָּה: (לא) וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לָדָר
וְדָר עַד־עוֹלָם: (לב) וַיִּקְצִיפוּ עַל־מִי מְרִיבָה
וַיִּירַע לַמֶּשֶׁה בַּעֲבוּרָם: (לג) כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ
וַיִּבְטֹא בִשְׁפָתָיו: (לד) לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה^{יאהרונטי} לָהֶם: (לה) וַיִּתְּעָרְבוּ בְּגוֹיִם
וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם: (לו) וַיַּעֲבְדוּ אֶת־עֲצָבֵיהֶם
וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ: (לז) וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־
בָּנוֹתֵיהֶם לְשָׂדִים: (לח) וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי וְהִם־
בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבֵי כְנָעַן
וַתַּחַנֵּף הָאָרֶץ בְּדָמִים: (לט) וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם
וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם: (מ) וַיַּחַר־אֵף יְהוָה^{יאהרונטי} בָּעַמּוֹ
וַיִּתְּעֵב אֶת־נַחֲלָתוֹ: (מא) וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ
בָהֶם שְׁנָאֵיהֶם: (מב) וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיַּכְנִעוּ
תַּחַת יָדָם: (מג) פְּעָמִים רַבּוֹת יִצְיִלָם וְהִמָּה יִמְרוּ
בַּעֲצָתָם וַיִּמְכּוּ בַּעֲוֹנָם: (מד) וַיִּרָא בָצָר לָהֶם
בְּשִׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם: (מה) וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
וַיִּנָּחֵם כָּרֹב (חסדו) חֲסָדָיו: (מו) וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
לְפָנָיו כָּל־שׁוֹבֵיהֶם: (מז) הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהוָה^{יאהרונטי}
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלָתְךָ: (מח) בָּרוּךְ־יְהוָה^{יאהרונטי} אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם | וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־
הָעָם אֲמֹן הִלְלוּיָהּ:

ליום שישי בשבוע

לקדחת תמידית

ספר חמישי - פרק קז

אם אדם נמצא בצרה או שידע שהוא נתון בידה של אותה הצרה. ורק הצרה תקבע אם יחיה או חלילה יפגע. לכן כשהקב"ה מושיעו מן הצרה - זו הצלה לנצח נצחים.

(א) **הָיוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לָעוֹלָם חֶסֶדְוִי:**

(ב) **יֹאמְרוּ גְאוּלַּי יְהוָה^{יאהרונת} אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד־צָר:**

(ג) **וּמֵאֲרָצוֹת קָבְצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִמֵּיָם:**

(ד) **הָנֵעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן וְדָךְ עֵיר מוֹשָׁב לֹא מִצָּאוּ:**

(ה) **רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתַּעַטֵּף:**

(ו) **וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה^{יאהרונת} בְּצָר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם**

יִצִּילֵם: (ז) וַיִּדְרִיכֵם בְּדָךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל־עֵיר

מוֹשָׁב: (ח) יוֹדוּ לַיהוָה^{יאהרונת} חֶסֶדְוִי וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי

אָדָם: (ט) כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רָעָבָה

מִלֵּא־טוֹב: (י) יִשְׁבִּי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירִי עָנִי

וּבְרִזָּל: (יא) כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ:

(יב) וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לָפָם כָּשְׁלוֹ וְאִין עֶזְרָ: (יג) וַיִּזְעֲקוּ

אֶל־יְהוָה^{יאהרונת} בְּצָר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:

(יד) וַיֹּצִיֵאם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֹּק:

(טו) יוֹדוּ לַיהוָה^{יאהרונת} חֶסֶדְוִי וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:

(טז) כִּי־שָׁפַר דִּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גִּדְעוּ:

(יז) אֲוִלִּים מִדָּךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתַּעֲנוּ:

(יח) כֹּל־אָכַל תִּתַּעֲב נֶפֶשָׁם וַיִּגְּעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת:

(יט) וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה^{יאהרונת} בְּצָר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם

יוֹשִׁיעֵם: (כ) יִשְׁלַח וַיִּרְפָּאם וַיִּמְלֹט

מִשְׁחִיתוֹתָם: (כא) יוֹדוּ לַיהוָה^{יאהרונת} חֶסֶדְוִי וְנִפְלְאוֹתָיו

לְבְנֵי אָדָם: (כב) וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ

מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: ז (כג) יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֲשִׂי

מִלֵּאכָה בְּמֵי־רַבִּים: ז (כד) הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה^{יאהרונת}

וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: ז (כה) וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ

סַעְרָה וַתִּרְוּמָם גִּלְיוֹ: ז (כו) יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ

תְּהוֹמוֹת נֶפֶשָׁם בָּרַעַה תִּתְמוּגַג: ז (כז) יִחוּגּוּ וַיִּנוּעּוּ

כַּשְׁפּוֹר וְכֹל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: ז (כח) וַיִּצְעֲקוּ אֶל־

יְהוָה^{יאהרונת} בְּצָר לָהֶם וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיֵאם: (כט) יָקָם

סַעְרָה לְדָמָמָה וַיִּחַשּׁוּ גִלְיָהֶם: (ל) וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־

יִשְׁתָּקוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֶפְצָם: (לא) יוֹדוּ לַיהוָה^{יאהרונת}

חֶסֶדְוִי וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: (לב) וַיִּרְמְמוּהוּ בִקְהֵל־

עַם וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלָלוּהוּ: (לג) יֵשֶׁם נְהָרוֹת

לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן: (לד) אֶרֶץ פָּרִי

לְמִלְחָה מִרְעֵת יִשְׁבִּי בָהּ: (לה) יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאִגָּם־

מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: (לו) וַיּוֹשֶׁב שָׁם

רַעֲבִים וַיְכוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב: (לז) וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת

וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה: (לח) וַיִּבְרַכֵּם

וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבָהֱמָתָם לֹא יִמְעִיט: (לט) וַיִּמְעֲטוּ

וַיִּשְׁחוּ מַעֲצָר רָעָה וַיִּגְזֹן: ז (מ) שִׁפְךָ בּוֹז עַל־

גְּדִיבִים וַיִּתַּעַם בָּתְּהוּ לֹא־דָךְ: (מא) וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן

מַעֲוִי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: (מב) יִרְאוּ יִשְׂרָאֵלִים

וַיִּשְׁמְחוּ וְכֹל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: (מג) מִי־חֲכָם

וַיִּשְׁמַר־אֵלָה וַיִּתְּבוּנָנוּ חֲסִדֵי יְהוָה^{יאהרונת}

יום כג' לחודש

להצלחה

פרק קח

על מנת שאדם ישיג יום של שמחה גדולה ורעננות והתעוררות חזקה לעבודת ה', ושיום זה יהיה כולו ניהוגים נעימים ושירות וחיוכים וקופצנות... ובקיצור על מנת שיהיה לך יום נפלא - תתעורר לפני שהשמש זורחת. כי ככל שאדם קם יותר מוקדם אז היצר הרע שלו נרדם לעולם.

(א) שִׁיר מִזְמֹר לְדָוִד: (ב) נִכּוֹן לְפִי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה
וְאֶזְמְרָה אֶת־כְּבוֹדִי: (ג) עֹזֶרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה
שֹׁחַר: (ד) אֹדֶךָ בְּעַמִּים | יְהוָה^{יֵהוּוָה} וְאֶזְמְרָךְ בְּלְאֻמִּים:
(ה) כִּי־גִדּוֹל מַעַל־שָׁמַיִם חֲסִידְךָ וְעַד־שְׁחָקִים
אֲמַתְךָ: (ו) רִוְמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: (ז) לְמַעַן יַחְלִצֵנִי יְדִידְךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: (ח) אֱלֹהִים | דַּבֵּר בְּקֹדֶשׁוֹ אֶעֱלֶזָה
אֲחַלֶּקָה שְׁכֵם וְעַמֶּק סִפּוֹת אֲמַדֵּד: (ט) לִי גִלְעָד |
לִי מִנְּשָׁה וְאֶפְרַיִם מַעֲזֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי:
(י) מוֹאָב | סִיר רַחֲצִי עַל־אֲדָוָה אֲשַׁלֶּיךָ נַעֲלִי
עַל־כָּל־פְּלִשְׁתִּים אֶתְרוּעֵעַ: (יא) מִי יִבְלֵנִי עֵיר מְבֻצָּר
מִי נִתְּנִי עַד־אֲדָוָה: (יב) הֲלֹא־אֱלֹהִים זִנְחִתָּנוּ
וְלֹא־תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתֵינוּ: (יג) הִבָּה־לָּנוּ עֲזָרָת
מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: (יד) בָּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיל
וְהוּא יְבוֹם צָרֵינוּ:

פרק קט

אחד מהדברים הכואבים ביותר הוא כשאדם משיב רעה תחת טובה, למשל אם הטבת לאדם ועזרת לו להתרומם מנפילה ועודדת אותו והתפללת עליו, ובסופו של דבר הוא לא מכיר בטובות-אז יש לדעת שהקנאה היא השורש לכל שנאה ויש להתפלל עליו שיצליח באמת להתקרב לה'.

(א) לִמְנַצַּח לְדֹד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהַלְלֵתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ:
 (ב) כִּי כִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה עָלַי פָּתַחוּ דִּבְרוּ אֵתִי
 לְשׁוֹן שָׁקֶר: (ג) וְדִבְרֵי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם:
 (ד) תַּחַת־אֲהַבְתִּי יִשְׁטְנוּנִי וְאֲנִי תִפְלָה: (ה) וַיִּשְׁימוּ
 עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׁנְאָה תַּחַת אֲהַבְתִּי:
 (ו) הַבֶּקֶד עָלָיו רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֹד עַל־יָמִינוּ:
 (ז) בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתִפְּלֹתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה:
 (ח) יִהְיוּ־יָמָיו מַעֲטִים פָּקָדוֹתָיו יִקַּח אַחֵר: (ט) יִהְיוּ־
 בָנָיו יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה: (י) וְנוֹעַ יְנוּעוּ בָנָיו
 וְשֹׂאֲלָיו וְדַרְשָׁיו מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם: (יא) יִנְקֹשׁ גּוֹשָׁה
 לְכָל־אֲשֶׁר־לּוֹ וַיִּבְזֶז זָרִים יִגְיֵעוּ: (יב) אֶל־יְהִי־
 לּוֹ מִשָּׁךְ חֶסֶד וְאֶל־יְהִי חֹזֶן לִיתוּמָיו: (יג) יִהְיֶה־
 אַחֲרִיתוֹ לַחֲכָרִית בְּדוֹר אַחֵר יִפְחַח שָׁמֶם: (יד) יִזְכָּר
 עֵינָן אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} וְחַטָּאת אָמוֹ אֶל־תִּפְּחַח:
 (טו) יִהְיוּ נִגְד־יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} תָּמִיד וַיִּכָּרֶת מֵאֶרֶץ זָכָר:
 (טז) יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־
 עֲנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאָה לֵבָב לְמוֹתָת: (יז) וַיֹּאחֲזֵב קִלְלָהּ
 וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא־חָפֵץ בְּבִרְכָּהּ וַתִּרְחַק מִפָּנָיו:
 (יח) וַיִּלְבֹּשׁ קִלְלָהּ כָּמָדוֹ וַתִּבְאֵא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ
 וְכִשְׁמֹן בַּעֲצָמוֹתָיו: (יט) תִּהְיֶה־לּוֹ כְּבֶגֶד יַעֲטָהּ
 וְלִמְזֹחַ תָּמִיד יִחְגָּרָהּ: (כ) זֹאת פְּעֻלַּת שְׁטָנִי מֵאֵת
 יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} וְהַדְּבָרִים רָעַ עַל־נַפְשִׁי: (כא) וְאַתָּה | (יֵהוּדָה)
 אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה־אֵתִי לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי־טוֹב
 חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי: (כב) כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִפְנֵי
 חֲלָל בְּקִרְבִּי: (כג) כָּצַל־כְּנֻסוֹתָיו נִהַלְכְּתִי נִנְעַרְתִּי
 כְּאַרְבֶּה: (כד) בָּרַכִּי כְּשָׁלוֹ מִצּוֹם וּבִשְׂרֵי כַחֲשׁ
 מִשָּׁמֶן: (כה) וְאֲנִי הָיִיתִי חֲרֻפָּה לָהֶם יְרֵאוּנִי יְגִיעוּן
 רֹאשָׁם: (כו) עֲזָרָנִי יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחֶסֶדְךָ:
 (כז) וַיִּדְעוּ כִּי־יִדְּךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} עֲשִׂיתָהּ:
 (כח) יִקְלְלוּ־הֵמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ קָמוּ | וַיִּבְשׂוּ
 וַעֲבָדְךָ יִשְׁמַח: (כט) יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְלָמָה וַיַּעֲטוּ
 כַּמְעִיל בְּשֵׁתָם: (ל) אֹדְהָ יְהוָה^{יֵאָדָּוְנָה} מֵאֵד בְּפִי
 וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֶהְלָלָנוּ: (לא) כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן
 לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ:

פרק קי

אדם היושב לימינו של ה', כלומר שהוא לומד תורה ומקיים מצוות לְשִׁמָּה ומאבהה, ושומע לְדִבְרֵי ה' והוא לומד מה' כיצד להתחזק ולהתגבר ולהתקרב ולקרב אחרים, אז כל אלו שקמים כנגד אותו אדם ומתלהמים עליו וחולקים עליו ומביכים אותו - שידעו שיש להם בעיה עם ה'.

(א) לְדָוִד מְזֻמֹּר נֶאֱמַר יְהוָה^{יֵאֱחָזְנֵנִי} לְאֹדְנִי שֶׁב לְיָמֵינִי

עַד-אִשִּׁית אֵיבִיךָ הָרֹם לְרִגְלֶיךָ: (ב) מִפֶּה-עֵזְךָ

יִשְׁלַח יְהוָה^{יֵאֱחָזְנֵנִי} מִצִּיּוֹן רִיחַ בִּקְרֹב אֵיבֶיךָ: (ג) עִמָּךְ

נִדְבַת בַּיּוֹם חֵילְךָ בְּהַדְרֵי-קֹדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחַר לָךְ

טַל יִלְדְּתֶיךָ: (ד) נִשְׁבַּע יְהוָה^{יֵאֱחָזְנֵנִי} וְלֹא יִנָּחֵם אֶתְהָ-

כֶּהֱן לְעוֹלָם עַל-דְּבָרְתִי מִלְכִּי-צֶדֶק: (ה) אֹדְנִי עַל-

יָמֵינֶךָ מִחֵץ בַּיּוֹם-אֲפֹ מִלְכִּים: (ו) יָרִין בַּגּוֹיִם מִלֵּא

גּוֹיֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה: (ז) מִנַּחֵל בִּפְקֹדְךָ

יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

פרק קאי

אי אפשר לשלם לצדיקים על כל הטוב שעשו בעולם הזה, ובאמת אי אפשר לשלם להם אפילו על מצווה אחת שעשו בעולם הזה. כי דבר ידוע הוא שה' משלם מידה טובה מרובה פי 500, ולכן בעולם מוגבל ומצומצם זה שאנו חיים בו אין אפשרות לתת שכר אדיר שכזה.

- (א) תִּלְלוּהָ | אֹדָה יְהוָה^{יאהדנה} בְּכָל־לֵב בְּסֹד
יְשָׁרִים וְעֵדָה: (ב) גִּדְלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה^{יאהדנה} וְרוּשִׁים
לְכָל־חַפְצֵיהֶם: (ג) הוֹדוּהָרַר פַּעֲלֹ וְצִדְקָתוֹ
עֲמֻדַת לָעֶד: (ד) זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלָאתֵינוּ חֲנוּן וְרַחוּם
יְהוָה^{יאהדנה}: (ה) טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
(ו) כָּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נִחְלָת גּוֹיִם:
(ז) מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל־פְּקוּדָיו:
(ח) סְמוּכִים לָעֶד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֱמֶת וַיִּשְׂר:
(ט) פְּדוּתָן שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוְּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: (י) רְאֵשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה^{יאהדנה} שִׁכָּל
טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוֹ עֲמֻדַת לָעֶד:

פרק קיב

כמה טוב ועונג יש לאותו אדם הִירָא את ה' שמגלה בכל פעם מחדש עומקים נפלאים ודעות טובות בלימוד התורה ובקיום המצוות. והנה לגבי אישה יראת ה', אומרת הגמרא במסכת יבמות, ס"ג ע"ב: "כמה טובה אישה טובה שהתורה נמשלה בה" - שהתורה נלמדת ממעשיה.

(א) תִּלְלוּהָ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה^{יאהוונגהי} (ואדני)

בְּמִצְוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: (ב) גִּבּוֹר בְּאַרְץ יְהִיָּה זִרְעוֹ

דֹּר יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ: (ג) הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ

עֹמֶדֶת לָעַד: (ד) זָרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּן

וְרַחוּם וְצַדִּיק: (ה) טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוָה יְבָרְכֶךָ

דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: (ו) כִּי־לָעוֹלָם לֹא־יִמּוּט לְזִכֹּר

עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק: (ז) מִשְׁמוּעָה רַעָה לֹא יִירָא

נֶכּוֹן לָבוֹ בַּטָּח בִּיהוָה^{יאהוונגהי} (ח) סֶמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא

עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: (ט) פֶּזֶרן נָתַן לְאֲבִיוָנִים

צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קָרְנוֹ תִּרְוֶה בְּכָבוֹד:

(י) רָשָׁע יִרְאֶהוּ וְכַעַם שִׁנּוּ יַחַרְק וְנִמַּם תִּבְאֹת

רָשָׁעִים תִּבְאֹד:

יום כד' לחודש

למינות

פרק קיג

אדם שהוא עבדו של ה' - זוכה להכיר את שם ה'. אדם שמכרך בכל לבו את ה' - זוכה לגלות כבר בעולם הזה את המשמעות של היום הארוך. אדם שחי את שפלותו - זוכה להבין מגדולת ה'. אדם שמבין שהוא בסך הכל דל ואביון - זוכה להבין את רחמיו של הקב"ה.

- (א) תִּלְלוּהָ | תִּלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה^{יאהדונהי} תִּלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}: (ב) יְהִי שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי} מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
- (ג) מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלָל שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}:
- (ד) רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה^{יאהדונהי} עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
- (ה) מִי כִי־יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לַשַּׁבָּת:
- (ו) הַמַּשְׁפִּילֵי לְרֹאשֵׁי בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: (ז) מְקִימֵי מֵעַפָּר דָּל מַאֲשָׁפֶת יָרִים אַבְיוֹן: (ח) לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: (ט) מוֹשִׁיבֵי | עֶקְרֶת הַפִּית אִם־הַפָּנִים שְׂמֵחָה תִּלְלוּהָ:

פרק קיד

המקובלים מלמדים אותנו שהקב"ה והתורה הקדושה ועם יִשְׂרָאֵל הם דבר אחד. וכך אפשר להבין את הפרק הזה, שוודאי שה' עושה נסים מעל הטבע ועם התורה הקדושה אפשר לעשות נסים מעל הטבע ועל ידי התקשרות וחברות עם כלל יִשְׂרָאֵל אפשר ולפעול נסים מעל הטבע.

(א) בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז:

(ב) הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:

(ג) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּם הַיָּרְדֵּן יִסָּב לְאַחֹר: (ד) הַהָרִים

רָקְדּוּ כְּאֵילָיִם גְּבָעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: (ה) מֵה־לֶּךָ הַיָּם

כִּי תִנּוּם הַיָּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: (ו) הַהָרִים תִּרְקְדּוּ

כְּאֵילָיִם גְּבָעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: (ז) מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי

אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ח) הַהֶפְכִי הַצֹּר אֲגַם־

מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם:

פרק קטו

בפסוק ב' אנו לומדים את הכלל: "לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם", כלומר שְׁכָל השאלות על ההשגחה והחקירות וחוסר שביעות הרצון ח"ו מהנהגת ה' שגורמים לאדם לשאול "למה?" זה שייך לגויים. ובפסוק ט' כתוב: "יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּה' - דהיינו שאנחנו לא שואלים שאלות על ה'.

(א) לֹא לָנוּ יְהוָה^{יאהוהוה} לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תֵּן כְּבוֹד
 עַל־חֲסִדֶּיךָ עַל־אַמְתֶּךָ: (ב) לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: (ג) וְאֵלֵהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־
 חָפֵץ עָשָׂה: (ד) עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אָדָם: (ה) פֶּה־לָּהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא
 יֵרְאוּ: (ו) אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא
 יִרְיֻחוּן: (ז) יָדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
 יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרֹנָם: (ח) כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם
 כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: (ט) יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה^{יאהוהוה}
 עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא: (י) בֵּית אֶהְרֹן בָּטְחוּ בַיהוָה^{יאהוהוה}
 עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא: (יא) יִרְאִי יְהוָה^{יאהוהוה} בָּטְחוּ בַיהוָה^{יאהוהוה}
 עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא: (יב) יְהוָה^{יאהוהוה} זָכְרָנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ
 אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ אֶת־בֵּית אֶהְרֹן: (יג) יִבְרָךְ
 יִרְאִי יְהוָה^{יאהוהוה} הַקְטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: (יד) יִסַּף יְהוָה^{יאהוהוה}
 עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: (טו) בָּרוּכִים אַתֶּם
 לַיהוָה^{יאהוהוה} עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: (טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לַיהוָה^{יאהוהוה} וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: (יז) לֹא הַפְתִּים
 יְהִלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יָרְדֵי דוּמָה: (יח) וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ
 יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

פרק קטז

אדם שהוא חולה געגועים אל ה' יתברך - אז הוא מקבל את "בריאות ההתקרבות". כלומר שנפשו כלל לא מתעניינת בשטריות כמו לשון הרע ושמיעה על אנשים אחרים - אלא נפשו בכל עת ורגע רק מצפה ומייחלת ומקווה לשמוע את דבר ה' ואת דבריהם של תלמידי חכמים.

(א) אֶהְבֶּתִּי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה^{יאהוה} אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי:

(ב) כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא: (ג) אֶפְסוּנִי

חֲבִל־מָוֶת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצָּאוֹנִי צָרָה וַיְגֹן אִמְצָא:

(ד) וּבָשָׁם־יְהוָה^{יאהוה} אֶקְרָא אֵנָּה יְהוָה^{יאהוה} מִלְּטָה נַפְשִׁי:

(ה) חַפּוֹן יְהוָה^{יאהוה} וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: (ו) שֹׁמֵר

פֶּתָאִים יְהוָה^{יאהוה} וְדֹתָי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: (ז) שׁוֹבֵי

נַפְשִׁי לְמִנוּחֵי כִּי־יְהוָה^{יאהוה} גָּמַל עָלַיְכִי: (ח) כִּי

חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי

מִדָּחִי: (ט) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה^{יאהוה} בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

(י) הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עָנִיתִי מְאֹד: (יא) אָנֹכִי

אִמַּרְתִּי בַּחֲפוּזִי כִּלְ־הָאָדָם כֹּזֵב: (יב) מִה־אֲשִׁיב

לִיְהוָה^{יאהוה} כִּלְ־תַגְמוּלוֹהִי עָלַי: (יג) כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא

וּבָשָׁם יְהוָה^{יאהוה} אֶקְרָא: (יד) גִּדְרִי לִיְהוָה^{יאהוה} אֲשֶׁלָּם

נִגְדָה־נָּא לְכֹל־עַמּוֹ: (טו) יְקַר בְּעֵינֵי יְהוָה^{יאהוה} הַפְּוֹתָהּ

לְחִסְדֵּיוֹ: (טז) אֵנָּה יְהוָה^{יאהוה} כִּי־אָנֹכִי עֹבֵדְךָ אָנֹכִי־

עֹבֵדְךָ בֶּן־אֲמִתְךָ פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי: (יז) לָךְ־אֲזַכַּח

זִבְחַ תוֹדָה וּבָשָׁם יְהוָה^{יאהוה} אֶקְרָא: (יח) גִּדְרִי

לִיְהוָה^{יאהוה} אֲשֶׁלָּם נִגְדָה־נָּא לְכֹל־עַמּוֹ: (יט) בַּחֲצֹרוֹתַן

בֵּית יְהוָה^{יאהוה} בְּתוֹכָכִי יְרוּשָׁלָּיִם הִלְלוּיָהּ:

למי שהלשינוהו חினם

פרק קיז

המזל הגדול ביותר של הגוים ובפרט של אויבי יִשְׂרָאֵל הוא: שה' מרחם עלינו ולא נותן לאויבינו לפגוע בנו אפילו מעט דמעט יותר ממה שהוא עצמו קבע להם. הסיבה לכך היא שאם הגוים היו פוגעים חלילה בָּעַם יִשְׂרָאֵל מעט דמעט יותר ממה שה' קבע - אז העולם כולו היה נחרב.

(א) הֲלָלוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֹהוּ

כָּל־הָאֲמִיּוֹת: (ב) כִּי גָבַר עָלֵינוּ | תַּסְדּוֹ

וְאִמַּת־יְהוָה^{יאהדונהי} לָעוֹלָם הֲלָלוּ־הָ:

פרק קיח

בפרק זה נמצא את העצה הנפלאה שהיא כלי הנשק שלנו במלחמה האחרונה נגד כל אויבינו, והיא: לברך בכוונה אדירה "ברוך אתה ה' א-לוקינו מלך העולם שלא עשני גוי". וכשהגויים ישמעו את הברכה הזו יוצאת מפינו, הם יזכרו מה הם ומה עניינם ויעזבו אותנו.

- (א) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְוִי:
- (ב) יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְוִי: (ג) יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְוִי: (ד) יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְוִי: (ה) מִן־הַמֶּצַר קָרָאתִי יְהוה עֲנֵנִי בַּמֶּרְחֹב יְהוה: (ו) יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: (ז) יְהוָה לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשֹׁנְאֵי: (ח) טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח מִבְּטַח בָּאָדָם: (ט) טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בַּבְּדִיבִים: (י) כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בָשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: (יא) סָבּוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בָשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: (יב) סָבּוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים בָּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: (יג) דַּחַה דַּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרָנִי: (יד) עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוה וַיהוֹ־לִי לִישׁוּעָה: (טו) קוֹל רָנָה וַיִּשְׁוּעָה בָּאֵהֱלִי צַדִּיקִים יָמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: (טז) יָמִין יְהוָה רֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: (יז) לֹא אָמוּת כִּי־אֲחִיָּה וְאֶסְפָּר מִעֲשֵׂי יְהוה: (יח) יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוה וְלִפְנוֹת לֹא נִתְּנָנִי: (יט) פֶּתַח־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אֲבֹא־בָם אֲוֹדָה יְהוה: (כ) זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: (כא) אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתַנִּי וַתַּהֲיִ־לִי לִישׁוּעָה: (כב) אֲבָן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: (כג) מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: (כד) זֶה־הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ: (כה) אֲנֹא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנֹא יְהוָה הַצְלִיתָה נָא: (כו) בְּרוּךְ הָבֵא בָשֵׁם יְהוָה בְּרִכְנוּכָם מִפִּית יְהוָה: (כז) אֵל יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ־תָג בַּעֲבָתִים עַד־קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: (כח) אֵלֶּי אֲתָה וְאֲוֹדָה אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: (כט) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶדְוִי:

יום כה לחודש

למי שרוצה שתתקיים

ביום מצוה

העולם כולו נברא באמצעות האותיות וכך גם האדם בעצמו נברא על ידי האותיות, כי המילה: "את" (בכתיב חסר) בהיפוך אותיות היא המילה "תא", ואז אדם מבין שכל תא בגופו הוא בעצם את שנמצאת בתוכו. ואדם יכול לשנות את כל עולמו לטובה על ידי לימוד כל פרק זה.

פרק קיט

(א) **אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי־דֶרֶךְ הִהְלַכְתִּים בְּתוֹרַת יְהוָה**^{יאהוהוה}
(ב) **אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדֹתַי בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ:** (ג) **אֶף לֹא־פָעַלְו עוֹלָה בְּדַרְכּוֹ הַלְכוּ:** (ו) **אִתָּה צוֹיִתָּה פִקְדֶיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד:** (ח) **אֲחֲלִי יִכְנֹו דְרָכִי לְשֹׁמֵר חֲקִיךָ:** (י) **אֲנִי לֹא־אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ:** (יז) **אִוְדֶךָ בְּיֶשֶׁר לֵבִי בְּלִמּוּדִי מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ:** (יח) **אֶת־חֲקִיךָ אֲשֹׁמֵר אֶל־תַּעֲזוּבִי עַד־מָאֵד:**
לשכח
(ט) **בְּמָה יִזְכֶּה־נָּעַר אֶת־אַרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ:** (י) **בְּכָל־לֵבִי דִרְשָׁתִיךָ אֶל־תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ:** (יא) **בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרֹתֶךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא־לָךְ:** (יב) **כְּרוֹךְ אִתָּה יְהוָה**^{יאהוהוה} **לְמַדְנִי חֲקִיךָ:** (יג) **בִּשְׁפָתִי סִפַּרְתִּי כָּל מִשְׁפָּטֵי־פִידֶךָ:** (יד) **בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל־חַוֹן:** (טו) **בְּפִקְדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאִבִּיטָה אֶרְחֹתֶיךָ:** (טז) **בְּחֻקֹּתֶיךָ אֲשַׁתַּעֲשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ:**

לחשיטת עין ימין

(יז) **גָּמַל עַל־עֲבֹדְךָ אַחִיָּה וְאֲשֹׁמְרָה דְּבָרֶךָ:** (יח) **גָּלַעֲיִנִי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ:** (יט) **גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אֶל־תִּסָּתֵר מִפְּנֵי מִצְוֹתֶיךָ:** (כ) **גָּרַסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת:** (כא) **גָּעַרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים הַשִּׁגִּים מִמִּצְוֹתֶיךָ:** (כב) **גָּל מַעַלִּי חֲרַפָּה וּבֹז כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרַתִּי:** (כג) **גַּם יֵשְׁבוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בְּחֲקִיךָ:** (כד) **גַּם־עֲדוּתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:**

לחשיטת עין שמאלית

(כה) **דָּבַקָה לְעַפְרָה נִפְשִׁי חֲיִנִי כְּדִבְרֶךָ:** (כו) **דְּרָכִי סִפַּרְתִּי וְתַעֲנִנִי לְמַדְנִי חֲקִיךָ:** (כז) **דֶּרֶךְ־פִּקְדוֹתֶיךָ הִבִּינִנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:** (כח) **דָּלַפָה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיַּמְנִי כְּדִבְרֶךָ:** (כט) **דֶּרֶךְ־שֹׁקֵר הָסַר מִפְּנֵי וְתוֹרָתְךָ חֲנִנִי:** (ל) **דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה בַּחֲרַתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי:** (לא) **דָּבַקְתִּי בְּעֲדוּתֶיךָ יְהוָה**^{יאהוהוה} **אֶל־תִּבְיַשְׁנִי:** (לב) **דֶּרֶךְ־מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִּפְנֵי:**

להשמר מחטא

(לג) **הוֹרַנִי יְהוָה**^{יאהוהוה} **דֶּרֶךְ חֲקִיךָ וְאֲצַרְנָה עַקְבִּי:** (לד) **הִבִּינִנִי וְאֲצַרָה תּוֹרָתְךָ וְאֲשִׁמְרָנָה בְּכָל־לֵב:** (לה) **הִדְרִיכְנִי בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בֹו חִפְצָתִי:** (לו) **הִט־לִבִּי אֶל־עֲדוּתֶיךָ וְאֵל אֶל־בָּצְעִי:** (לז) **הִעֲבִיר עֵינִי מִרְאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכְּךָ חֲיִנִי:** (לח) **הִקָּם לְעַבְדְּךָ אִמְרֹתֶךָ אֲשֶׁר לִירְאָתֶךָ:** (לט) **הִעֲבִיר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרִתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:** (מ) **הִנֵּה תֹאבְתִי לְפִקְדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חֲיִנִי:**

להבטית מושל

(מא) **יָבֵאֲנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה**^{יאהוהוה} **תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרֹתֶךָ:** (מב) **יִאֲעַנֶּה חֲרָפִי דָּבָר כִּי־בִטַּחְתִּי כְּדִבְרֶךָ:** (מג) **יִאֲל־תִּצַּל מִפִּי דְּבַר־אֱמֶת עַד־מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלֶּתִי:** (מד) **יִאֲשִׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:** (מה) **יִאֲתַחֲלָכָה בְּרַחֲבָה כִּי פִקְדֶיךָ דִרְשָׁתִי:** (מו) **יִאֲדַבֶּרָה בְּעֲדוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְאָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ:** (מז) **יִאֲשַׁתַּעֲשֶׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי:** (מח) **יִאֲשֹׁא־כָפִי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶיךָ:**

לטחול

(מט) **זָכַר־דָּבָר לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלֶּתִנִּי:** (נ) **זֹאת נִחַמְתִּי בְּעֵינִי כִּי אִמְרֹתֶךָ חִיתִנִּי:** (נא) **זָדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֵד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי:** (נב) **זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מַעֲלָם | יְהוָה**^{יאהוהוה} **וְאֶת־נַחֲמִי:** (נג) **זָלַעַפָּה אֲחֻזְתִּנִּי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ:** (נד) **זִמְרוֹת הַיּוֹדִי חֲקִיךָ בְּבֵית מְגוּרֵי:** (נה) **זָכַרְתִּי בְּלִילָה שִׁמּוֹךְ יְהוָה**^{יאהוהוה} **וְאֲשִׁמְרָה תּוֹרָתְךָ:** (נו) **זֹאת הִיִּתַּהֲלִי כִּי פִקְדֶיךָ נִצְרַתִּי:**

לכרם העליון

(נז) **חָלָקִי יְהוָה**^{יאהוהוה} **אִמְרֹתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:** (נח) **חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל־לֵב חֲנִנִי כְּאִמְרֹתֶךָ:** (נט) **חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי אֶל־עֲדוּתֶיךָ:** (ס) **חֲשִׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַחְתִּי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ:** (סא) **חֲבַלִּי רִשְׁעִים עֲזָבִנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:** (סב) **חֲצוֹת־לַיְלָה אֶקוּם לְחֻדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ:** (סג) **חָבַר אָנֹכִי לְכָל־אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֹרֵי פִקְדוֹתֶיךָ:** (סד) **חֲסִדְךָ יְהוָה**^{יאהוהוה} **מִלָּאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמַדְנִי:**

לחשיטת כוליא שמאלית וימנית

(סה) **טוֹב עֲשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה**^{יאהוהוה} **כְּדִבְרֶךָ:** (סז) **טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי:** (סז) **טָרַם אֲעַנֶּה אָנֹכִי שִׁגְג וְעַתָּה אִמְרֹתֶיךָ שִׁמְרַתִּי:** (סח) **טוֹב־אִתָּה וּמְטִיב לְמַדְנִי חֲקִיךָ:** (סט) **טָפְלוֹ עָלַי שֹׁקֵר זָדִים אָנֹכִי בְּכָל־לֵב | אֲצַר פִּקְדוֹתֶיךָ:** (ע) **טָפַשׁ כַּחֲלָב לֶפָם אָנֹכִי תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעְתִּי:** (עא) **טוֹב־לִי כִי־עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֲקִיךָ:** (עב) **טוֹב־לִי תּוֹרַת־פִּידֶךָ מֵאֲלֹפִי זָהָב וְכֶסֶף:**
לנפוח האף הימני
(עג) **יָדֶיךָ עֲשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנִנִּי הִבִּינִנִּי וְאֶלְמַדָּה מִצְוֹתֶיךָ:** (עד) **יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדִבְרֶךָ יִחַלֶּתִי:** (עה) **יָרַעְתִּי יְהוָה**^{יאהוהוה} **כִּי־צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֱמוּנָה עֲנִיתִנִּי:** (עו) **יְהִי־נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמִנִי כְּאִמְרֹתֶךָ לְעַבְדְּךָ:** (עז) **יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחֱיָה כִּי־תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעִי:** (עח) **יִבְשׂוּ זָדִים כִּי־שֹׁקֵר עֲזָבוּנִי אָנֹכִי אֲשִׁיחַ בְּפִקְדוֹתֶיךָ:** (עט) **יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ (וידעו) וַיִּדְעִי עֲדוּתֶיךָ:** (פ) **יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:**

לחסדא

(פא) **כָּל־תָּה לְתִשׁוּעָתְךָ נִפְשִׁי לְדִבְרֶךָ יִחַלֶּתִי:** (פב) **כָּלֹו עֵינִי לְאִמְרֹתֶךָ לֵאמֹר מִתִּי תִנַּחֲמִנִי:** (פג) **כִּי־הִיִּיתִי כְּנָאֵר בְּקִיטוֹר חֲקִיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:** (פד) **כְּמָה יִמִּי־עַבְדְּךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרֹדְפִי מִשְׁפָּט:** (פה) **כָּרוֹלִי זָדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרָתְךָ:** (פו) **כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֹׁקֵר רֹדְפוּנִי עֲזָרְנִי:** (פז) **כְּמַעֲט כְּלוּנִי בָאָרֶץ וְאָנֹכִי לֹא־עֲזָבְתִּי פִקְדוֹתֶיךָ:** (פח) **כְּחֶסֶדְךָ חֲיִנִי וְאֲשִׁמְרָה עֲדוֹת פִּידֶךָ:**

לדינא

(פט) **לְעוֹלָם יְהוָה**^{יאהוהוה} **דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם:** (צ) **לָךְ וְדָר אֱמוּנָתְךָ כּוֹנֵנַת אָרֶץ וְתַעֲמֹד:** (צא) **לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי חֶפֶל עֲבַדְיָךָ:** (צב) **לֹיִלִי תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִי אֲבַדְתִּי בְּעֵינִי:** (צג) **לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פִּקְדוֹתֶיךָ כִּי גַם חִיתִנִּי:** (צד) **לָךְ־אָנֹכִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקְדוֹתֶיךָ דִרְשָׁתִי:** (צה) **לִי קוֹו רִשְׁעִים לְאֲבַדְנִי עֲדוּתֶיךָ אֶתְבוֹנֵן:** (צו) **לְכָל־תַּכְלָה רָאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצְוֹתֶיךָ מָאֵד:**

יום כו' לחודש

לחשישת יד ימנית

המשך פרק קיט

אדם שדיבורי תורה ממלאים את פיו תמיד, והוא מרגיש שאין לו נושאי שיחה עם אנשים אלא בעניני התורה - בוודאי יקבל על עצמו את העצה לעשות בכל תאריך כו' לחודש סעודה לכבוד פסוק צ"ז שבפרק אדיר זה.

(צז) **מִה־אַתְּבִיתִי תוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי:**

(צח) **מֵאִיבִי תַחֲכַמְנִי מִצוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי:**

(צט) **מִכָּל־מַלְפָּרֵי הַשִּׁבְלָתִי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִּי:**

(ק) **מִזְקָנִים אֶתְבוֹנֵן כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצָּרְתִּי:**

(קא) **מִכָּל־אַרְחָרַע כָּלְאֹתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר**

דְּבָרְךָ: (קב) מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־אַתָּה הוֹרַתָּנִי:

(קג) **מִה־נִּמְלָצוּ לְחַפִּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:**

(קד) **מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי**

כָּל־אַרְחָרַע שָׁקָר:

לצאת לדרך

(קה) **יָר־לְרַגְלִי דְּבָרְךָ וְאֹזֶר לְנִתִּיבָתִי:**

(קו) **נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקִּימָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָה:**

(קי) **נִבְעִיתִי עַד־מָאֵד יְהוָה^{יאהוהוה} חֲיִנִּי כִדְבָרְךָ:**

(קח) **נִדְּבֹת פִּי רָצָה־נָא יְהוָה^{יאהוהוה} וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי:**

(קט) **נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:**

(קי) **נָתַנּוּ רָשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִיתִי:**

(קיא) **נִתְּלָתִי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשּׁוֹן לְפִי הִפָּה:**

(קיב) **נָטִיתִי לְפִי לַעֲשׂוֹת חֲפָיִךְ לְעוֹלָם עֲקָב:**

לבקש צרכיך

(קיג) **סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:**

(קיד) **סִתְּרִי וּמִגְנִי אֹתָהּ לְדְבָרְךָ יַחֲלֹתִי: (קטו) סִוְרוֹ־**

מִמְּנִי מְרַעִים וְאַצָּרָה מִצֹּת אֱלֹהִי: (קטז) סִמְכַנִּי

כְּאִמְרָתְךָ וְאַחִיָּה וְאֶל־תִּבְיָשָׁנִי מִשְׁבְּרִי: (קיז) סִעֲדָנִי

וְאוֹשַׁעָה וְאוֹשַׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: (קיח) סִלִּית כָּל־

שׁוּגִים מִחֻקֶּיךָ כִּי־שָׁקָר תִּרְמִיתָם: (קיט) סִגִּים

הַשִּׁבְתָּ כָּל־רְשָׁעֵי־אַרְץ לָכֵן אֶתְבִּיתִי עֲדוּתֶיךָ:

(קכ) **סָמַר מִפִּתְחֶיךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי:**

לחשישת יד שמאלית

(קכא) **עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק כָּל־תְּנִיחָנִי לַעֲשֻׁקִי:**

(קכב) **עָרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקָנִי זָדִים:**

(קכג) **עֵינִי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאַמְרַת צְדָקָה:**

(קכד) **עָשָׂה עִם־עַבְדְּךָ כְּחַסְדְּךָ וְחֻקֶּיךָ לְמַדְנִי:**

(קכה) **עַבְדְּךָ־אֲנִי הִבִּינִי וְאַדְעָה עֲדוּתֶיךָ: (קכו) עַתָּה**

לַעֲשׂוֹת לִיהוָה^{יאהוהוה} הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: (קכז) עַל־כֵּן

אַהֲבִיתִי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז: (קכח) עַל־כֵּן כָּל־

פִּקּוּדֶי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל־אַרְחָרַע שָׁקָר שָׁנֵאתִי:

לנפוח האף השמאלית

(קכט) **פָּלְאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל־־כֵּן נִצָּרְתָם נִפְשֵׁי:**

(קל) **פִּתַּח־־דְּבָרֶיךָ יָאִיר מִבֵּין פִּתְיִים:**

(קלא) **פִּי־פַעַרְתִּי וְאַשְׁאַפָּה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֶאֱבִיתִי:**

(קלב) **פִּנְה־־אַלִּי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שָׁמָּה:**

(קלג) **פָּעַמִּי הֵכֵן בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי כָל־אֹוֶן:**

(קלד) **פָּרַנִּי מִעַשֶׁק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ:**

(קלה) **פָּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת־חֻקֶּיךָ:**

(קלו) **פִּלְגִי־מִים יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:**

להשמיד השונאים

(קלז) **צִדִּיק אֹתָהּ יְהוָה^{יאהוהוה} וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:**

(קלח) **צִוִּית צֶדֶק עֲדוּתֶיךָ וְאַמוּנָה מָאֵד:**

(קלט) **צִמְתַּתָּנִי קִנְיָתִי כִּי־שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי:**

(קמ) **צָרוּפָה אִמְרָתְךָ מָאֵד וְעַבְדְּךָ אֶהְבָּהּ:**

(קמא) **צָעִיר אֲנִכִּי וְנִבְזָה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:**

(קמב) **צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:**

(קמג) **צִר־וּמִצּוֹק מִצְאוֹנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי:**

(קמד) **צֶדֶק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחִיָּה:**

לחשישת רגל שמאלית

(קמה) **קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה^{יאהוהוה} חֻקֶּיךָ אֶצְרָה:**

(קמו) **קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ:**

(קמז) **קִנְיָתִי בִנְשָׁף וְאַשׁוּעָה^{לדברך} לְדְבָרְךָ יַחֲלֹתִי:**

(קמח) **קִנְיָמוֹ עֵינִי אֲשֻׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתְךָ:**

(קמט) **קוֹלִי שָׁמָּעָה כְּחַסְדְּךָ יְהוָה^{יאהוהוה} כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי:**

(קנ) **קָרְבוּ רִדְפִי זָמָה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲקוּ:**

(קנא) **קָרֹב אֹתָהּ יְהוָה^{יאהוהוה} וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת:**

(קנב) **קָדָם יִדְעֵתִי מִעֲדוּתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:**

לחשישת אוזן ימנית

(קנג) **רָאֵה־עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:**

(קנד) **רִיבָה רִיבִי וְגָאֲלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חֲיִנִּי: (קנה) רַחֲמוּךְ**

מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי־חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: (קנו) רַחֲמֶיךָ

רַבִּים | יְהוָה^{יאהוהוה} כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי: (קנז) רַבִּים רִדְפִי

וְצָרִי מִעֲדוּתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: (קנח) רָאִיתִי בְּגָדִים

וְאֶתְקוּטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: (קנט) רָאֵה

כִּי־פִקּוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה^{יאהוהוה} כְּחַסְדְּךָ חֲיִנִּי:

(קס) **רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמֶת וְלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה:**

לחשישת הראש

(קסא) **שָׁרִים רִדְפוּנִי חֲנָם^{ומדברך} וּמִדְּבָרְךָ פָּתַח לְפִי:**

(קסב) **שֹׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אִמְרָתְךָ כְּמוֹצָא שְׁלָל רָב:**

(קסג) **שָׁקָר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:**

(קסד) **שָׁבַע בַּיּוֹם הַזֶּה לְתִתֶּיךָ עַל מִשְׁפָּטִי צְדָקָה:**

(קסה) **שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבִי תוֹרָתְךָ וְאִין־לָמוֹ מִכְשׁוֹד:**

(קסו) **שִׁבְרֵתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה^{יאהוהוה} וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי:**

(קסז) **שִׁמְרָה גִּפְשִׁי עֲדוּתֶיךָ וְאַהֲבָם מָאֵד:**

(קסח) **שִׁמְרֵתִי פִּקּוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָל־דָּרְכִי נִגְדָה:**

לחשישת אוזן שמאלית

(קסט) **תִּקְרַב רַחֲמֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהוהוה} כִּדְבָרְךָ הִבִּינִנִּי:**

(קע) **תִּבּוֹא תַחֲנַתִּי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילָנִי:**

(קעא) **תִּבְעַנָּה שִׁפְתֵי תִהְלָה כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:**

(קעב) **תִּנְעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק:**

(קעג) **תִּהְי־יֶדְךָ לְעֲזָרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בַּחֲרֵתִי:**

(קעד) **תִּתְּאֲבִיתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה^{יאהוהוה} וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעִי:**

(קעה) **תִּתְּחִי־נִפְשִׁי וְתִהְלָלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרָנִי:**

(קעו) **תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁה אֶבֶד בִּקְשׁ עַבְדְּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ**

לֹא שָׁכַחְתִּי:

יום כז' לחודש

ליום שבת קודש

לעשות שלום

פרק קכ

יש ברית מילה שעורכים לאדם בגיל שמונה ימים ועל כך אין לו ברירה ואין לו בחירה בברית זו. ומאז כל עבודתו היא לעשות ברית מילה לעצמו בלשונו בכל רגע שבו פותח את פיו ומיד מתחיל לְדַבֵּר. ועל כך יש להתפלל - שיזכה לעשות ברית מילה בלשונו ולומר רק מלים טובות ואמיתיות.

(א) נְשִׁיר הַמַּעֲלֹת אֶל־יְהוָה^{יאהדונה} בַּצִּרְתָּהּ לִי קָרָאתִי

וַיַּעֲנֵנִי: (ב) יְהוָה^{יאהדונה} הֲצִילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקָר

מִלְּשׁוֹן רַמְיָה: (ג) מִה־יִּתֵּן לָךְ וּמִה־יִסְיָ לָךְ לְשׁוֹן

רַמְיָה: (ד) חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים עִם גִּבְלִי רִתְמִים:

(ה) אוֹיֵה־לִּי כִי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם־אֶהֱלִי

קָדָר: (ו) רַבַּת שְׁכַנְה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלֹום:

(ז) אֲנִי־שְׁלֹום וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לַמִּלְחָמָה:

פרק קכא

עיקר הישועה שהיא שורש כל הישועות כולן היא "ישועת הנפש". ומישועת הנפש צומחים כל ענפי הישועות שאדם צריך והיא הנקראת "אֵין", כלומר כשאדם הופך את המילה "אֵני" למילה "אֵין". וכשהוא נמצא ב"אֵין" אז יש לו את ישועת הנפש והקב"ה עוזר לו בהכל.

(א) נְשִׁיר לַמַּעֲלֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין

יבֹא עֲזָרִי: (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה^{יאהרונח} עֲשֵׂה שָׁמַיִם

וְאָרֶץ: (ג) אֶל־יִתְּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ:

(ד) הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

(ה) יְהוָה^{יאהרונח} שֹׁמְרֶךָ יְהוָה^{יאהרונח} צִדְקָךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ:

(ו) יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּפֶה וַיְרֵחַ בִּלְיָלָה:

(ז) יְהוָה^{יאהרונח} שֹׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ:

(ח) יְהוָה^{יאהרונח} יִשְׁמַר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

פרק קכב

העיר ירושלים היא העדות לאיכות חיי החברה בעם ישראל. וכשירושלים נמצאת באחדות ובשלום וביופי ובפאר - כך בדיוק היא מעידה על החברה בישראל, שהם כולם בשלום ובאחדות ובפאר. וככל שישלום יפארו את ירושלים בקדושה - כך ה' יפאר את כל ישראל.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמִיחָתִי בְּאַמָּרִים לַיהוָה

בֵּית יְהוֹנָדָה ^{יאהרונת} נֶלְכָּה: (ב) עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיהָ:

יְרוּשָׁלָּיִם: (ג) יְרוּשָׁלָּיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִפְרָה-

כִּי יִחְדּוּ: (ד) שְׁנֵים עָלֹו שְׁבָטִים שְׁבָטֵי־יָה עֲדוֹת

לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוֹנָדָה ^{יאהרונת}: (ה) כִּי שָׁמָּה

יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֵאוֹת לְבֵית דָּוִיד:

(ו) שֶׁאֵלֹו שְׁלֹום יְרוּשָׁלָּיִם יִשְׁלָיו אֶהְבִּיךָ: (ז) יְהִי־

שְׁלֹום בְּחִילְךָ שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: (ח) לְמַעַן אֲחִי

וְרַעִי אֲדַפְרָה־נָּא שְׁלֹום בְּךָ: (ט) לְמַעַן בֵּית־

יְהוֹנָדָה ^{יאהרונת} אֱלֹהֵינוּ אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ:

פרק קכג

בכל יום אנו אומרים פעמיים לפחות בקריאת שמע: "וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַכְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם". והדרך היעילה לקיים את מצוות לא תתורו אחרי עיניכם ולבטל את הרצון לראות דברים לא טובים היא שעינינו יהיו תמיד לה' א-לוקינו.

- (א) נְשִׁיר הַפַּעֲלוֹת אֵלַיךְ נִשְׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיִּשְׁבִּי
 בַּשָּׁמַיִם: (ב) הִנֵּה כְּעֵינַי עַבְדִּים אֶל־יְד אֲדוֹנֵיהֶם
 כְּעֵינַי נִשְׁפָּחָה אֶל־יְד גְּבֻרָתָה כֵּן עֵינַיִנו אֶל־
 יְהוָה^{יאהרונה} אֶל־הֵינוּ עַד שִׁיחַנַּנּוּ: (ג) חַנּוּ^{יאהרונה} יְהוָה^{יאהרונה} חַנּוּ יְהוָה^{יאהרונה} חַנּוּ
 כִּי־רַב שָׁבַעַנוּ בּוֹז: (ד) רַבַּת שִׁבְעָה־לָּה נַפְשֵׁנוּ
 הֶלְעַג הַנִּשְׁאַנְנִים הַבּוֹז (לגאיונים) לְגֵאֵי יוֹנִים:

פרק קכד

הדבר שהצליח ליעקב אבינו, בוודאי גם יעבוד ויצליח לבני ישראל. וזאת זיהה מדרש תהלים ומביא על פרק זה את דברי ר' שמואל בר נחמני שאומר: שיעקב אבינו אמר את כל ספר תהלים כשעבד אצל לבן הרשע, ובזכות שאמר את כל ספר תהלים ניצל מכל רמאויותיו.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לַיהוָה^{יאהרונת} שֶׁהָיָה לָנוּ

יֹאמַר-נָא יִשְׂרָאֵל: (ב) לַיהוָה^{יאהרונת} שֶׁהָיָה לָנוּ

בְּקוֹם עַלֵינוּ אָדָם: (ג) אֲזִי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת

אִפֹּם בָּנוּ: (ד) אֲזִי הַמַּיִם שָׁטְפוּנוּ נִחַלָּה עָבַר עַל-

נַפְשֵׁנוּ: (ה) אֲזִי עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיִּידוּנִים:

(ו) בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהרונת} שֶׁלֹּא נִתַּנּוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם:

(ז) נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים הַפֶּחַ

נִשְׁפָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ: (ח) עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְהוָה^{יאהרונת}

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

פרק קכה

יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וְה' סָבִיב לְעַמּוֹ, אִזּ מַעֲתָה יִבִּין כָּל יְרוּשָׁלַמִי שְׁעָלָיו לַעֲצֹאת אֶל הָהָרִים
וּלְהַתְּבוֹדָד וְאִזּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם ה' יִהְיֶה עִמּוֹ, וַיַּעֲזוֹר לוֹ לַיִּישָׁר אֶת לְבוֹ וּלְתַקֵּן אֶת דְּרָכֹו וְאִזּ
יִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִם כָּל אֶחָד מֵאִיתָנוּ יִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה - עֲשִׂינוּ הַמוֹטֵל עֲלֵינוּ.

(א) נְשִׁיר הַפַּעֲלֹת הַבְּטָחִים בַּיהוָה^{יֵהוָה} כְּהַר-צִיּוֹן לֹא-
יִפְּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: (ב) יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ
וַיֵּהוָה^{יֵהוָה} סָבִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: (ג) כִּי לֹא-
יָנוּחַ שֹׁכֵן הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא-
יִשְׁלָחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: (ד) הִיטִיבָהּ
יְהוָה^{יֵהוָה} לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: (ה) וְהַפִּטִּים
עַקְלָקְלוֹתָם יוֹדִיכֶם יְהוָה^{יֵהוָה} אֶת-פַּעְלֵי הָאֵוֹן
נִשְׁלֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

פרק קכו

רָבִּנוּ הַקִּדּוּשׁ נֶחֱמָן מִבְּרִסְלָב מִלְּמַד אוֹתָנוּ בְּלִיקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' תּוֹרָה ל' כָּךְ: "כְּשֶׁבֶא
סֵפֶר הַדָּשׁ לְעוֹלָם וְזֶה מִבְּאֵר אֲצִלּוֹ, שֵׁשׁ חֲדוּשִׁים שֶׁנַּעֲשִׂין עַל יְדֵי דְמָעוֹת, אִזִּי אֵלּוּ הַדְּמָעוֹת
שֶׁל הַחֲדוּשִׁים, שֶׁמֶהֱם נַעֲשֶׂה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ הֵם עוֹמְדִים כְּנֶגֶד גְּזֵרוֹת הָאֱמוּנָה - וּמִבְּשָׁלָן".

(א) שִׁיר הַפַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה^{יֵאָחֶזֶקֶל} אֶת-נְשֵׁי־בֵת צִיּוֹן

הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים: (ב) אִזְּ יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ

רָנָה אִזְּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּבִּיר יְהוָה^{יֵאָחֶזֶקֶל} לַעֲשׂוֹת עִם-

אֶלֶּה: (ג) הַגִּבִּיר יְהוָה^{יֵאָחֶזֶקֶל} לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵיִינוּ

שְׂמֵחִים: (ד) שׁוּבָה יְהוָה^{יֵאָחֶזֶקֶל} אֶת- (שְׁבוּתָנוּ) שְׁבִיתָנוּ

כְּאֶפִיקִים בְּנֶגֶב: (ה) הַזִּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ:

(ו) הָלֹךְ יֵלֵךְ | וּבָכָה נִשָּׂא מִנֶּשֶׁךְ-הָזֶרַע בֹּא-יָבוֹא

בְּרָנָה נִשָּׂא אֶלְמֹתֶיהָ:

פרק קכז

כל דבר שאדם תאב לו - ה' יתן לו! למשל אם אדם תאב שיהיו לו בנים (וממילא מתוך כך ימצא את זיווגו) אז שיתפלל לה' על רצונו, כי הקב"ה מאוד רוצה לתת לו את מבוקשו. אם תאב לְחַכְמָה - ה' יתן לו! תאב לנכסים - ה' יתן לו! תאב לתורה - ה' יתן לו! רק שיתפלל.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה אִם־יְהוָה^{יאהדונהי} לֹא־יִבְנֶה

בַּיִת שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנֵיוּ בּוֹ אִם־יְהוָה^{יאהדונהי} לֹא־יִשְׁמֹר־

עִיר שׁוּא שָׁקַד שׁוֹמְרָ: (ב) שׁוּא לָכֶם מִשְׁכִּימִי

קוֹם מֵאַחֲרֵי־שֵׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן

לְיָדֵידוֹ שִׁנְאָ: (ג) הִנֵּה נִחַלְתָּ יְהוָה^{יאהדונהי} בָּנִים שָׂכַר

פָּרִי הַפֶּטֶן: (ד) כְּחֻצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בָּנֵי הַנְּעוּרִים:

(ה) אֲשֶׁרִי הִגָּבַר אֲשֶׁר מָלָא אֶת־אֲשָׁפְתּוֹ מֵהֶם

לֹא־יִבְשׁוּ כִי־יִדְבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

פרק קכח

הילדים של אדם מראים לו בדיוק מי הוא ומה הוא ואת דרגתו ואמונתו ועניינו בעיני ה'.
 לכן כל חינוך הילדים מתחיל בחינוך של האב את עצמו בלבד, ואם אבא יהיה אדם טוב אז
 ילדיו יהיו טובים, ואם אבא יהיה שמח ילדיו יהיו שמחים, ואם יזכה ללב טוב - כך גם ילדיו.

(א) נִשִּׁיר הַפַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי כָל־יָרָא יְהוָה^{יאהוהוה} וְהַלֵּלָהּ
 בְּדַרְכָּיו: (ב) יִגִּיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכֵל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב
 לָךְ: (ג) אֲנִשְׁתָּהּ כַּגֶּפֶן כְּגִפְנָה פִּרְיָהּ בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ
 כְּנִשְׁתֵּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: (ד) הִנֵּה כִי־בֶן
 יִבְרָךְ גֹּבֵר יָרָא יְהוָה^{יאהוהוה}: (ה) יִבְרַכְךָ יְהוָה^{יאהוהוה} מִצִּיּוֹן
 וְרֹאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: (ו) וְרֹאֵה־בָנִים
 לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

פרק קכט

ילד קטן שמציקים לו ומביישים אותו בילדותו ובנערותו ועושים עליו חרם ולועגים לו ומבזים אותו ואת משפחתו, ואז כשהוא גדל ומנסה להתקרב לה' ולתורתו עדיין לועגים לו, ולמרות כל הבזיונות לאורך השנים הוא רק רוצה להתקרב לה' - הוא עתיד להתברך בשם ה'.

(א) נִשִּׁיר הַמַּעֲלֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנַּעֲוֵרִי יֹאמַר-נָא

יִשְׂרָאֵל: (ב) רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנַּעֲוֵרִי גַם לֹא-יִכָּלּוּ לִי:

(ג) עַל-גִּבִּי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֵלֵיכוֹ (למענותם) לְמַעֲנִיתָם:

(ד) יְהוָה^{יאהדונהי} צִדִּיק קָצִין עֲבוֹת רִשְׁעִים: (ה) יִבְשׁוּ

וַיִּסָּגּוּ אַחֹר כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: (ו) יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגֹּת

שֶׁקֶדְמָת שֶׁלָּהּ יִבָּשׁ: (ז) שָׁלֹא מִלָּא כִפּוֹ קוֹצֵר

וַחֲצֹנּוּ מִעֶמָּר: (ח) וְלֹא אָמְרוּ | הָעֲבָרִים בִּרְכַּת-

יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֵיכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ:

פרק קל

אם ה' יקפיד על עוונותי - אז אין לי סיכוי לעמוד אפילו רגע אחד בְּחַיִּי. ואם חלילה יקפיד על סוכבי ועל עם ישְׂרָאֵל - אז אין סיכוי לכל העולם כולו לעמוד. לכן אם ברצוני לעמוד ולבקש מול ה' - עלי לעמוד מולו כמו עני ולכוון שָׁפָל מה שאבקש יהיה בלשון חסד בלבד.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה^{יאהרונת} אֲדָנִי^{ואדני}: <>

(ב) אֲדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת

לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: (ג) אִם-עֲזֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהוָה אֲדָנִי

מִי יַעֲמֹד: (ד) כִּי-עֲמֹךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא:

(ה) קִוִּיתִי יְהוָה^{יאהרונת} אֲדָנִי^{ואדני} קִוִּיתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלֵתִי:

(ו) נַפְשִׁי לֹאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שֹׁמְרִים לְבַקֵּר:

(ז) יַחַד יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה^{יאהרונת} אֲדָנִי^{ואדני} כִּי-עַם-יְהוָה^{יאהרונת} אֲדָנִי^{ואדני} הַחֲסֵד

וְהַרְבֵּה עָמָּו כְּדוֹת: (ח) וְהוּא יַפְגִּיחַ אֶת-יִשְׂרָאֵל

מִמַּלְ עֲוֹנוֹתָיו:

פרק קלא

אם דוד המלך לא הלך בגדולות ובנפלאות, אלא שמר על ענווה וצניעות והרכנת הראש, בדיעה ברורה שהוא כמו תינוק קטן בידי ה', אז מה לאנשים כמונו לדמיין דמיונות של גדולות וגבהות? - כל שעלינו לעשות הוא להקשיב ולקבל את העצות הטובות של הצדיקים.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹחַ | לֹא־גָבַהּ לְפִי
וְלֹא־רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלָּכְתִּי | בְּגִדְלֹת וּבְנִפְלְאוֹת
מִמֶּנִּי: (ב) אִם־לֹא שִׁוִּיתִי | וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגִמְלָה
עָלַי אִמּוֹ כְּגִמְלָה עָלַי נַפְשִׁי: (ג) יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל־
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹחַ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

פרק קלב

דוד מלכנו לא יכל לישון ואפילו לא היה מסוגל לנמנם כל עוד שלא היו היסודות לבניית בית המקדש שהוא בית ה'. ומתוך רצונותיו העזים לבניין בית המקדש זכה שהמלוכה תהיה שלו ולורעו עד עולם. וכל אדם שישקיע את כל כולו למען ה' יזכה למתנה ייחודית ונפלאה.

- (א) נָשִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוּר־יְהוָה^{יאהרונם} לְדָוִד אֵת כָּל־עֲנוֹתָיו: (ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה^{יאהרונם} נָדָר לֵאמֹר יַעֲקֹב: (ג) אִם־אָבִא בְּאֶהָל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֵרֶשׁ יְצוּעֵי: (ד) אִם־אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תְנוּמָה: (ה) עַד־אֲמָצָא מָקוֹם לַיהוָה^{יאהרונם} מִשְׁכָּנֹת לֵאמֹר יַעֲקֹב: (ו) הִנֵּה־שָׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרָתָה מִצְאֲנוּהָ בְּשִׁדְי־יֶעֶר: (ז) נִבְוָאָה לְמִשְׁכָּנֹתָיו נִשְׁתַּחֲוָה לַהֲרֹם רִגְלָיו: (ח) קוּמָה יְהוָה^{יאהרונם} לְמִנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֵינֶךָ: (ט) כַּהֲנִיךָ יִלְבְּשׁוּ־צִדֶּק וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: (י) בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל־תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ: (יא) נִשְׁבַּע־יְהוָה^{יאהרונם} | לְדָוִד אֵמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אִשִּׁית לְכַסֵּא־לֶךָ: (יב) אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ | בְּרִיתִי וְעֵדוֹתַי זֹו אֶלְמָדָם גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יָעַר יֵשְׁבוּ לְכַסֵּא־לֶךָ: (יג) כִּי־בָחַר יְהוָה^{יאהרונם} בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לָזֶו: (יד) זֹאת־מְנוּחָתִי עַד־יָעַר פֶּה־אֲשֵׁב כִּי אֹתִיהָ: (טו) צִיָּדָה בָּרַךְ אֲבִירָהּ אֲשֶׁבִיעַ לָחֶם: (טז) וְכַהֲנִיהָ אֲלַבִּישׁ יֵשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רִגְן יִרְנְנוּ: (יז) שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרֵן לְדָוִד עֲרֻכָתִי נֹר לְמִשִּׁיחִי: (יח) אוֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בִּשְׁת׃ וְעֲלִיו יִצִּיץ נִזְרוֹ:

פרק קלג

המון טובות נפלאות התנהג אהרן הכהן עם אחיו הקטן משה בכך ששמח בכל לבו שאחיו הקטן מתעלה עליו בכל המעלות בעבודת ה', והשמחה הזו של אהרן גרמה לגאולת ישראל. וזה היופי והפאר שְׁכָל אדם צריך לרצות: לשמוח בכל הצלחה של חברו בתורה ובעבודת ה'.

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים

שִׁבַּת אֲחִים גַּם־יַחַד: (ב) כַּנְשֵׁמֶן הַטוֹבן עַל־הָאֵשׁ

יָרֵד עַל־הַזָּקֵן זָקֵן־אֲהָרֹן שִׁירָד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו:

(ג) כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל־הָרִי צִיּוֹן כִּי נָשָׂא

צִנָּה יְהוָה אֶת־הַפָּרֹכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם:

יאהדונהי

יהוה

פרק קלד

אדם שרוצה לטעום את טעם החיים שנקרא "ברכה בכוונה" צריך לשפר ולטהר את מעשי ידיו. לכן טוב מאוד שיתבונן עכשיו בידיים שלו, ושיבדוק אם הן ידיים קדושות שעושות רק טוב בעולם ולבני האדם. וכדאי להתפלל שבכל יום ה' יעזור לנו להשיג ידיים נקיות.

(א) נְשִׁיר הַמַּעֲלֹת הֵנָּה | בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} כָּל־

עַבְדֵי יְהוָה^{יאהדונהי} הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְהוָה^{יאהדונהי} בַּקִּלּוֹת:

(ב) שִׂאוּ־יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי}:

(ג) יְבַרְכֶךָ יְהוָה^{יאהדונהי} מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יום כח' לחודש

למי שיש לו
מחשבת ע"ז

פרק קלה

כואב לי על יהודי שבוטח ונוסע אל ארצות הגוים על מנת למצוא בהן פרנסה בשפע ובקלות. אמנם באמת הוא יכול למצוא בארצות זרות הרבה כסף שיתן לו בית בקלות ובגדים נאים ואוכל בשפע ואת כל המוצרים... אך בהתנהגותו יהיה ניכר שהוא הסתובב בין הגוים.

- (א) תִּלְלוּהָ | תִּלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהוהוה} תִּלְלוּ עַבְדִּי יְהוָה^{יאהוהוה}: (ב) שְׁעֲמַדִּים בְּבֵית יְהוָה^{יאהוהוה} בְּחִצּוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: (ג) תִּלְלוּהָ כִּי־טוֹב יְהוָה^{יאהוהוה} זִמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: (ד) כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לָוִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: (ה) כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה^{יאהוהוה} וְאֶדְלִינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: (ו) כָּל אֲשֶׁר־חָפֵן יְהוָה^{יאהוהוה} עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: (ז) מַעֲלָה נִשְׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: (ח) שִׁהֲפָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאִדָּם עַד־בְּהֵמָה: (ט) שָׁלַח אֶת־וֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו: (י) שִׁהֲפָה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עַצוּמִים: (יא) לְסִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַפִּשְׁן וְלִכְלֹ מִמְּלָכוֹת כְּנַעַן: (יב) וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: (יג) יְהוָה^{יאהוהוה} שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה^{יאהוהוה} זָכְרֶךָ לְדֹר־דֹּר: (יד) כִּי־יִדִּין יְהוָה^{יאהוהוה} עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְּנָחֵם: (טו) עֲצַבִּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: (טז) פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: (יז) אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֵף אֵין־יִשְׁרֹות בְּפִיהֶם: (יח) כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: (יט) בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהוהוה} בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהוהוה}: (כ) בֵּית הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהוהוה} יֵרְאִי יְהוָה^{יאהוהוה} בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה^{יאהוהוה}: (כא) בָּרוּךְ יְהוָה^{יאהוהוה} | מַצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם תִּלְלוּהָ:

בפרק זה יש עשרים ושישה פסוקים המסתיימים במלים: "כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ". וגם שמו הגדול של הקב"ה י-ה-ו-ה שהוא מידת החסד עולה מספר עשרים ושש בגימטריה. לכן ההודאה בכוונה על החסד שאנו מקבלים מאת ה' היא זו שמעוררת חסד על העולם וְלְעוֹלָם.

יאהרונה

פרק קלו

- (א) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ב) הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ג) הוֹדוּ לְאֱדֹנֵי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ד) לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ה) לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ו) לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ז) לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ח) אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמִמְשַׁלַּת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (ט) אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמִמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (י) לְמַפָּה מִצָּרִים בְּכּוֹרִיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יא) וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יב) בָּיִד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יג) לְגִזֹּר יַם־סוּף לְגִזְרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יד) וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (טו) וַנִּצֵּר פְּרָעָה וַחֲיִלּוּ בַיַּם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (טז) לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יז) לְמַפָּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יח) וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (יט) לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
- (כ) וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ חֲפָשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כא) וַנִּתֵּן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כב) גַּחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כג) שִׁבְשִׁבָּלָנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כד) וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כה) נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: (כו) הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

פרק קלז

לסידור התפילה שה' חנן אותי לערוך קראתי "שיר ציון". כי מתוך פרק זה מובן שעם ישראל לא רצו לשיר את שיר ה' בגלות ככל כי זו ארץ שכולה חושך הצבועה בשחור ולכן גם הדפיסו בכבל סידורים בדיו שחור. ומכך מבינים שבארץ ישראל הגיע הזמן להתפלל וללמוד בצבעים.

(א) עַל נִהְרוֹת | בְּכֹל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם-בְּכִינוּ
 בְּזַכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: (ב) עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִירוֹתֵינוּ: (ג) כִּי שֵׁם שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשִּׁיר
 וְתוֹלְדֵינוּ שְׂמִיחָה נִשְׂרוּ לָנוּ מִנְּשִׁיר צִיּוֹן: (ד) אִיךְ
 נִשִּׁיר אֶת-נְשִׁיר־יְהוָה ^{יִהְיוּ לָנוּ} עַל אֲדָמַת נֶכֶד: (ה) אִם-
 אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלָּיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: (ו) תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי
 לְחִפִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרִי אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-
 יְרוּשָׁלָּיִם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: (ז) זָכֹר יְהוָה ^{יִהְיוּ לָנוּ}
 לְבָנֵי אֲדוֹם <> אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָּיִם הָאֲמָרִים עָרוֹן
 עָרוֹן עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: (ח) בֵּת-בְּכֹל הַנְּשׂוּדָה אֲשֶׁר־
 נִשְׁשַׁלְּם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ נִשְׁמַלֶּת לָנוּ: (ט) אֲשֶׁר־
 נִשְׂאִיחוּ וְנִפְּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֶּלַע:

פרק קלח

ההודאה לה' צריכה להיות מכל הלב ובכל מצב, גם כשיש לנו מתנגדים קשים וגם כשקמים עלינו האויבים וגם כשהרשעים מנסים להוכיח לנו שהם צודקים וגם כשמתגברים הדינים. וכשאדם מודה לה' בכל לבו ובכל מצב - אז לבו חזק ורענן ומתגבר מאוד לעבודת ה' יתברך.

- (א) קָדוֹד | אוֹדֶךָ בְּכָל־לְבִי נִגְדִי אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ:
- (ב) אֲשַׁתְּתָּהּ אֶל־הַיֵּכָל קִדְשְׁךָ וְאוֹדָה אֶת־שִׁמְךָ
עַל־חַסְדֶּךָ וְעַל־אַמְתָּךְ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ
אִמְרָתְךָ: (ג) בַּיּוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תִרְהַבְנִי בְּנִפְשִׁי
עֹז: (ד) יוֹדוּךָ יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה} כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ כִּי שָׁמְעוּ
אִמְרֵי־פִיד: (ה) וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה} כִּי גָדוֹל
כְּבוֹד יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה}: (ו) כִּי־רַם יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה} <> וַשֹּׁפֵל יִרְאֶה וְגִבֹּה
מִפָּרֶחַק יִידַע: (ז) אִם־אֵלֶיךָ | בִּקְרֹב צֹה תִחַיֵּנִי
עַל אֵף אֵיבִי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ:
(ח) יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה} יִגְמֹר בְּעַדִּי יְהוָה^{יֵאָדָוְנָה} חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי
- יְדִיךָ אֶל־תָּרֶף:

פרק קלט

העצבות מאירה לאדם את מה שעליו "לעצב" באישיותו והיא זו שמאירה לו על המקומות החשוכים שבנפשו שאותם הוא צריך להאיר באור גדול של אמונה. והנה אם אדם מרגיש את עצמו "אפס" אז המילה "עצבות" הופכת ל"עצות" שהן אלו המאירות לו את האמונה.

- (א) לִמְנַצֵּחַ לְדֹד מִזְמוֹר יְהוֹנָדָה^{יאהונדב} חֲקֹרְתָנִי וְתַדַּע:
- (ב) אֶתְּהָ יִדְעַת שְׁבִתִּי וְקוֹמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחוֹק:
- (ג) אֶרְחִי וְרַבְעִי זֵרִית וְכָל־דָּרְכֵי הַסְּפִנְתָּה: (ד) כִּי אֵין מִלָּה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוֹדָה^{יאהונדב} יִדְעַת בְּלָה: (ה) אַחֲזֹר וְקָדָם צִרְתָּנִי וְתַשֵּׁת עָלַי כַּפְכָּה: (ו) (פלאיה) פְּלִיאָה דַּעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ: (ז) אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוּחָךְ וְאַנָּה מִפְּנֶיךָ אֶבְרַח: (ח) אִם־אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתְּהָ וְאַצִּיעָה נְשִׂאוֹל הַנֶּדֶךְ: (ט) אֶשָּׂא כִנְפֵי־שָׁחַר אֶשְׁכָּנָה בְּאַחֲרִית יָם: (י) גַּם־שָׁם יִדְךָ תִּנְחָנִי וְתִאחַזְנִי יְמִינֶךָ: (יא) וְאָמַר אֶךְ־חֶשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֲזֹר בַּעֲדָנִי: (יב) גַּם־חֶשֶׁךְ לֹא־יִחַשֵּׁיךָ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כְּחִשִּׁיכָה כְּאוֹרָה: (יג) כִּי־אַתָּה קִנִּית כְּלִיתִי תִסְכָּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי: (יד) אֲזֹדֶךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלָאִים מֵעֲשִׂיךָ וְנִפְשִׁי יִדְעַת מְאֹד: (טו) לֹא־נִכְחַד עֲצָמֵי מִמֶּךָ אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בַּסֶּתֶר רַחֲמָתִי בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ: (טז) גִּלְמִי | רָאִיו עֵינֶיךָ וְעַל־סַפְרֶךָ בָּלָם יִכְתְּבוּ יָמִים יִצְרוּ (ולא) וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: (יז) וְלִי מַה־יִּקְרֹוּ יַעֲיֶיךָ אֵל מַה עָצְמוֹ רֵאשִׁיָּהֶם: (יח) אֶסְפָּרָם מִחוּל יִרְבּוֹן הִקְיִצְתִּי וְעוֹדִי עִמָּךְ: (יט) אִם־תִּקְטַל אֱלֹהִי | רַשָּׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוֹרוּ מִנִּי: (כ) אֲשֶׁר יֹאמְרוּךְ לְמִזְמָה נָשָׂא לִשְׂוֹא עָרִיךְ: (כא) הֲלֹא־מִשְׁנֵאֶיךָ יְהוֹדָה^{יאהונדב} | > אֶשְׁנֵא וּבְתַקוּמָיֶיךָ אֶתְקוּטָט:
- (כב) תִּכְלִית שְׁנָאָה שְׁנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי:
- (כג) חֲקֹרְנִי אֵל וְדַע לִבִּי בְּחַנִּי וְדַע שְׂרַעֲפִי:
- (כד) וְרָאָה אִם־דָּרְךָ־עֲצָב כִּי וְנִחָנִי בְּדָרְךָ עוֹלָם:

יום כט' לחודש

לשנאה אשר
בין איש לאשתו

פרק קמ

אדם שהוא כסיל ומלא בתאוות, אז הוא רואה לנגד עיניו רק את ה"כאן ועכשיו" והוא כלל לא מתעניין בעתידו, ואף יותר מכך - הוא מחפש להרוס לאנשים אחרים את עתידם. וההצלה הבטוחה מאותו אדם שעלול לשכנע אותנו שחייבים "כאן ועכשיו" זה להתפלל שה' יצילנו.

(א) לְמִנְצָחַ מִזְמֹר לְדָוִד: (ב) חֲלָצְנִי יְהוָה^{יאהודגה} מֵאֲדָם
רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצֹרְנִי: (ג) אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹתַי
בְּלִבִּי כִלְיֹם יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת: (ד) שִׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם
כְּמוֹ-נָחֶשׁ חֲמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שִׁפְתֵימוֹ סָלָה:
(ה) שְׁמֹרְנִי יְהוָה^{יאהודגה} | מִיַּדִּי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים
תִּנְצֹרְנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחֲוֹת פְּעָמַי: (ו) טַמְנוּ-
גֵּאִים | פֶּחַ לִי וַחֲבָלִים פֶּרְשׁוּ רִשְׁתִּי לְיַד-מַעְגָּל
מִקְשִׁים שְׁתוּ-לִי סָלָה: (ז) אֲמַרְתִּי לַיהוָה^{יאהודגה} אֱלֹהֵי
אֶתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה^{יאהודגה} קוֹל תַּחֲנוּנִי: (ח) יְהוָה^{יאהודגה} אֱלֹהִים
אֲדֹנָי עֲזֵי יְשׁוּעָתִי סִפְתָּה לְרֹאשִׁי בַּיּוֹם נִשְׁקָ: (ט) אֶל-
תִּתֵּן יְהוָה^{יאהודגה} מֵאֲוִי רָשָׁע זִמְמוֹ אֶל-תִּפְקֵי יְרוּמוֹ
סָלָה: (י) רֹאשׁ מְסָבִי עֲמַל שִׁפְתֵימוֹ (יכסומו) יִכַּסְמוּ:
(יא) (ימיטו) יְמוּטוּ עַל־יָהֳם גִּחְלִים בָּאֵשׁ יִפְלֹם
בְּמַהֲמֹזוֹת בִּלְיָקוֹמוֹ: (יב) אִישׁ לָשׁוֹן בִּלְיָפוֹן
בָּאָרֶץ אִישׁ-חֲמָם רַע יִצְוֹדְנוּ לְמַדְחֶכֶת:
(יג) (ידעת) יִדְעָתִי כִי־יַעֲשֶׂה יְהוָה^{יאהודגה} דִּין עָנִי מְשַׁפֵּט
אֲבִינִים: (יד) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ
יִשְׁרִים <> אֶת-פִּנְיָךְ:

פרק קמא

אליהו הנביא אומר בספרו תנא דבי אליהו, פרשה י"ט: שבני אדם נכנסים לבית המדרש כשהם מלאים בעוונות ויוצאים מהם כשהם טהורים! וזוהי עצה ישירה של אליהו הנביא וגילוי אליהו ממש לכל אדם שקורא כאן, צדיקים בינוניים ורשעים: בואו אל בית המדרש.

- (א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֵחֲמִי תְּחִלָּה לְיְיָ
הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי־לָךְ: (ב) תִּפְּזֹן תִּפְּלֹתַי
קִטְרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפִּי מִנְחַת־עֶרֶב:
(ג) שִׁיתָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֵחֲמִי שְׁמֶרָה לְפִי נִצְרָה עַל־דֶּל שְׂפָתַי:
(ד) אֶל־תִּטֹּל־לִּי לְדָבָר | רָע לְהַתְעוֹלָל עַל־לוֹת |
בְּרָשַׁע אֶת־אִישִׁים פְּעֻלֵּי־אֹן וּבִלְאֲדָחַם
בְּמַנְעֻמֵּיהֶם: (ה) יְהִלְמִנִי־צִדִּיק | חֶסֶד וַיּוֹכִיחֵנִי
שֶׁמֶן רֹאשׁ אֶל־יְנִי רֹאשִׁי כִּי־עוֹד וְתִפְּלֹתַי
בְּרַעוּתֵיהֶם: (ו) נִשְׁמָטוּ בִידֵי־סֹלֶעַ שְׂפָטֵיהֶם
וְשָׁמְעוּ אִמְרֵי כִּי נַעֲמּוּ: (ז) כָּמוֹ פֶּלֶחַ וּבִקְעָה
בָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׂאוֹל: (ח) כִּי אֶלְיָךְ
(יְהוָה) אֲלֹהִים אֲדַנִּי עֵינִי בִבְחָ חֲסִיתִי אֶל־תַּעַר גִּפְשִׁי:
(ט) שְׁמְרֵנִי מִיַּד פַּח יִקְנְשׁוּ לִי וּמִקְנָשׁוֹת פְּעֻלֵּי אֹן:
(י) יִפְּלוּ בְּמִכְמַרְיוֹ רָשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד־אֶעְבּוֹר:

פרק קמב

אפילו כשדוד המלך התחבא בתוך מערה הוא המשיך להחזיק בכוח התפילה וההתבודדות ולקח עמו לכל מקום מחברת וכלי כתיבה. את הרעיונות והחידושים שה' היה שולח לו ואת דיבורי התפילה הוא היה רושם במחברתו וכך הוריש לנו את ספר תהלים - "ספר התפילה".

(א) מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תַּפִּלָּה:

(ב) קוֹלִי אֶל־יְהוָה^{יִהְיֶה} אֶזְעַק קוֹלִי אֶל־יְהוָה^{יִהְיֶה} אֶתְחַנֵּן:

(ג) אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי צָרָתִי לְפָנָיו אֲגִיד:

(ד) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יְדַעַת נְתִיבָתִי

בְּאַרְחֲזֵנוּ אֶהְיֶךָ טָמְנוּ פֶּחַ לִי: (ה) הִבֵּיט יָמִין

וּרְאֵה וְאִין־לִי מְכִיר אֲבֹד מִנוֹם מִמֶּנִּי אֵין הוֹרֵשׁ

לְנַפְשִׁי: (ו) זַעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה^{יִהְיֶה} אִמְרָתִי אַתָּה

מִחֲסֵי חֶלְקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים: (ז) הִקְשִׁיבָה | אֶל־

רִנָּתִי כִּי־דִלּוֹתִי מְאֹד הִצִּילָנִי מִרֹדְפֵי כִּי אֲמָצוּ

מִמֶּנִּי: (ח) הוֹצִיאָה מִמִּסְגָּר | נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־

שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

פרק קמג

כל עניינו ורצונו של דוד המלך היה לשמוע את דבר ה', וזה כלל לא שינה לו מה יש לה' לומר לו. ואפילו כששמע שהקב"ה לא מרוצה ממנו ומהתנהגותו - הוא המשיך לשמוח מאוד כי זכה לשמוע את דבר ה'. ובגישה זו עבר את כל הדינים והתגבר על כל הקשיים.

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה^{יאהוהוה} | שָׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֲזִינָה

אֶל־תַּחֲנוּנִי בְּאַמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ: (ב)

תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדְּךָ כִּי לֹא־יִצְדֵּק לְפָנֶיךָ

כָּל־חַי: (ג) כִּי רָדַף אוֹיְבִי נַפְשִׁי דָּפָא לְאַרְץ חַיְתִּי

הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים כָּמֹתִי עוֹלָם: (ד) וַתִּתְּעַטֵּף

עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמֵם לְבָבִי: (ה) זָכַרְתִּי יָמִים

מִקֵּדֶם הָגִיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ כָּמַעֲשֶׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח:

(ו) פָּרַשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נַפְשִׁי | כְּאַרְץ־עֵיפָה לָךְ

סָלָה: (ז) מָהֵר עֲנֵנִי | יְהוָה^{יאהוהוה} כָּל־תַּה רוּחִי אֶל־

תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפָּנָי וְנִמְשַׁלְתִּי עַם־יִרְדֵּי בּוֹר:

(ח) הִשְׁמִיעֵנִי בַּפֶּקֶר | חֲסִדְךָ כִּי־בָךְ בָּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי

דָּרְךְ־זוֹ אֵלֶיךָ כִּי־אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי: (ט) הֲצִילָנִי

מֵאִיְבֵי | יְהוָה^{יאהוהוה} אֵלֶיךָ כִּסְתִּי: (י) לִמְדָנִי | לַעֲשׂוֹת

רְצוֹנְךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחֵנִי בְּאַרְץ

מִישׁוֹר: (יא) לִמְעַן־שִׁמְךָ יְהוָה^{יאהוהוה} תַּחֲנִינִי בְּצַדִּיקְתְּךָ |

תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: (יב) וּבְחֲסִדְךָ תַּצְמִית אֵיְבֵי

וְהֶאֱבֹדְתָ כָּל־צָרָי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:

פרק קמ"ד

דוד המלך לא ידע מעצמו מלחמה ובטח שלא היה מוכשר להילחם, זה הקב"ה שלימד את ידיו מלחמה ובכך ניצח את גלית. דוד המלך גם לא ידע לנגן וה' לימד אותו את תורת הנגינה ומאז הוא נעים זמירות. דוד המלך גם לא ידע לכתוב וה' לימד אותו כתיבה והנה ספר תהלים.

- (א) ^{ואהרונה ואהרן} קָדוֹרְדָן בָּרוּךְ יְהוָה צוּרֵי הַמִּלָּמָד יְדֵי לִקְרָב
אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: (ב) חֲסִדֵי וּמְצִידֹתַי מִשְׁגָּבִי
וּמִפִּלְטֵי לֵי מִגְנִי וְבוֹ חֲסִיתִי הָרוּדָד עַמִּי תַחְתִּי:
(ג) ^{ואהרונה ואהרן} יְהוָה אֱלֹהֵי מֶלֶךְ-אֲדָם וַתִּדְּעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשֹׁבֵהוּ:
(ד) ^{ואהרונה ואהרן} אֲדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: (ה) ^{ואהרונה ואהרן} יְהוָה
הַט־שָׁמַיִךְ וַתִּרְדַּ גֵּעַ בַּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: (ו) בָּרוּךְ
בָּרַק וַתִּפְיֹצֵם שְׁלַח חֲצִיךָ וַתַּהַפֵּם: (ז) שְׁלַח יָדֶיךָ
מִמָּרוֹם כְּצִנִּי וְהַצֵּלֵנִי מִמָּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר:
(ח) אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שׁוֹא וַיִּמְיֹנֵם יָמִין שְׁקָר:
(ט) אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר
אֲזַמְרֶה-לָּךְ: (י) הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה
אֶת-דָּוִד עֲבָדוֹ מִתַּרְבֵּ רָעָה: (יא) כְּצִנִּי וְהַצֵּלֵנִי
מִיַּד בְּנֵי-נֹכַר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שׁוֹא וַיִּמְיֹנֵם יָמִין
שְׁקָר: (יב) אֲשֶׁר בָּנִינוּ בְּנִטְעִים מְגֹדָלִים בְּנִעְוָרֵיהֶם
בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹלִית מְחַטָּבוֹת תִּבְגִּית הֵיכָל: (יג) מְזוּיָנוּ
מִלְּאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶל-זֶן צְאוּנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת
מְרַפָּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: (יד) אֲלוֹפֵינוּ מְסַפְּלִים אֵין-
פֶּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בְּרַחֲבֹתֵינוּ: (טו) ^{ואהרונה ואהרן} אֲשֶׁר־
הָעָם שִׁפְכָה לֹו אֲשֶׁר־הָעָם שִׁיְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

יום ל' לחודש

לפחד

פרק קמה

מסכת ברכות דף ד' עמוד ב' אומרת שְׁקַל האומר פרק זה במלואו בכל יום שלוש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא. אחת מהסיבות לכך היא שבפרק זה יש את האותיות, ועם האותיות בלשון הקודש אדם יכול לשנות לטובה את חייו בעולם הזה ולזכות לעולם הבא.

(א) תִּהְיֶה לְדָוִד אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָהָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (ב) בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאֶהְיֶה לְשְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (ג) גָּדוֹל יְהוָה^{חכמה} וְיִמְהַלֵּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: (ד) נִזְוֹר לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: (ה) הֲדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: (ו) וְעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אִם־פָּרְנָה: (ז) זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִפְיֵעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְפְּנוּ: (ח) חֲפוּן וְרַחוּם יְהוָה^{בינה} אֶרֶךְ אַפִּים וּגְדֹל־חֶסֶד: (ט) טוֹב־יְהוָה^{חסד} לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: (י) יוֹדוֹךָ יְהוָה^{גבורה} כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: (יא) כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: (יב) לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ: (יג) מַלְכוּתְךָ כָּל־עַלְמִים וְמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דָּוִד וְדָוִד: (יד) סוֹמֵךְ יְהוָה^{תפארת} לְכָל־הַנְּפִלָּים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכּוֹפִים: (טו) עֵינֵי־כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם <> אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: (לכוון שה' יתברך זן ומפרנס לכל בטובו הגדול)

(טז) פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: (יז) צִדִּיק יוֹהֵן וְיִשְׁרָאֵל^{יסוד} בְּכָל־דִּרְכָּיו וְחֹסֶיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: (יח) קָרוֹב יְהוָה^{מלכות} לְכָל־קִרְאָיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: (יט) רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: (כ) שׁוֹמֵר יְהוָה^{נצח} אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֵת כָּל־הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: (כא) תִּהְיֶה יְהוָה^{הוד} יְדָבָר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פרק קמ"ו

יש לדעת שאחד הדברים הבזוים ביותר שיש בעולם הוא כשאדם נושא את עיניו ומייחל לאיזה נדבן שיעזור לו באיזה ענין, בין בממון ובין בטרחה. והנדבן בעצמו גם הוא חייב להשתדל ולשדר לכולם שְׂפָל כוחו וממונו ונדיבותו כלל איננה שלו - אלא של בוראו לבדו.

(א) הִלְלוּיָהּ הַלְלֵי נִפְשֵׁי אֶת־יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי}: (ב) אֶהְלֶלָהּ יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} בַּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: (ג) אֶל־תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּבֶן־אָדָם | שֹׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: (ד) תֵּצֵא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָרֹ עֲשֵׂתִנְתִּיו: (ה) אֲשִׁירִי שֹׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל־יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} אֱלֹהֵיוֹ: (ו) עֲשֵׂה | שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשָּׁמַיִם אֶמֶת לְעוֹלָם: (ז) עֲשֵׂה מִשְׁפָּט | לְעֹשׂוֹקִים נִתֵּן לָחֶם לָרְעִיבִים יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} מִתִּיר אֲסוּרִים: (ח) יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} | פָּקַח עֵינָיו יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} זָקַף כְּפוּפִים יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} אֶתְּב צַדִּיקִים: (ט) יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} | שֹׁמֵר אֶת־גִּרִּים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר וְדָרָךְ רָשָׁעִים יַעֲזוּת: (י) יִמְלֹךְ יְהוָה^{יֵאָדוּנְהָי} | לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

פרק קמ"ז

הקב"ה לא מתפעל מאדם שהשיג מכונית יוקרה או שרכש אחוזה אדירה או שפיתח את גופו ונהיה מר עולם. כי כל אלו האנשים הנאחזים חזק בחומריות אזי לאחר דקה אחת של שיחה איתם מגלים נפש חלושה והרבה כעס ומרירות - כי הם לא ייחלו ולא התפללו לה' על חייהם.

(א) תִּלְלוּהָ | כִּי־טוֹב זַמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים
נֶאֱמָה תִּתְהַלֶּה: (ב) בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה^{יאהרונם} נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: (ג) הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחְפֹּשׁ
לְעַצְבוֹתָם: (ד) מוֹנֶה מִסְפָּר לַפּוֹכְבִּים לְכָל־
שְׁמוֹת יִקְרָא: (ה) גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר: (ו) מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה^{יאהרונם} מִשְׁפִּיל
רָשָׁעִים עַד־אֶרֶץ: (ז) עֵנּוּ לִיהוָה^{יאהרונם} בְּתוֹדָה זָמְרוּ
לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: (ח) הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בְּעָבִים
הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר:
(ט) נוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֵמָה לְבִנֵּי עֹרֹב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
(י) לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא־בְשׁוּקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: (יא) רוֹצֶה יְהוָה^{יאהרונם} אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּי־חַלִּים
לְחַסְדּוֹ: (יב) שֹׁפֵטֵי יְרוּשָׁלַיִם <> אֶת־יְהוָה^{יאהרונם} הִלְלֵי
אֶלְתֵּיךָ צִיּוֹן: (יג) כִּי־חֲזַק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בִּרְךָ
בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: (יד) הַשֵּׁם־גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם תִּלָּב חַטִּים
יִשְׁבִּיעֶךָ: (טו) הַשֵּׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד־מִהְרָה
יִרְוֶץ דְּבָרוֹ: (טז) הַנִּתֵּן שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפֹזַר כְּאֶפֶר
יִפְזֹר: (יז) מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנַי קָרְחוֹ מִי
יַעֲמֹד: (יח) יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ־
מֵיָם: (יט) מִגִּיד (דברו) דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל: (כ) לֹא עֲשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים
בְּלִי־יָדָעוֹם הִלְלוּהָ:

פרק קמח

מדרש תהלים על פרק זה מסביר את פסוק א' כך: שלכל צדיק יש כוכב בשמים המאיר לפי מעשיו, וככל שהצדיק מרבה במעשים טובים אזי כוכבו מאיר יותר ומתגלה יותר בעולם ובעולמו ובעולמו, וככל שעוסק רק בעצמו ובצדקותו - כוכבו מנצנץ חלש חלש.

(א) הִלְלוּהָ | הִלְלוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדוניה} מִן־הַשָּׁמַיִם
הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: (ב) הִלְלוּהוּ כֹל־מַלְאָכָיו
הִלְלוּהוּ כֹל־^(צבאו) צְבָאָיו: (ג) הִלְלוּהוּ שָׁמַיִשׁ
וַיִּרְחַ הִלְלוּהוּ כֹל־כּוֹכָבֵי אֹר: (ד) הִלְלוּהוּ שָׁמַיִ
הַשָּׁמַיִם וְהַפִּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם: (ה) יִהְלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהדוניה} כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: (ו) וַיַּעֲמִידֵם
לְעַד לְעוֹלָם חֲקֻנָּתָן וְלֹא יַעֲבוּר: (ז) הִלְלוּ אֶת־
יְהוָה^{יאהדוניה} מִן־הָאָרֶץ תַּנְיִינִים וְכָל־תַּהֲמוֹת: (ח) אֲשֶׁ
וּבְרַד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סָעָה עֲשֶׂה דְבָרוֹ:
(ט) הַהָרִים וְכָל־גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים:
(י) הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: (יא) מַלְכֵי־
אֲרָץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אֲרָץ:
(יב) בַּחוּרִים וְגַם־בָּתוּלוֹת זָקֵנִים עַם־נְעָרִים:
(יג) יִהְלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהדוניה} כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ
הוֹדוּ עַל־אֲרָץ וּשְׁמַיִם: (יד) וַיֵּרָם קָרָן לְעַמּוֹ תַּהֲלֶהָ
לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קָרְבּוֹ הִלְלוּהָ:

פרק קמט

בכל מקום שבו ישְׁרָאֵל ראו את הקב"ה נעשה להם נס מעל הטבע. ומכאן כל אדם יכול להביט על חייו ולראות שכשהוא תולה את כל חייו ואת כל תקוותיו בה' יתברך - אזי נעשים לו נסים אדירים ונפלאים, ואת זה הוא יכול לראות גם בעברו - כמה טוב ה' עשה עמו.

(א) תִּלְלוּהָ | נִשְׁירוּ לַיהוָה^{יֵאָחֶזֶקִי} נִשִּׁיר חֲדָשׁ^{חֲדָשׁ} תִּהְלָתוּ
 בְּקֶהֱל חֲסִידִים: (ב) יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּגִי-צִיּוֹן
 יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: (ג) יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶף וְכַנּוֹר
 יִזְמְרוּ-לוֹ: (ד) כִּי-רוֹצָה יְהוָה^{יֵאָחֶזֶקִי} בְּעַמּוֹ יַפְאֵר עֲנֻיִם
 בִּישׁוּעָה: (ה) יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-
 מִשְׁכְּבוֹתָם: (ו) רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת
 בִּידָם: (ז) לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּעֲוִים תּוֹכַחַת בְּלֹאמִים:
 (ח) לֵאמֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי
 בְרִזָּל: (ט) לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הָדָר הוּא
 לְכָל-חֲסִידָיו הִלְלוּהָ:

אדם שקרא בכל יום את פרקי התהלים היומי וזכה כעת לסיים את הספר כולו בליווי העצות - מבין ומפנים את המסר העיקרי של מהדורה זו המסתכמת בשורה האחרונה של הפרק האחרון: תודה רבה לך ה' על כל נשימה שאני נושם שהיא זו הנותנת בי חיים עד לנשימה הבאה.

פרק קנ

(א) הִלְלוּהוּ הֵלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הֵלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו:

(ב) הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הֵלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ:

(ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקְנֵ שׁוֹפָר הֵלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וּבְנֹר:

(ד) הִלְלוּהוּ בְּתֵן וּמַחֹל הֵלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִיגָב:

(ה) הִלְלוּהוּ בְּצִצְצֵי-שֹׁמֵעַ הֵלְלוּהוּ בְּצִצְצֵי תְרוּעָה:

(ו) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לָּהּ הִלְלוּיָהּ:

(כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לָּהּ הִלְלוּיָהּ:)

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יְהוּדָה שְׁבוּת עַמּוֹ
יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיהוָה
מְעוֹזָם בָּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם
מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בּוֹ:

יהי רצון שלאחר אמירת תהלים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּזָכוֹת:
סֵפֶר רֵאשׁוֹן שְׁפִתְהֶלֶם שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר
בְּרֵאשִׁית. סֵפֶר שְׁנִי שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר
שְׁמוֹת. סֵפֶר שְׁלִישִׁי שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר
וַיִּקְרָא. סֵפֶר רְבִיעִי שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר
בְּמִדְבָּר. סֵפֶר חֲמִישִׁי שְׁקָרָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר
דְּבָרִים. בְּזָכוֹת מִזְמוּרָיו וּבְזָכוֹת פְּסוּקָיו וּבְזָכוֹת תְּבוּתָיו
וּבְזָכוֹת נִקְדוּתָיו וּבְזָכוֹת שְׁמוֹתָיו הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים
הַיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח
לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ
שֶׁחָטֵאנוּ וְשָׁעֲרֵנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְהַדְרִיכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְתַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּבִפְרָט לַחֹלָה...)
וְתִקְרָא לְשָׁבוּיִם דְּרוּר וְלֹאֲסוּרִים פֶּקַח קוֹחַ וְלִכְלֹ הוֹלְכֵי
דְּרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וּנְהַרּוֹת מַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם
מִכָּל צָעַר וְנֶזֶק, וְתַגִּיעֵם לְמַחֲזֵז חֶפְצָם לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם.
וְתַפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִיּוֹמָא לַעֲבוֹדָתְךָ
וְלִירֵאָתְךָ. וְעַבְרֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵן שְׁלֵא
תַפְלִגָּה וְלָדוּתֶיהֶן. וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים תַּצִּילֵן מִכָּל רָע. וְאֵל הַמַּנִּיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא
יִחַסֵּר חֶלֶב מִדִּדְיָהֶן. וְאֵל יִמְשַׁל אִסְכָּרָה וְשִׁדּוּן וְכָל
פְּגָעִים וּמִרְעִין בִּישׁוּן לְכָל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְתַגְדִּילֵם לְתוֹרָה לְלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה, וְתַצִּילֵם מֵעֵין הָרָע
וּמִדְּבַר וּמִמַּגָּפָה וּמִשָּׁטָן וּמִיָּצָר הָרָע. וְתַבְטֵל מֵעַלְיָנוּ
וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם כָּל גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וָרָעוֹת. וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת עָלֵינוּ לְטוֹבָה.
וְתַגְזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְהִכֵּן פִּרְנָסָתָנוּ מִיָּדְךָ הָרַחֲבָה וְהַמְּלֵאָה.
וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אַחֵר,
וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דִּי פִּרְנָסָתוֹ, וְלִכְלֹ גְּזִיָּה וְגְזִיָּה דִּי
מַחֲסוּרָה. וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֻלָּנוּ וְתַבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
וְתַפְאֲרֵתָנוּ. וּבְזָכוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים
הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָתְךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: "יְהוָה" <> יְהוָה¹ אֵל²
רַחוּם וְחַנּוּן³ אֶרֶךְ⁴ אַפִּים⁵ וְרַב־חֶסֶד⁶ וְאֱמֶת⁷: נֶצֶר⁸
חֶסֶד⁹ לְאֱלֹפִים¹⁰ נִשְׂאָ עוֹן¹¹ וּפָשַׁע¹² וְחַטָּאָה¹³ וְנִקְהָ":
שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: